

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w mieście 10 hal., poza 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 12. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokółowskiego: Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 19 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W mieście: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwszą 1 K. 50 h., drugą 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal. kilkorazowe po 12 hal. od miejsca 1 wiersza miarą petitową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i ilustrowane po 20 hal. od jednego wiersza miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencja dzienników Sokółowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna 1. 9.; we Francji w Paryżu wyłącznie Agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Pan Prezydent Ministrów jako kierownik Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwami rolnictwa, skarbu, handlu i sprawiedliwości zezwolił belgijskiemu Towarzystwu akcyjnemu „Société anonyme belge des pétroles de Galicie“ w Brukseli na prowadzenie sposobem przemysłowym dozwolonych jego statutami interesów w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa z siedzibą jego reprezentacji w Kobyłance.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 20 kwietnia.

Wizyta carskie w starej stolicy państwa podczas wielkiego tygodnia i Świąt Wielkanocnych należą do nadzwyczajnych wypadków i z tego powodu opinia publiczna przypisuje im zazwyczaj doniosłe znaczenie i wysnuwa z nich przeróżne domysły i kombinacje wkraczające w dziedzinę wielkiej polityki. Tak też jest także obecnie. Między innymi obiegła w dniach ostatnich awanturka z Petersburga, że z Kremlu zamierza car zażądać stanowczo od Anglii natychmiastowego zaniechania dalszych kroków wojennych przeciwko Boerom i zawarcia pokoju z nimi na podstawie wzajemnego stosunku, jaki panował między obu państwami przed wojną. Na wypadek zaś, gdyby Anglia nie usłuchała tego wezwania, miałyby car zagrozić, iż bezzwłocznie wkroczy armia rosyjska do Afganistanu a ztamtąd do Indji...

Pogłoska ta była w tej mierze nieprawdopodobna, iż poniekąd za zupełnie zbyteczne można było uważać oficjalne jej zaprzeczenie z Petersburga. Już dla tego samego, że w or-

szaku cara nieznajduje się wcale kierownik polityki zagranicznej hr. Murawiew, zdaje się być zupełnie bezpodstawnym przypuszczenie, jakoby obecny pobyt cara w Moskwie pozostawał w bliższym lub dalszym związku z polityką zewnętrzną caratu. Na tę właśnie okoliczność zwracając jak najdobitniej uwagę cała prasa rosyjska, zaznacza przy tej sposobności, że nie ma także mowy, aby czy to w Kremlu czy nad Nową mieli zapasie jakiebyś postanowienia co do zmiany dotychczasowej polityki rosyjskiej w obec państw bałkańskich. Zdaniem dzienników, kierunek tejże polityki i intencje dyplomacyi rosyjskiej określa bardzo trafnie korespondent petersburski wiedeńskiej *Polit. Corr.*, który tak pisze:

„Gabinet rosyjski zawierając w r. 1897 układ z Austro-Węgrami w sprawach wschodnich kierował się troską o pokój powszechny, który stanowi zasadniczą ideę całej jego polityki. Rosya ściśle przestrzega tego układu i na jego podstawie kieruje się zasadą neutralności co do spraw wewnętrznych państw bałkańskich. W ostatnich czasach prasa zagraniczna poczęła jednakże tłumaczyć w znaczeniu odmiennem niektóre kroki rządu rosyjskiego na półwyspie Bałkańskim, a te dozwolne komentarze wywołały w rosyjskich sferach rządzących pewne niezadowolenie.

„Publicyści zagraniczni powinni pamiętać, że polityka rosyjska nie robi nagłych skoków i zawsze jest bardzo konsekwentna. I że w ustach kierowników polityki rosyjskiej idea pokoju nie jest tylko zwykłym frazesem; idea ta przeniknięta są wszystkie czyny Rosyji, która ucześnie unika wszystkiego, coby mogło zachwiać pokojem.

„Nie ulega wątpliwości, że niektóre narodowości Wschodu mają zupełnie usprawiedliwione przyczyny do niezadowolenia. Macedonia zaś po dawnemu jest najbardziej drażliwym punktem pokoju i spokoju na półwyspie Bałkańskim. Lecz, na wzór gabinetu wiedeńskiego, petersburski nie pragnie również dopuścić do poważnych zaburzeń. Trochę o pokój na półwyspie Bałkańskim pobudza Rosyję do popierania w miarę sił rozwoju dobrobytu państw bałkańskich i do pomagania im w racjonalnej pracy nad rozwojem interesów materialnych i cywilizacyjnych.

„W tym celu rząd rosyjski wysłał do Bułgarii i do Czarnogóry przedstawicieli mi-

nisterstwa skarbu. Ugoda z Austrią nie nakłada na Rosyję bynajmniej obowiązku odmawiania państwom bałkańskim rad przyjacielskich, o które one proszą. Gdy się ku temu nadarza sposobność każde wielkie mocarstwo daje tego rodzaju rady państwom drugorzędnym“.

Wykluczając wszelkie pobudki polityczne, *Mosk. Wied.* w sposób następujący wyjaśniają postanowienie cara spędzenia ze swoją małżonką w Moskwie wielkiego tygodnia i Świąt Wielkanocnych: „Moskwa jest do dzisiaj dla mas ludu rosyjskiego rzeczywistym punktem środkowym państwa, przedstawicielką prawdziwego niezmiernie nieskażonego ducha rosyjskiego i jedności różnych plemion rosyjskich. Tylko w Moskwie car może czuć się jak u siebie pomiędzy swoimi, tutaj jedynie może poznać dokładnie duszę ludu rosyjskiego, ducha narodowego prawosławia. Car i carowa uczuli potrzebę w dniach tak uświęconych, jak obecne wejść w serdeczny kontakt z ludnością z krwi i kości rosyjską i prawosławną i tem należy sobie tłumaczyć, że car postanowił przepędzić czas świąteczny wraz ze swoją rodziną i dworem w dawnej stolicy swojego imperium.“

Sprawy wewnętrzne.

Przeważna część sejmów krajowych podjęła już w nowo, przerwane feryami świąt Wielkanocnych, swoje czynności. Sejm czeski, jak donosi z Pragi *Neue Freie Presse*, obradować będzie najdłużej do 5 maja. *Neue Fr. Presse* twierdzi, że nie ma widoków, aby do tego czasu sejm uchwalił budżet krajowy na r. b., ponieważ komisja budżetowa potrzebuje jeszcze przynajmniej 14 dni, aby prace swe ukończyć. W kołach poselskich w sejmie czeskim sądzi też, że sejm uchwali prawdopodobnie tylko prowizoryum budżetowe do jesieni, a we wrześniu zbierze się ponownie. Jakkolwiek program ten — pisze *Neue Fr. Presse* — oficjalnie nie został dotychczas ogłoszony, to jednak Marszałek kraj. książę Lobkowitz prywatnie omawiał już tę ewentualność z poszczególnymi posłami. — Także sejm dolnoaustriacki ma uchwalić na razie

tylko prowizoryum budżetowe po koniec czerwca.

Praska *Politik* ze swojej strony powtarza, przytoczoną przez *Narodni Listy*, pogłoskę, że Rząd zamysła wnieść zaraz na pierwszym posiedzeniu Izby posłów po ponownym zebraniu się Rady państwa, ustawę językową. Ustawa ta dla Czech i Morawii jest — według *Politik* — już od dłuższego czasu gotowa, jednakże niektóre jej postanowienia mogą być jeszcze zmienione na podstawie opinii subkomitetu lub komisji pojednawczej, które mają się zebrać w przerwie między zamknięciem sesji sejmowej a otwarciem Rady państwa. — *Politik* dodaje jednak, iż Rząd bynajmniej nie myśli poddać tej ustawy pod dyskusję subkomitetu, to znaczy, że ma świadomość, iż nigdy do zgody ani w subkomitecie ani tem mniej w pełnej komisji nie przyjdzie. Rząd — kończy wywody swe *Politik* — chciałby jednakże tę ustawę przygotować do wprowadzenia jej w inny sposób w życie.

Narodni Listy donoszą, że konferencja pojednawcza zjeździe się zaraz po sesji czeskiego Sejmu, ale nie dla rozbioru merytorycznej treści ustawy językowej, lecz tylko dla rozstrzygnięcia co do formalnego traktowania tej ustawy; ma to znaczyć zapewne, iż — zlanem czeskiego pisma — zjeździe się dla uchwalenia wyboru komisji językowej przez Izbę posłów.

Wiadomo, że niedawno temu cieszyńska, rada miejska usposobiona w duchu radykalnie narodowo-niemieckim, wyraziła na wniosek dyrektora szpitala dr. Hinterstoissera „nieufność“ i ostrzejszą nagannę, niemiecko-postępowemu członkowi rady miejskiej i wydziału miejskiego, Alfonsowi Matterowi, z powodu, że tenże w jednym ze swoich domów wynajął kilka lokali Polakom. *Neue Schlesische Ztg.*, opisując ten fakt, wzięła stronę p. Mattera i dopuściła się obrazy honoru, tak dr. Hinterstoissera, jak i innych członków rady miejskiej, którzy za wnioskiem większości głosowali. Obecnie przeciwko temu dziennikowi wniesiony został cały szereg skarg prasowych. Ponieważ *Neue Schlesische Ztg.* drukowana jest w Białej, rozprawa odbyć się miała przed sądem okręgowym w Wadowicach. Burmistrz m. Cieszyna pos. Demel — jak donosi *Neue jr. Presse* — udał się do P. Ministra spra-

6)

ELIZA ORZESKÓWA.

WESELE WIESIÓLKA.

BAJKA.

(Dokończenie).

Ale ci, którzy byli przyczyną i bohaterami tej zabawy: Wiesiołek *Oenothera* i Malwa *Alcea*, ani przygotowani tych nie spodziewali, ani pamiętali w tej chwili o dostojności rodów swych i wysokim swem położeniu w świecie. Gdyby teraz ktokolwiek Wiesiołkowi powiedział: „zostań Łopianem!“ Odrzekł-by: „dobrze, byle-bym tylko serce Malwy mógł posiadać!“ a Malwie: „stań się Babką pekata!“ — odrzekła-by: „Owszem, byle-bym tylko Wiesiołkowi podobać się nie przestała!“ Jego jasne, złote oczy tkwiły w jej oczach, na których różowoczerwona coraz głębszą występować poczęła, wilgoć rosła. Patrzając na tę parę oblubieńców, tak tkliwie w sobie zakochaną, otaczającą uczuli także cisnące się do oczu łzy; wszystkie *Myosotisy* i *Weroniczki*, wszystkie kielichy *Mieczyki*, korony *Bodziszk*, gwiazdy *Epilobii*, dostały bujnych drżących kropel, miała ich sporo na brzegach porcelanowa czara *Calli*, a koronkowa sukienka *Przytulii* stała się od nich prawie zupełnie mokrą. Nawet pospółstwo z rozczule-

nia płakać zaczęło; kwaskowate *Sezawie*, skłonne do łez, aż ociekały niemi, a gruby jakiś *Ostromlecz*, z wielkiej czułości, wilgotną głowę skłonił na mokre łono przysadzistej *Babki*. Nawet *Jaskier Łotr*, i kompani jego, *Osty*, płakały ale — ze złości. I jeden tylko *Posłonek* płakać ani myślał, bo całe życie jego, wszystkie struny istoty, skupiły się w próżnej ambicji. Mały, trochę krzywy, z fantazyją trzymając się pod bok, szafranowe oko w Jutrzanke wlepił i oczekiwał — słońca!

Niedługo już oczekiwał. Jutrzenka różane palce daleko po niebie wyciągnęła, a w tejże chwili kukułka ze szczytu drzewa krzyknęła:

— Ku... i urwała.

Z radości i uroczystego wzruszenia głos zamarł jej w gardle.

Wówczas... Co się stało i działo się wówczas na łączce zaczęło, o tem pióro choćby najwymowniejsze, pędził choćby najbarwniejszy, słabe tylko dać może wyobrażenie. Krótko mówiąc, było to jakieś obrzymie „brío“ tonów, barw, zapachów, blasków, w którym wszystko zapaliło się, zajaśniało, zabłyszczało, zapachniało, zaśpiewało...

Nad wstęgą jutrzenki ukazało się złote czoło słońca i rzuciło w świat peki promieni, które odbiły się w łzach kwiatów i przemieniły je w perły i brylanty. Ponieważ zaś kwiaty były ze wzruszeń radośnych i tkliwych rozplakane bardzo, więc łez tych miały na sobie mnóstwo i zaświeciły teraz niemi, jak rozsypanem po kobiercu bajecznie wzorzystym, bajecznym skarbem *Golkondy*. Jednocześnie nad tym kobiercem, wyhaftowanym w kielichy *Powojów*, w szlaczki *Groszków* i *Wyczek*,

w szafirowe *arabeski Weroniczek*, *Biedrzeńce* i *Marchwie* działy, najwyżej, jak tylko mogły, wzniosły *baldachy* białe, na srebrzystych grębkach rozpięte. *Jaskry* zaświeciły tysiącem złotych lampek, *Drzączki* zadzwoniły brelokami, jak kryształami *żyrandoli*, *Tomka* wonna, dwie *siostry Mięty* i od skrawu lasu *Macierzanka*, poczęły z całej siły wstrząsać *kadzielnicami*, z których rozplynęły się wonie słodkie i upajające.

A z woniami temi, w powietrzu coraz goręcej połączanem przez blask słoneczny, połączyły się dźwięki orkiestry, na brzegu lasu wybuchającej muzyką huczną, bardzo skomplikowaną i uczoną, a zarazem liryczną i rzewną. Było to *Epitalamium*, którego motywy główne od największego z kompozytorów ptasich, bo od samego *Słowika* zapożyczone, z umiętnością rozwijały szczęśliwie i czyste, podtrzymywane basowymi akordami: hu-hu! hu-hu! dudki i gołębie, klaskaniem w kastaniety urywającymi czechozki, a kosi i wilgi uświetniały przez wykonanie *flażoletów* tak subtelnych i czystych, że *prazdrości-by* ich mógł niejedyn mistrz gry skrzypcowej. Muzyka ta, wybuchając gwałtownie i napełniając łąkęk niezmiernem bogactwem tryli, akordów, passaży i wijące się pośród nich melodyi czarującej, tak wstrząsnęła nerwami *Dmuchańców*, że niektóre z nich, pory właściwej nie doczekawszy, puściły w powietrze rakiety z leciuchnych puszków, co widząc, *Macierzanka*, z uciechy wielkiej jeszcze silniej *ametystową kadzielnicą* zakofiszała, a *Wietrzyki*, z radości, że wszystko tak pięknie się udaje, zaczęły wykonywać *napowietrzne, posuwiste tańce solowe*. Zaraz je przecięz

przerwały i stanęły jak wryte, pomimo całej lekkości swej, powagą chwili zdjęte, bo oto z lasu, z pomiędzy rzadkich sosen, wyleciał motyl wielki, skrzydła nakrapiane purpurą szeroko rozwijał i ciężkim poważnym lotem w powietrzu płynął. Płynął ku parze oblubieńców, ku *Wiesiołkowi* naprzód o jasnych, wielkich oczach, który też wyprostował się, rzęsy wszystkich swych oczu ku motylowi zwrócił i wyglądał jak rycerz „sans peur ni reproche“, który przed niezem się nie trwoży, bo wie, co czyni, i ma zamiary szlachetne, czyste. Malwa za to zaczęła drzeć na wszystkich liściach i we wszystkich różowych oczach świecić perłami łez, a matka jej, *Slazówka* podziła, rozplakała się tak rzewnie, że na widok ten oczy druzek, družbów, gości weselnych, nawet pospółstwa coraz więcej wzbierały łzami, tak, że po całej łączce brylantowe skarby *Golkondy* rozsypanywały się coraz ofiejciej, a muzyka grała coraz huczniej i rzewniej, a *Dmuchańce* już wszystkie rakiety puchowe w powietrze wyrzuciły, lampki *Jaskrów* świeciły wprost oślniewająco, brzęczały *żyrandole* *Drzączek*, *Kadzielnicy* od wstrząsania *kadzielnicami* dech prawie tracił i — wielki motyl powietrzem płynął, powoli, ciężko, płynął ku oblubieńcom, za sobą wiodąc *ruchliwy, wirujący rój* motyli mniejszych, lżejszych, *zółtawych, błękitnawych, liliowych, białych*...

Wtedy-to stało się coś — okropnego!

Kukułka, która ze szczytu drzewa przypatrywała się uroczystości i zarazem rozglądała się po świecie, przeraźliwie, z trwogą niewysłowioną, z przerażeniem niezmiernem, krzyknęła:

— Ku...

wiedliwości z prośbą, by do tej rozprawy delegować obwodowy sąd cieszyński.

Zagraniczni robotnicy polscy w Prusiech.

Z Poznania i innych ważniejszych punktów Księstwa Poznańskiego donoszą, że takiego ruchu robotników, jak obecnie nigdy jeszcze nie było. Dworce na większych stacjach roją się od tłumów, a wagonów czwartej klasy formalnie nie można nastarczyć. Ale bo też i zapotrzebowanie, zwłaszcza w księstwie jest ogromne. Królestwo polskie, które do niedawna aż nadto robotnika dostarczało, dziś już popytowi zadość uczynić nie może. Dawniej chwalono tego robotnika, obecnie zarzucają mu wiele i wołają w jego miejsce Galicyan.

Na posiedzeniu niemieckiego Towarzystwa rolniczego na powiat toruński rozwiódł się o tem obywatel niemiecki, p. Donner, który chwalił bardzo pracowitość, skromność w wymaganiach i przyzwoitość w stosunku do pracodawcy galicyjskich robotników. Robotnikowi z Królestwa Polskiego natomiast zarzucał, że się w pracy zaniedbuje i bez ścisłego dozoru pozostawionym przy robocie być nie może, często się upija, burdy poczyna, a nadto słowa nie dotrzymuje i rad ucieka z miejsca, skoro mu się zdaje, że gdzieś tam znajdzie lepszą płacę.

W roku zeszłym robiono próby ze Słowakami z Węgier, Włochami i Szwedami, lecz próby te nie powiodły się. Robotnicy, zwłaszcza włoścay i szwedzcy pracują ciężko i mają wiele wad dających uczuwać się dotkliwie pracodawcom. W tym stanie rzeczy jedynym ratunkiem jest robotnik polski i na niego też głównie zagięli parol właściciele dóbr ziemskich nie tylko w prowincjach Wschodnich Prus, lecz i w Zachodnich.

Z potrzebą uciekania się przedewszystkiem do tego robotnika liczy się już teraz i rząd pruski, pozwalając robotnikom z Królestwa Polskiego i Galicyi pracować w Prusiech przez rok cały z przerwą jedynie sześciotygodniową od połowy grudnia do 1 lutego, która to przerwa niedopuszcza stałego zamieszkania. Takie ustępstwo można uważać ponieważ za zamaskowane zboczenie od polityki Bismarckowskiej, która w swoim czasie wygnała z Prus 40 tysięcy obokrajowców narodowości polskiej i ogłosiła całe obszary z pilnych i pracowitych rąk roboczych.

W Królestwie Polskiem poczyna budzić coraz większe zaniepokojenie gromadnie wychodźstwo roboczej ludności. Ta włóczęga jest źródłem nie tylko zepsucia moralnego, lecz także nędzy niewypowiedzianej, bo mąż, pozostawiający w domu żonę z dziećmi, często króć przez cały czas pobytu w Prusach nie przesyła jej ani grosza; dzieci zapominają o rodzicach, matki o dzieciach i t. d. Z tego powodu powstał projekt, żeby prosić władzę o wydanie rozporządzeń treści następującej: 1. Robotnik nie otrzyma pasportu na wyjazd za granicę, jeżeli nie wykaże się, że został zgodzony przynajmniej na jeden rok. 2. Osobom płci żeńskiej wolno wychodzić tylko w towarzystwie mężów, rodziców lub starszych krewnych. 3. Chlebodawcy obowiązani dać rękojmię, że co miesiąc lub co kwartał z gó-

ry część zarobku każdego robotnika posyłać będą tym osobom w kraju zostającym, które ten robotnik zobowiązany jest utrzymywać.

Na ogólny zakaz wychodźstwa, za którym przemawiają właściciele ziemscy, duchowieństwo przeważnie się nie godzi, wychodząc z założenia, że nie należy robotników pozbawiać możliwości poprawienia swego bytu materialnego.

Z Berlina.

(Wiec socjalistów „polskich”. — Prawa hakatystyczne przeciw Litwinom pruskim. — Krucyaty przeciw Jerzemu Brandesowi).

W święta Wielkanocne odbył się w Berlinie wiec socjalistów t. zw. „polskich”. Omawiano na nim program akcyi i uchwalono, że polska socjalna, demokracja ma działać na wspólnej podstawie z niemiecką, tak co do ostatecznych celów ruchu, jak i co do najbliższych zadań walki politycznej. Oświadczono, że tylko w ten sposób można najskuteczniej prowadzić walkę ku ochronie narodowości polskiej! Polscy socjaliści wzywają przeto zarząd stronnictwa, aby „zarzucił narodowe frazesy i wszystkie swoje siły skierował ku popieraniu poczynającego się potężnie ruchu robotniczego w polskich dzielnicach, t. j. w Poznańskim i na Górnym Śląsku”. Polscy socjaliści mają odtań brać udział w niemieckich zjazdach socjalistycznych.

Hakatystyczna *Deutsche Zeitung* napada gwałtownie na Litwinów pruskich z powodu przygotowywanego przez nich do rządu podania, w którym domagają się wykładu nauki religii w języku ojczystym we wszystkich klasach, zaprowadzenia nauki języka litewskiego jako głównego przedmiotu i zaprowadzenia litewskiej książki do czytania. Jeszcze bardziej niepodobna się hakatystom odezwa, wzywająca Litwinów do podpisania powyżej wspomnianego podania. W tej odezwie powiedziano pomiędzy innymi: „Naszego pierwszego podania z roku 1891, opatrzonego dwudziestu tysiącami podpisów, nie uwzględniono; w skutek drugiego naszego podania z roku 1896, opatrzonego 28 tysiącami podpisów, badano nasze życzenia. Król przekonał się, że dotychczas okłamywano go co do naszego usposobienia; skutkiem trzeciego podania, opatrzonego jeszcze większą liczbą podpisów, muszą być uwzględnione przynajmniej niektóre z naszych życzeń”. — *Deutsche Zeitung* obawia się, aby „kauczykowska natura rządu pruskiego nie uległa naciskowi krzykaczy, a obawia się mianowicie, aby tegoż, chociaż Litwini (którzy są protestantami) nie są tak niebezpieczni, jak Polacy, jednak powodzenie ich mogłoby pobudzić i zagrazać Polaków do coraz gorliwszego popierania własnej sprawy.

Prasa berlińska rozpoczęła w ostatnich dniach gwałtowną kampanię przeciw Jerzemu Brandesowi, który zresztą od czasu wydania przez niego książki o Polsce stał się dla Niemców osobistością niesympatyczną. Teraz prasa ta głosi przeciw niemu formalną krucyatę a to z następującego powodu: Nie dawno temu miał p. Brandes odczyt w Budapeszcie przed publicznością węgierską. Ponieważ nie mówił po węgiersku, Węgrzy zaś w Budapeszcie przeważnie rozumieją po nie-

miecku, więc przemawiał do nich tym językiem. Na uniewinnienie powiedział jednakże co następuje: — „Język, w którym przemawiam do was, nie jest waszym językiem ojczystym, nie jest też i moim. Przyznam otwarcie, że języka tego nie lubię — a wiem, że i u was nie cieszy się on wielką miłością i poważaniem. Ale cóż robić, musimy się jakoś porozumieć — chociaż w tym obcym i nieulubionym języku”. Prasa niemiecka przytacza te słowa Brandesa z wielkim oburzeniem.

Z Petersburga.

(Związek pisarzy i dziennikarzy rosyjskich. — Rocznik statystyczny Petersburga. — Stowarzyszenie „zachęty do małżeństw”. — Sprawa zjazdu nauczycieli szkół ludowych. — Walka z alkoholizmem. — Echo z ostatniego zjazdu rzemieślniczego.)

W tych dniach odbyło się ogólne zgromadzenie członków związku pisarzy i dziennikarzy rosyjskich. Z odczytanego sprawozdania dowiadujemy się, że liczba członków w dniu 1 stycznia 1900 roku wynosiła 449. Komitet przyjmował w ciągu roku czynny udział w kwestyi pośrednictwa pomiędzy redaktorami a współpracownikami, w kwestyi udzielania zapomogi, rekomendacyi i t. p. Dochód w roku zeszłym wynosił 12.415 rubli a rozechód 11.870 rubli. Nadto członkowie są winni 3.165 rubli, jako zaległe składki roczne. Do sądu honorowego powołano: senatora Arseniewa, profesorów: Wł. Spasowicza, Muszkietowa, Faminynę, Manaseina, Koroleno (redaktora *Rusk. Bogactwo*) i Stasiulewicza (red. *Wiestn. Jeuroppy*).

Niedawno ukazał się „Rocznik statystyczny Petersburga”. Między innymi wskazuje on na okoliczność, iż liczba zawieranych ślubów stale się zmniejsza. W Berlinie na tysiąc mieszkanców przypada rocznie 11 ślubów, w Wiedniu 10, w Londynie i Paryżu po 9, w Petersburgu zaś tylko 5. Z tego powodu, groźno osób postanowiło walczyć stowarzyszenie o objawowi i ono to organizuje stowarzyszenie „zachęty do małżeństwa”. Członkowie płacą 6 rubli rocznej składki i mają prawo do otrzymania w chwili wejścia w związki małżeńskie od 500 do 1.200 rubli. Inicytatorowie tego stowarzyszenia wychodzą z tej zasady, iż główną przyczyną zmniejszenia się w Rosyi w ogóle a w szczególności w Petersburgu liczby małżeństw są warunki, ekonomiczne, brak dostatecznego utrzymania wśród młodszej generacyi pięci obojga.

Dzienniki petersburskie donoszą, że ministerstwo oświaty rozesało już do okręgów naukowych tymczasowe przepisy w sprawie zjazdu nauczycieli szkół ludowych. Według *Nowosti*, zjazdy mają być zwoływane w czasie ferii lub świąt, za zezwoleniem kuratora okręgu i za zgodą gubernatora miejscowego. Program obrad zatwierdza kurator. Program nie może obejmować spraw wchodzących w zakres kompetencyi administracyi szkolnej lub innych władz rządowych i publicznych. W zjeździe mogą uczestniczyć tylko nauczyciele jednego okręgu, zostającego pod władzą jednego inspektora szkół ludowych, tudzież przedstawiciele niektórych władz. Udział publiczności jest wykluczony. Lista uczestników, zatwierdzona przez kuratora okręgu, ma być nadto podana do zatwierdzenia wyższej władzy miejscowej.

Komisya dla walki z alkoholizmem zamierza zwołać międzynarodowy kongres i wszechrosyjski zjazd w sprawie alkoholizmu. Z inicjatywy tej komisji opracowano projekt polepszenia losu terminatorów rzemieślniczych.

Prasa rosyjska zastanawia się obecnie szczegółowo nad rezultatami i uchwałami świeżo ukończonego zjazdu rzemieślniczego w Petersburgu. Większość dzienników zwraca uwagę na antisemicki charakter uchwał zjazdu, będący jakoby następstwem agitacyi delegatów warszawskich; inne znów gazety występują przeciwko uchwałom o przedłużeniu pracy terminatorów do 11 i pół godzin dziennie i t. d. Dziennik urzędowy pisząc o tych uchwałach, sądzi, że ograniczenie pracy do 12 godzin dziennie jest w każdym razie lepsze, aniżeli obecny stan rzeczy, przy którym uczniowie pracują nieraz 18 godzin. Co się zaś tyczy antisemityzmu zjazdu, to ów organ bierze w obronę rzemieślników warszawskich, którzy z powodu „fuszerki nalewkowskiej” stracili już bardzo wiele, przemysł bowiem warszawski pozyskał niezbyt dobrą opinię na rynkach rosyjskich.

Wojna.

Według dziennika *Graser Tagblatt*, za którym wiadomość tę powtarza *Fremdenblatt*, prezes niemieckiego związku ludowego (*Deutscher Volksverein*) w Linciu, dep. Pessler, zakomunikował P. Minisrowi hr. Gołuchowskiemu rezolucyę, uchwaloną przez rzeczony związek a tyzącą się pośrednictwa pokojowego mo-

carstw w Afryce południowej, tudzież protestującą przeciw naruszeniu neutralności ze strony Austro-Węgier. Hr. Gołuchowski odpowiedział następującem pismem z dnia 9 b. m. wystosowanem do Pesslera:

„Zawiadomiłeś mnie pan, w charakterze pierwszego wiceprezesa niemieckiego Towarzystwa Ludowego w Austrii Górnej o rezolucyi uchwalonej 3 b. m. przez wspomniane stowarzyszenie na zgromadzeniu w sali miejskiego Ogrodu Ludowego w Linciu a odnoszącej się do możliwie szybkiego ukończenia południowo-afrykańskiej wojny w drodze interwencyi wielkich mocarstw.

„Co do tego życzenia wypada mi zaznaczyć, tego rodzaju interwencya w obecnego stanowiska rządu Wielkiej Brytanii w tym kierunku na razie nie daje żadnych widoków powodzenia. Równocześnie jednak muszę się zastrzedz stanowczo przeciwko temu ustępowi rezolucyi, który mówi o ustawicznych naruszeniach neutralności ze strony Austro-Węgier, ponieważ to twierdzenie nie odpowiada faktom, jak to już Pan e. k. Prezydent Ministrów niedawno temu był w możności w Izbie poselskiej przedstawić.

„Proszę przyjąć zapewnienie mojego wysokiego poważania. — Gołuchowski w. r.”

W Hadze podejmowało onegdaj nadzwyczajne poselstwo południowo-afrykańskie liczący zastęp posłów, duchownych, członków ligi pokojowej i innych gości. Osobno przyjęty został prezydent pierwszej Izby Naamen. Przywódcą deputacyi Fischer miał w obecności dr. Leydysa dłuższą rozmowę z ministrem spraw zagranicznych de Beaufort w gmachu ministerstwa. Jak depeza donosi delegacyi po zatwierdzeniu swych pism uwierzytelniających, prosili o audyencyę u królowej i audyencyę tę otrzymali. Poselstwo pozostanie w Hadze do końca tego tygodnia. Widoki powodzenia misyi poselstwa zmalały do zera z chwilą, gdy niemiecka prasa urzędowa oświadczyła się przeciw zabiegom poselstwa; do reszty zaś rozwiewa wszystkie nadzieje pokojowe dzisiejsza depeza, która donosi o niespodziewanem przybyciu cesarza Wilhelma do Altony na spotkanie powracającego do kraju księcia Walii.

Znana z depez próba ucieczki pułkownika Schiela z wyspy św. Heleny, która udaremnioną została, jak wiadomo, skutkiem tego, że jego list oddał posłaniec przez pomyłkę nie na pancernik holenderski, lecz angielski, doprowadziła do zatargu dyplomatycznego między Anglią a rządem holenderskim.

Rząd angielski widział się mianowicie spowodowanym do wysłania w tej sprawie, zredagowanej w bardzo ostrym tonie noty do rządu holenderskiego. W nocie tej zaznaczono, iż nie zgadza się to zupełnie z zasadami prawa międzynarodowego, aby statki wojenne neutralnego państwa dopomagały jeńcom wojennym do ucieczki. W razie nieotrzymania zadowolniających wyjaśnień zażąda Anglia odwołania pancernika holenderskiego, stojącego na kotwicy w Jamestown, na wyspie św. Heleny.

Przy panującym obecnie usposobieniu w Holandyi mógłby zatarg ten pociągnąć za sobą poważne następstwa.

W Londynie krąży pogłoska, że generała Warrena, którego działalność lord Roberts tak ostro krytykował, odwołano aż do Europy. *Evening Standard* podaje tę wiadomość jako pewną. Angielski urząd wojenny odmawia wszelkich wyjaśnień w tej sprawie.

W kołach wojskowych angielskich usposobienie ma być barzo sceptyczne. Powszechnie przyznają, że Boerowie, jakkolwiek są w liczbie niewielkiej, jednakże strategicznie zdziałać mogą bardzo wiele, jeżeli tylko krótki czas wytrwają. Obecnie oddziały Boerów są w pobliżu Bethullii i zagrażają linijom kolejowym idącym ku Bloemfontain, oraz mostom nad rzeką Oranje. Depesza z Pretoryi twierdzi nawet, iż jeden z mostów wysadzili już Boerzy w powietrze.

KRONIKA

Łańc, 20 kwietnia.

— **Buletyn** wydany dzisiaj rano o stanie zdrowia JE. ks. Arcybiskupa Morawskiego opiewa:

„Temperatura się podniosła, siły upadają, senność się wzmacnia, przytomność utrzymana. Dr. J. Wiczkowski”.

Przy łożu dostojnego pacjenta czuwali z czwartku na piątek: dr. Wiczkowski do godziny 2 po północy, dr. Mach i dr. Zajęzowski przez całą noc.

— **Z c. i k. armii.** Najj. Pan raczył najłaskawiej zamianować pułkownika Oswalda Groh, komendanta 80 p. p., komendantem brygady obrony krajowej w Gracu, a pułkownika 80 p. p. Karola Strassera komendantem tego pułku.

Podpułkownik 56 p. p. Adolf Dreiham-Sulzberg-Steinhof otrzymał jednoroczny urlop.

I urwała. Od trwogi i przerażenia dech zamarł jej w piersi. Uczyniła jednak wysilenie i z taką mocą, że głosem orkiestry przeniosła, taką grozą, że wszystko, co żyło, dookoła zadrżało, bez taktu już ani rytmu, jak obłąkana, krzyżeć zaczęła:

— Ku-ku-ku-ku-ku-ku-ku!

— Co? co? — krzyknęły naraz wszystkie kwiaty i Wietrzyki, motyle zaś jak martwe zawisły w powietrzu i jedni tylko grაკowie, w zaciekłości muzycznej nie nie słysząc, grali dalej.

Kukulka ze szczytu drzewa krzyżała:

— Śmierć idzie! Śmierć idzie! Śmierć idzie! Śmierć idzie!

Śmierć! Jaka śmierć? Co to takiego? Po co? dla kogo? dla czego? Na zabawę weselną idzie śmierć? Przychodzi teraz, w tej chwili, gdy na świecie tak jasno, pięknie, wesoło, błogo. To być nie może! To wieść fałszywa! kłamie kukulka! Powieść kukulka! Za mączenie uciechy publicznej, za złe pełnienie urzędu jej powierzono, za zepsucie najświetniejszej z biesiad weselnych! powieść kukulka!

Wówczas rozległ się po łączce śmiech jadowity, szderski, prawie szatański, wychodzący z poplamionych rdzą zawisły warg Jaskra-Łotra, który też wszystkie swoje krzywe palce ku otworowi kotliny wyciągnął, coś, czego inni nie widzieli, ukazując. On widział to, co ogłaszała kukulka, wiedział również, że sam za chwilę umrze, lecz śmiał się z radością piekielną, bo z nim razem umrą ci, którym tak dobrze na świecie i których nienawidzi. Krzywymi palcami na otwór kotliny

wskazując, głosem przez śmiech przerywanym wołał:

— Spójrzyciel tam spojrzyciel! Cha, cha, cha! Oto są wesela i miłości wasze! Trwale są, bezpieczne, wieczne, nie prawdaż? Cha, cha, cha, cha! Oto zachód, kłopoty, sprzeczki, muzycki, stroiki, popisy i iluminacye wasze! Brzdęk! i już nie ma! Brzdęk! i już koniec! Cha, cha, cha, cha!

Wszystko, co na łączce cudnemi oczyma kwitło, brylantami jaśniało, koronki kunsztowne rozwijało, pachniało, kochało, cieszyło się życiem — zwróciło spojrzenia w kierunku przez Secleratusa wskazanym i omdlałymi głosami zaszeptoło: Śmierć!

W otworze kotliny, jak w bramie rozwartej na pole i drogę polną, stał chłop w białej koszuli, ze stopami nagimi, a nad zmiętą czapką, która okrywała mu głowę, wysoko w powietrzu, ostrym zimnym polyskiem stali świecila — kosa....

W kilka minut potem z orkiestry ptasiej zaden już dźwięk nie pozostał w powietrzu, zdjętem głęboką ciszą. Tylko kukulka, kędyś daleko, daleko, odzywała się tonem żalnym i Wietrzyki do mechów leśnych przypadły, cicho lkały. A w kotlinie, pomiędzy pagórkami, wśród milczenia powietrza i ziemi, kosa śmierci sama jedna głucho dzwoniła:

— Czach-czach. Czach-czach!

K O N I E C .

Dalej zarządził Najj. Pan przeniesienie podpułkownika 5 p. art. dyw. do 33 p. art. dyw.

Major Rudolf Małeckki, komendant garnizonowego domu transportowego w Przemysłu, przeniesiony został na własną prośbę w stały stan spoczynku, przyczem zostało mu wyrażone Najwyższe zadowolenie.

Starszy lekarz sztabowy I klasy dr. Wacław Novak, komendant szpitala garnizonowego nr. 3 w Przemysłu, zamianowany został szefem lekarskim twierdzy w Przemysłu.

Przy sposobności przejścia na własną prośbę w stały stan spoczynku otrzymali: starszy wojskowy intendent I klasy XI korpusu Teodor Wetscherek krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa, zaś starszy zarządca magazynów wojskowych I klasy Karol Zenkner, naczelnik magazynu wojskowego we Lwowie, tytuł i charakter rady ministerjalnego z uwolnieniem od taksy.

— **Dziennik urzędowy** c. k. Rady szkolnej krajowej w Galicji w zakresie szkół ludowych, redagowanego w c. k. Radzie szkolnej krajowej, numer 12, wydany dnia 18 kwietnia b. r., zawiera: Wiadomości osobiste; Organizacja szkół; Budowa szkół; Konkursa; Ogłoszenia.

— **W Krakowie** we czwartek odbył się u hr. Adamów Skrzyńskich na cześć b. Ministra skarbu JE. dr. Dunajewskiego obiad, na który otrzymali zaproszenie: JE. książę biskup Puzyna, JE. dr. Julian Dunajewski, radca Dworu delegat Kazimierz Laskowski, członek Izby panów prof. Zoll, radca Dworu Michał hr. Dzieduszycki, prof. ks. Pawlicki, radca Dworu prof. Maryan Sokołowski, prof. Kazimierz Morawski, dyrektor Tow. ubezpieczeń poseł Romer, prezes Rady powiatowej krakowskiej poseł Paszkowski, Andrzej hr. Potocki, Ludwik hr. Dębicki, ks. kanonik Puszet, poseł dr. Piotr Górski, redaktor Michał Chyliński i Kazimierz Skrzyński.

Prezes Akademii JE. Stanisław hr. Tarnowski nie mógł przybyć z powodu wyjazdu na wieś.

W końcu obiadu gospodarz wznosił toast na cześć JE. Dunajewskiego, znakomitego męża stanu i naczelnika stronnictwa, do którego mowca należał.

JE. Dunajewski w wymownych słowach odpowiedział i pił zdrowie gospodarstwa.

— **Kwesta Wielkanocna** na rzecz Towarzystwa dam dobroczynności, przyniosła w b. r. 1547 zł. 24 ct. Podając wynik do publicznej wiadomości, składam paniom, które raczyły podjąć się tej kwesty, oraz ofiarodawcom w imieniu ubogich szczerze podziękowanie.

Maryja z Sanguszków Potocka, prezesa Tow. dam dobroczynności.

— **Wicezór dramatyczny** urządza w niedzielę, 22 b. m., w salach Strzelnicy miejskiej towarzystwo „Ceska Beseda“ we Lwowie. Początek o godzinie 8 wieczorem.

— **Wspólne święcone** w stowarzyszeniu katolickiej młodzieży rękodzielniczej „Skała“ we Lwowie odbędzie się w niedzielę, dnia 22 b. m. o godzinie 12 w południe.

— **Rewiry rybackie**. C. k. Namiestnictwo na podstawie opinii znawców wyznaczyło tymczasowo dla dorzecza Sanu z Wisłokiem razem z temi dawnymi łożyskami, które się łączą z wodami bieżącymi w sposób dla przepływu ryb przydatny, rewiry rybackie. Szeregółowy podział dorzecza Sanu z Wisłokiem na rewiry rybackie zamieszczony jest w dzienniku urzędowym dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

— **Rozpisanie licytacji na dzierżawę uprawnień propinacyjnych**. Do dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej* dołączone jest obwieszczenie c. k. Dyrekcji gal. funduszu propinacyjnego o rozpisaniu licytacji na dzierżawę uprawnień propinacyjnych, w których obecna dzierżawa upływa z końcem b. r.

— **Walec zgromadzenie** Towarzystwa wzajemnej pomocy rękodzielniczej i przemysłowców mieszezan lwowskich pod wezwaniem błogosławionego Jana z Dukli, odbędzie się w sali ratuszowej w dniu 23 b. m. o 6 po południu.

— **Odczyt p. Tennera**, zapowiedziany na dzisiaj w Kole literacko-artystycznym, został z powodu nagłego wyjazdu p. prelegenta odwołany.

— **Ślub**. W kościele św. Maryi Magdaleny we Lwowie odbędzie się dnia 28 b. m. o godzinie 11 z rana ślub panny Kazimery Rawerówny, córki profesora Karola Rawera, z p. Zygmuntem Poźniakiem.

— **W sprawie 500 letniego jubileuszu** Uniwersytetu Jagiellońskiego, odbędzie się w d. 21 b. m. o godzinie 6 wieczorem w lokalu Towarzystwa lekarzy galicyjskich, przy ul. Dominikańskiej 11, zgromadzenie wszystkich tych doktorów, którzy otrzymali swój stopień akademicki na Uniwersytecie Jagiellońskim. Przedmiotem obrad będzie sprawa uświetnienia wspomnianego obchodu.

— **Wiadomości policyjne**. Aresztowano Meilecha Bergera, subiekta z handlu Bernsteina przy placu Krakowskim, który sprzedając już od dłuższego czasu jedwabne chusteczki swego pryncypała na swój rachunek, ukrócił jego kasę na blisko 200 K.

Przytrzymano Teodora Prochera, dozorcę domu nr. 5 ul. Kościelna, trudniącego się rozprzedawaniem mechanizmów grających, nabywanych rzekomo od głuchoniemego robotnika z rudym wąsem.

Konia siwego z wozem skradziono w Rzęśni polskiej Michałowi Fedykowi z Majdanu.

Znaleziony złoty kulczyk z turkusem, otoczonym perełkami, złożono w policji.

— **Trafikę i sklepik** Leiba Achta pod l. 33 ulica Żółkiewska rozbito onegdaj w noc i wykradziono znaczną ilość tytoniu i cygar, oraz klgr. kawy i t. p. Szczęśliwym trafem dozorca browaru Schmelkesa przy ulicy Janowskiej odkrył wczoraj po południu nad lodownią ukryty skład tytoniu, jak się okazało, przeniesiony przez rzeźmieszków z trafikki Achta. Oprócz tego znaleziono tam 3 duże dłuta żelazne, kilkanaście wityrychów i kluczy (cały arsenał złodziejki) świece, słoń z czernicami i 2 garnki żelazne niewiadomego właściciela. Mimo usilnych całonocnych zabiegów organów policyjnych, sprawców kradzieży wykryć nie zdołano.

— **Zmarł** w ostatnich dniach: w Warszawie, Jan Ursyn Niemcewicz, wnuk Juliana, właściciela dóbr Skoki i marszałek szlachty gubernii grodzieńskiej.

— **Zebrań wyborców miasta Stanisławowa**. Komitet przedwyborczy dla wyboru posła do Rady państwa z miasta Stanisławowa podaje do wiadomości, iż w niedzielę dnia 29 kwietnia b. r. odbędzie się zebranie wyborców miasta Stanisławowa celem wystuchania wzywań politycznych kandydatów, którzy ubiegają się o mandat poselski do Rady państwa z okręgu wyborczego Stanisławów-Tyśmienica i kandydaturę swą w komitecie przedwyborczym zgłosili.

— **Restauracja katedry na Wawelu**. Na konkursie na projekta pomalowania kaplicy królowej Zofii w katedrze na Wawelu przyznała komisja znawców w dniu 14 b. m. dwie równe nagrody po 500 koron pracom pod godłem: 1. Królowa Zofia i 2. Znak krzyża na tarczy. Autorem pierwszej jest p. Józef Mehoffer w Krakowie, autorem drugiej p. Włodzimierz Tetmajer w Bronowicach. Oprócz tego przyznano pracy pod znakiem gwiazdy list pochwalny. Na konkurs nadesłano ogółem 16 prac.

— **Z Krakowa** donoszą nam: Na tutejszym dworcu aresztowano kilkoro ludzi z powiatu kolbuszowskiego z powodu, że za sfałszowanymi pasportami mieli się udać do Prus na robotę.

— **Morderstwo dwu kobiet**. Z Rzeszowa donoszą do tutejszych dzienników: W karzynie N. Salzman, w Hermanowej położonej o 2 klm. od Tyczyna pod Rzeszowem, zamordowano dnia 14 b. m. żonę i córkę karczmarza Salzman. Salzman wówczas w domu nie było, gdyż poszedł z synem na modlitwę. Komisja sądowo-lekarska skonstatowała brak 45 zł. Przy bliższym badaniu spostrzeżono pod paznokciami palców Salzmanowej włosy, pochodzące prawdopodobnie z głów zbrodniarzy. Ponieważ włosy te są jużto czarne, jużto jasne i ciemno blond, przeto zachodzi przypuszczenie, że zbrodnię popełniło kilku ludzi. Żandarmeryja zajęła się bezwzględnie wyśledzeniem sprawy. Pierwsze podejrzanie padło na dwóch cyganów, którzy się dzień przedtem wałęsali beczynnie w Hermanowej.

— **Samobójstwo wójta**. Były wójt z Odrzechowa koło Skałatu odebrał sobie życie przez podrażnienie gardła. Przyczyną samobójstwa była defraudacja funduszów gminnych.

— **Dramat rodzinny** rozegrał się tyżmi dniami w Leutmansdorf w okolicy Świdnicy na Górnym Śląsku. Niejaki Feist, urządził bezustannie sceny zazdrości swojej żonie, która zresztą nie dawała do tego żadnego powodu. W ostatnich czasach awantury domowe doszły do tego stopnia, że Feistowa ze swem jednorocznym dzieckiem opuściła dom mężowski. Na drugi dzień zastrzelił się Feist. W pozostawionym liście podaje jako powód samobójstwa nieszczęśliwe pożyte małżeńskie i dodał, że żona jego wraz z dzieckiem zapewne utopiła się w pobliskim stawie. Zwłoki kobiety i dziecka znalaziono jednak tuż opodal domu Feista. Nie ulega wątpliwości, że zazdrośny mąż wyszedł za żoną i uduł ją wraz z dzieckiem. Na szyi nieszczęśliwej znaleziono sine ślady duszenia. Prokuratura zarządziła sekcję wszystkich trzech trupów.

— **Strasnej zbrodni** dopuścił się po pijanemu młody parobczak wiejski nazwiskiem Meszaros, w Kalocsy na Węgrzech. Pokłóciwszy się ze swymi towarzyszami podczas zabawy tanecznej w pierwszy dzień Wielkanocy, strzelił on ze strzelby nabitej śrutem, do tłumu par tańczących w jednej z miejscowych gospód. Jedna z tancerek padła trupem na miejscu, trzy inne zaś odniosły śmiertelne rany.

— **Pobożny morderca**. W jednym miasteczku węgierskiem postanowił wieśniak Rozbasits zamordować własną żonę, która z nim żyć nie chciała. Siły do wykonania przedsięwzięcia nabrał on w modlitwie. Codziennie przez całe tygodnie chodził do kościoła, modlił się żarliwie i składał ofiary na uproszenie sobie „pomocy Bożej“ do strasznego czynu. Wreszcie

zamordował swoją żonę wystrzałem z dubel-tówki. Sąd przysięgłych w Zomborze skazał go na 12 lat więzienia.

— **Apteczki w pociągach**. Rosyjskie ministerstwo komunikacji postanowiło zaprowadzić w pociągach osobowych, wojskowych i roboczych i t. d. apteczki podróżne ze środkami lekarskimi. Prócz tego w ministerstwie poruszono projekt włączenia do kursu szkół technicznych wykładów o udzielaniu doraźnej pomocy w nieszczęśliwych wypadkach.

— **Rozrywki na wystawie paryskiej**. W obrębie placu wystawowego w Paryżu znajdują się liczne przedsiębiorstwa, zakłady zabaw, osobliwości egzotyczne i rozmaite rozrywki, urządzone przez przedsiębiorców prywatnych, a za które pobierana jest osobna opłata wejścia. Obliczono, że osoba, która chciałaby poznać wystawę ze wszystkimi przynależnościami osobliwosciami musiałaby wydać na samą opłatę wejścia 1200 franków. Suma to istotnie przerażająca, lecz wysokość jej staje się zrozumiałą, gdy się weźmie pod uwagę wszystkie te przedsiębiorstwa prywatne, w które, — i to tylko w najgłówniejsze, — włożono kapitał 60,000,000 franków, czekający na oprocentowanie i amortyzację. Oto lista tych przedsiębiorstw i ich koszt: Wieża Eiffla, odrestaurowana, świeżo urządzona i pomalowana, na co spotrzebowano 70,000 klg. farby, — 5,100,000 franków, manneż czarodziejski 1,000,000 franków, panorama Rzymu 1,000,000 franków, Paryż w r. 1400 850,000 franków. Ateny 1 1/2 mil., obrzymi teatr „Columbia“ 1,600,000 franków, hipodrom 3 miliony franków, pałac cyrkowy na Polach Elizejskich 1,600,000 franków, Wozuwiusz w Paryżu 1 milion franków, rozmaite restauracje 2 miliony franków, elektryczne windy i środki komunikacyjne 4 mil. franków, kolej wężowa 1 milion franków, Towarzystwo budowlane Trocadero 1 1/2 mil. franków, różne Towarzystwa mniejsze 1 milion franków, olbrzymi globus 2 1/2 mil. franków, wieś szwajcarska 3 mil. franków, panorama podróży około świata 2 mil. franków, Wenecya w Paryżu 1 milion franków, pałac strojów 2 miliony franków, pałac kobiecy 600,000 franków, pałac tańca 750,000 franków, różne panoramy i dioramy 3 1/2 mil. franków, wielkie koło Paryża 4 mil. franków, pałac morski 1 milion franków, ulica Kairu 1 1/2 miliona franków, panorama bitwy morskiej 1 milion franków.

— **Strejk całej służby tramwajowej** w Buchł w Barcelonie.

— **Sensacyjny wypadek** zdarzył się w Blancarde. Oto agent handlowy Fournel stał się tyżmi dniami ofiarą zamachu ze strony swej żony i teściowej. Pod pozorem zabawiania się w „ślepa łabkę“ przywiązały mu obie kobiety silnie do krzesła, przewiązały mu oczy chustką, a następnie strzeliły do niego dwa razy z rewolweru. Jedna z kul raniła go w czoło. Fournel jednak miał na tyle jeszcze siły, że podskooczył wraz z krzesłem i zawałował o pomoc. Na krzyk jego przybiegli sąsiedzi i przytrzymali żonę i teściowę Fournela. Obie kobiety aresztowała następnie policya i odstawiła do więzienia.

— **Walka na sztylety**. W Brancaccio pod Palermo odbył się tyżmi dniami pojedynek na sztylety między dwoma wieśniakami, niejakiu Pirone i Santi. Wieśniak Pirone utrzymywał stosunek miłośny z pewną dziewczyną lekkiego prowadzenia się, do której chodził również w załoty drugi z rywalów Santi. Pirone wyzwiał rywala na pojedynek. Zabrali z sobą sztylety i udali się na samotne miejsce. Odmierzwszy plac według reguł walki, rzucili się na siebie i w parę minut obaj broczyli krwią. Santi padł trafiony sztyletem w serce, Pirone zaś, mimo wielu ran zadanych, zdołał uknąć.

— **Historja jakich wiele**. W Nowym Jorku asystent dentystry dr. Hayes, dr. Franklin Caldwell zastrzelił 35-letnią żonę swego szefa a następnie pozbawił się sam życia. Dr. Hayes przed czterema laty mieszkał w Chicago, posiadając własny zakład dentystryczny, który przynosił dość dobre dochody. Ponieważ trafiła mu się lepsza posada w Nowym Jorku, przeniósł się tam a interes swój zastępczo powierzył Caldwellowi. Przez jakiś czas pozostawała także w Chicago żona Hayes, między którą a Caldwellem wywiązał się miłośny stosunek. Przed paru tygodniami Hayes zawezwał żonę do przesiedlenia się do Nowego Jorku, a otworzywszy klinikę dentystryczną u siebie, sprowadził też i Caldwell. Ponieważ pod bokiem męża Hayesowa obawiała się kontynuować chicagowskie miłości i chciała zerwać z kochankiem, Caldwell rozdrażniony zastrzelił ją i siebie.

Notatki literacko-artystyczne

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek do *Gazety Lwowskiej*, za miesiąc kwiecień wyszedł i zawiera: I. Agenor hr. Gołuchowski w pierwszym okresie rządów swoich (1846—1859) przez dr. Bronisława Łozińskiego. — II. „Korespondencya Józefa Bohdana Zaleskiego“, podał Dyonizy Zaleski. — III.

„Historja malarstwa na Północy i w Hiszpanii“, przez Wojciecha hr. Dzieduszyckiego. — IV. „Nowy Sącz w epoce Wazów“, przez ks. Jana Sygańskiego T. J. — V. „Zarys pojęć o narodzie“, przez I. Śnitkę. — VI. „Pamiętnik o stroju narodowym w Rzeczypospolitej polskiej“, przez J. Horoszkiewicza. — VII. Hugona Kollątaja „Porządek fizyczno-moralny“. Szkic historyczno-krytyczny, przez P. Wł. Dropińskiego. — VIII. Szos we Lwowie w początkach XV wieku, przez dr. Stanisława Kutrzebę. — IX. Kronika literacka.

Dr. Adam Pilecki. Zbiór przepisów i rozporządzeń o zbiorowych kasach sierocych.

Dla zawodowych prawników bardzo pożądaną będzie książka powyższa, stanowiąca jasno, przystępnie a wyczerpująco opracowany podręcznik w sprawach dotyczących się zbiorowych kas sierocych. W pierwszej części, autor, będący sędzią powiatowym, a zatem obznajomiony dobrze z praktyczną stroną tematu swego, daje dla zawodowych jurystów bardzo cenne, i praktyczne wskazówki co do zastosowania przepisów o zbiorowej kasie sieroczej. W części drugiej zamieszcza on wszystkie rozporządzenia i przepisy dotyczące się tego przedmiotu; zestawienie to ułatwi ogromnie wyszukanie odpowiednich przepisów tym, którzy ze sprawami sierocińskimi mają do czynienia. W części trzeciej wreszcie znajdujemy wszystkie wzory, przepisane rozporządzeniami ministerjalnymi do użytku zbiorowych kas sierocych. Całość przyczyni się niewątpliwie do rozwoju tak pigknej, humanitarnej instytucji jaką jest zbiorowa kasa sieroca.

Z. Przybylskiego „Dzierżawca z Oleśniewa“, odegrany w ostatnich dniach na scenie warszawskiej, cieszył się powodzeniem. Krytyka robi wprawdzie komedii poważne zarzuty, przyznaje jednak, że jest ona w stanie publiczności zabawić i rozśmieszyć szczerze. Tytułową rolę grał p. Zelazowski z silnym rozmachem; postać podlotka odtworzyła doskonale p. Trap-szówna

„Pomników Krakowa“, wydawnictwa zasługującego na najwyższe poparcie, ukazał się zeszyt drugi, który w niemożności nie osłabił powziętej dawniej już dobrej o niem opinii. Jest to album, które poucza i krzepi, a zarazem sprawia zadowolenie prawdziwie artystyczne. Wpatrując się uważnie w te podobizny tablic i nagrobków z bezprzykładnym pietyzmem rysowane przez Maksymiliana i Stanisława Cerchów, wczuwając się w tekst popularny i poważny zarazem dr. Feliksa Kopery, snujemy nic wspomnień, na których ogniwa złożyły się wypadki całego szeregu stuleci. I w wyobraźni naszej powstaje z gruzów stary dawny ukochany Kraków, dzisiaj już zmieniony, pozabawiony niejednej charakterystycznej cechy, a z tym Krakowem — sercem Polski — wiążą się bezustannie dzieje całego kraju, całego narodu. Ta strona wydawnictwa „Pomników Krakowa“ krzepi czytelnika, dodając mu otuchy i nadziei; doskonale wykonany, wierny w najdrobniejszych szczegółach rysunek, w połączeniu z jasnym przejrzystym tekstem pouczy każdego inteligentnego miłośnika przeszłości, dając sposobność szczególnie artystom zacerpnienia z tej olbrzymiej skarbnicy niejednej cennej wskazówki na przyszłość.

Zrozumiała to aż nadto dobrze Warszawa, i dla tego też ogłoszona lista prenumeratorów składa się niemal wyłącznie z mieszkańców tego grodu. Kraków jest na niej śmieśnię skromnie reprezentowany, a przecież wydawnictwo obejmuje pomniki Krakowa; Lwów dostarczył dotychczas wraz z całą Galicyą zaledwie kilku prenumeratorów, nie znajdujemy w spisie ani znanych bibliotek publicznych, ani zbiorów prywatnych, ani całego szeregu ludzi zamożnych i wykształconych, inicjujący jednak nadzieję, że to tylko początek, a każdy początek jest żęty.

Bardzo starannie odbite tablice rysunkowe drugiego zeszytu przedstawiają: pomnik Andrzeja Rotermunda († 1593) z kościoła N. P. Maryi; grabsztyn Felicy z Brzezia Lanckorońskiej († 1457) z kościoła św. Katarzyny; pomnik Stanisława Groszkiewicza i Reginy Urbanowicówny (XVII w.) z kościoła Bożego Ciąka; Antependium z herbem Odrowąż z kościoła OO. Cystersów w Mogile pod Krakowem; pomnik błogosławionego księcia Michała Gedrojca († 1485) w kościele OO. Marków; motywy pomnika Kazimierza Jagiellończyka († 1492), dzieło Wita Stwosza w katedrze krakowskiej; pomnik biskupa krakowskiego Jana Habdank Konarskiego († 1525) z katedry na Wawelu; pomnik brązowy kanonika herbu Odrowąż i Łabędź z obramieniem pomnika kanonika Czepela († 1518) z katedry; relikwiarz drewniany z kościoła św. Idziego; pomnik Jana Turolinusa (1575) z herbem Prus I. z kościoła OO. Franciszkanów; pomnik kanonika Andrzeja Cieklińskiego (1591); wreszcie front kościoła PP. Wizytek w Krakowie.

Prenumeratę na pomnikowe to album przyjmuje p. Stanisław Cercha (Kraków, ul. Długa 37), a nadto wszystkie księgarnie w kraju i zagranicą Zewnętrzna, techniczna strona wydawnictwa przynosi prawdziwy zaszczyt krakowskiej drukarni W. L. Anczyca i Spółki.

Repertoar teatru hr. Skarbka pod dyrekcją Ludwika Hellera.

Ostatnie dwa tygodnie w teatrze hrabięgo Skarbka.

Dziś, w piątek po raz pierwszy „Tosca“, sztuka w 4 aktach W. Sardou, z panią Zapolską w roli tytułowej.

W sobotę o godzinie pół do 4 po południu ostatnie przedstawienie dla młodzieży szkolnej „Kordyan“, poemat dramatyczny w 10 obrazach Juliusza Słowackiego.

W sobotę o pół do 8 wieczorem po raz ostatni „Lalka“, operetka w 4 aktach Edmunda Audrana.

W niedzielę o godzinie pół do 4 po południu „Polowanie na zięciów“, komedia w 4 aktach Labicha i Delacour.

W niedzielę o godzinie pół do 8 wieczorem po raz ostatni „Bocaccio“, opera komiczna w 3 aktach Soupego, z panią Bohussówną w roli tytułowej.

W poniedziałek po raz drugi „Tosca“, sztuka w 4 aktach Wiktoryna Sardou, z panią Zapolską w roli tytułowej.

We wtorek po raz ostatni „Piękna Helena“ opera komiczna w 3 aktach Jakóba Offenbacha.

We środę po raz trzeci „Tosca“ sztuka w 5 aktach W. Sardou.

We czwartek po raz pierwszy (wznowienie) „Zielona wyspa czyli sto dziewięć“, opera komiczna w 3 aktach Lecocqua. Z udziałem pań: Bohuss, Schuppówny, Bronikowskiej oraz pp.: Myszkowskiego, Malawskiego, Lelewicza, Boguckiego, Kiczmana, Stypkowskiego, Kratochwila i innych.

Najbliższą nowością będzie słynna komedia z węgierskiego Arpada Gabanyi p. t.: „Teściowie“, grywana na scenach zagranicznych z wielkim powodzeniem.

Ze stołu redakcyjnego.

(Fr. Rawita Gawroński: Historia ruchów hajdamackich w XVIII. wieku. Dwa tomy, Lwów 1899. Nakład K. S. Jakubowskiego).

(Dokończenie).

Humaniszczyna pod troskliwym okiem Potockich przekształcała się z pustkowią i rubieży w szmat ziemi dobrze zakolonizowaną; gubernatorem był tutaj Mładanowicz, jednym z setników kozackich — gładki i sprytny Gonta. Gubernator, doskonały rządcą dóbr w czasach spokojnych, okazał się nieodpowiednim w chwili pogromu, a zatarg jego prywatny z nadto dbałym o łaskę pańską Gontą, powiększył zapewne i bez tego straszną już katastrofę.

Podanie ludowe głosi, że Melchizedek odwiedził w roku 1767. Sicz, by tam porozumieć się ze znanym już junakiem, Maksymem Żeleźniakiem co do wyprawy na Polskę. Maksym, pobity ognistą wymową popamania, zgodził się na proponowane sobie warunki, zgromadził 50 awanturników i ruszył do monasteru pod Łebedynem. Po wy-poczynku i zorganizowaniu się jakimś takim rozpoczyna Żeleźniak w kwietniu 1768 rabowniczą wyprawę. Kupa jego stale wzrasta, mordując wszystkich bez wyjątku, nie pytając ani o stan, ani wyznanie upatrzonyj, a raczej spotkanej po drodze ofiary; pod ciosami nożów hajdamackich padają między innymi: Smita, Czerkasy, Korsuń, Bohusław, Kamienny bród, Bojarka, Łysianka, wreszcie nadeszła kolej na Humani, gdzie Żeleźniak porozumiał się już prawdopodobnie naprzód z drugim bohaterem rzezi, do niedawna faworytem wojewody Potockiego — gładkim i sprytnym setnikiem Gontą.

Ale zanim opowiemy dzieje rzezi humańskiej, w której rozszalał się obalamuconych, pijanych i ciemnych tłumów doszło do zenitu, musimy, czyniąc zadość woli autora, uwag kilka poświęcić innym naczelnikom band zbójceckich, wpatrzonym w arcymistrza w tem ohydnych rzemiośle — Żeleźniaka, nieustępującym mu niejednokrotnie w żadnym kierunku. I doprawdy, czytając opisy działań owych wyrzutków społeczeństwa — bo za takich przedstawiają ich wszystkie wydane dotąd dokumenty i akty — nie można się nadziwić, jak mogło sześciu lub siedmiu zawadyków bezkarnie mordować całe wsie i miasteczka, rabować dobytki i mienie większych nawet gmin; a z drugiej strony jak wielkim musiał być upadek ducha wśród szlachty, która przepomniała dawne tradycje bohaterów kresowych, nienal bez wystrzału szła pod noże hajdamackie.

Szereg watazków rozgłośniejszej sławy rozpoczyna Semen Nieżywy, posiadający zdaniem szulgina duże „czucie moralne“. Był on święcie przekonany, że rabuje i morduje na życzenie Rosyji, zdziwił go więc, a nawet w wysokim stopniu oburzył fakt, że komendant rosyjskiego posterunku broni chroniących się pod jego opiekunice skrzydła Lachów i ży-

dów. Nieżywy dostał się w ręce podpułkownika Czorby w lipcu 1768 r.

Jakóba Szwaczkę uwiecznił w swym pięknym poemacie Seweryn Goszczyński. Po wielu rozbojach i napadach nadzwyczaj śmiałych, zetknął się watażka z Protasijewem, który nieco wcześniej rozbił watahę Żurby, a samego jej naczelnika zabił. Zetknięcie się to z oddziałem rosyjskim wypadło dla hajdamaków bardzo niefortunnie: Szwaczka z bratem ciotecznym Mytyńskim dostaje się do niewoli, by następnie sknutowany, z wydarzeniami nożdzami i poszarpanemi uszami powędrować na Sybir. Pod nazwisko tego hajdamackiego bohatera podszyl się jakiś łotrzyk Zajać, który czas krótki krwawo gospodarował w okolicy Fastowa.

Iwana Bondarenkę ścięto według podania ludowego w Czornobylu; Mykita Moskal, spotkawszy w swym pochodzie urodziwą młodziutką szlachecką pannę Grabowską, postawił ją na poezekaniu zaślubić i przechrzcić wraz ze starszą jej ciotką na prawosławie. Cały obrzęd odbył się mimo oporu słabych bezbronznych kobiet; gromada witała „nowego pana“ chlebem i solą, dopiero gubernator pohrebyski, Elias Szyszowski uwolnił wystraszoną oblubienicę z rąk narzuczonego małżonka. Sawka Płynanenko dostał się przedko do niewoli; Jakowa Saczka ścięto w Kłodni; z zagonem Bandurki postąpił książę Baratow z prawdziwie żołnierską surowością.

Innych nazwisk nie wyliczam, zajęłoby to bowiem zbyt wiele miejsca; podnieść jedynie pragnę pewien rys im wszystkim wspólny, t. j. „bezbieżną lekkomyślność i rozhukanie, dające się pohamować tylko siłą. Owo pragnienie Semena Nieżywego pozostało „panem“ bodaj przez dzień jeden jest rysem moralnym wszystkich watażków, a dodać należy, że „państwo“ rozumieli tylko w znaczeniu „wyuzdanej swawoli“.

Podczas gdy zagony hajdamackie paliły i mordowały wszystko w bliższej i dalszej okolicy Humania, w samym Humanu rzeczy coraz gorszy przybierały obrót. Doszło do tego, że Gontę aresztowano i prowadzono już nawet pod szubienicę, niestety jednak wnieśli się w całą sprawę pułkownikowa Obuchowa, która błaganiami i prośbami wyjednała dla gładkiego i przystojnego setnika ułaskawienie. Nie wpłynęło ono na zmianę usposobienia obalamuconego kozaka; mimo wielokrotnych zapewnień i przysięg, odbywa on dalej po nocach kon-szachty i narady z rozmaitemi podejrzanymi figurami, buntuje szeregi obrońców biednego Humania, a niedołyżny Mładanowicz, choć mu o wszystkim donosi pułkownik Obuch i inni, zamiast kozaka zdrając zakuć w kajdany i ostro ukarać, pakuje ze swoim podwładnym, pochlebiamu, czyni hojne dary, wydaje dlań uczy i żąda nowych przysięg, których Gonta bynajmniej nie szczeni.

W pierwszych dniach czerwca doszły znowu przerażające wieści ze Smilańszczyzny. Poczęto więc w Humanu robić zakupy kuli i prochu, a Mładanowicz raz jeszcze powtórzył komedię z uczcią, podarunkami i przysięgą. Setnik humański — powiada zupełnie słusznie autor — stał się bohaterem, do którego zwracali się wszystkich oczy i myśli, stał się jedynym człowiekiem, od którego spodziewano się ratunku. Nie dziwnego, że rósł w dumę wobec samego siebie i mógł uwierzyć, że los przygotował jemu co najmniej buławę hetmańską.

Całe wojsko nadworne, milicya i kozacy, przeszło w końcu na stronę Gonty i Żeleźniaka. Mładanowicz padł sam z ręki dawnego setnika, który w przystępie jakiegoś krwiożerczego szału mordował, zgnęał się w najokropniejszy sposób nad pokonanymi niedawnymi znajomymi i towarzyszymi, innych zachęcając przykładem i radą do naśladownictwa. Nie darowano ani kobietom, ani dzieciom lub starcom bezsilnym; wymordowano księży łacińskich i unickich, przeprowadzono bez pardonu na prawosławie upatrzone z góry ofiary, a wieczorami urządzano w obozie za miastem bachanalie i tańce, w których musieli brać czynny udział pozostawieni przy życiu biedacy. Pani pułkownikowa Obuchowa tańczyła z Gontą, spokojna o jutro; jej chyba żadne nie groziło niebezpieczeństwo.

Śród takich hulank — cytujemy słowa p. Gawrońskiego — i dzielenia się skrawionemi szatami rozpoczęło się coś podobnego do organizacji. Z chaosu bezprawia i gwałtu poczęły się wynurzać jakieś marzenia i pragnienia, będące następstwem niespodziewanego zwycięstwa i wzrostu potęgi hajdamackiej, skutkiem przyłączenia się Gonty. Już zwycięstwa Żeleźniaka, a raczej rzezi bezbronznych, nasuwały mu jakieś myśli, które możnaby uważać za tradycje Chmielnickiego. Idąc do Humania, już może po złazczeniu się z Gontą, hajdamacy odgrzaali się, że całą Ukrainę odbiorą od Polski i wezmą Wołyn i Podole. Gdy się przeto krwawe orgie humańskie zakończyły, gdy już nie było nikogo do mordowania, hajdamacy zaoferowali tabor. Tu przy czestych i gęstych salwach armatnich i z rusznic obwołano hetmanem Maksyma Żeleźniaka, a pułkownikiem Gontę, obu zaś książętami. Żeleźniak dostał tytuł

księcia Smilańskiego; kozak Ulasenko, ustanowiony rządcą Humaniszczyny, nie długo rządził, bo zabrawszy pieniądze na Wofoszczynę umknął.

Na dnię policzonym być jednak miało panowanie ukijażonych łotrzyków. Rosyja, o której pobudkach, skłaniających ją do wystąpienia przeciwko hajdamakom wspominaliśmy wyżej, nie myślała bawić się w jakoś wez w nimi względy; oddziały wojska ścisłały niedawnych bohaterów coraz bardziej, wreszcie w chwili odpowiedniej uderzyły z całą siłą na obóz Żeleźniaka i Gonty, biorąc jednych w niewolę, drugich mordując bez pardonu. Książę Smilański i Hetman zdołał wprawdzie ucieknąć, dostał się jednak ręką w ręce karzącej władzy; grozą przejmujący wyrok, spełniony na Goncie, znany jest wszystkim dobrze. Obok nich kilkuset hajdamaków poniosło śmierć haniebną. Sprawiedliwości stało się zadosyć.

Końcowy rozdział poważnego dzieła omawia stanowisko hajdamacyzny w poezji ludowej, legendach i tradycyi.

Nie był to ostatni z ruchów ludowych na Ukrainie, ale był ostatni orężny i wielki. Potem „Ukraina na wici zasnuła“. Jedną wielką dobą historyczną z jej życia dobiegła kresu.

Sł toho czasu w Ukraini

Zyto zelenije,

Ne czuť placzu, ni hamaty,

Tylko witer wije,

Nahynaje werby w haji

I tyrsu na poli.

Wse zamowkło. Nechaj mowczyť:

Taka Boża wola!

Tak jest zawartość pracy p. Gawrońskiego. Wywiera ona wrażenie bezstronnej i przedmiotowej, jest poważną i wyswietla jeden rys owej krwawej doby.

Michał Rolle.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Nafta galicyjska. *Oesterreich-ungarische Consular-Correspondenz*, organ dla handlowych sprawozdań e. i k. urzędów konsularnych, pisze w ostatnim numerze. Generalny konsulat w Hamburgu donosi w marcowym sprawozdaniu, że widoki dla zbytu galicyjskiej nafty są obecnie lepsze niż kiedykolwiek. Jakość ostatniej przesyłki okazała się zadawalającą i znacznie lepszą od nafty rosyjskiej Nobela. Cena nafty galicyjskiej jest obecnie mniej więcej o markę parę q tańszą od amerykańskiej. Wedle zdania urzędu konsularnego nafta z Monarchii austro-węgierskiej mogłaby osiągnąć stałe powodzenie, gdyby była należyście rafinowana, przesyłaną w wagonach cysternowych i gdyby postarano się o urządzenie składów w Hamburgu. Przy tem wszystkim musiałyby nastąpić obniżenie kolejowych taryf frachtowych.

Osuszanie Polesia. Roboty, mające na celu osuszenie błotnistych miejscowości Polesia, prowadzone są od 24 lat i kosztują państwo, jak pisze *Wolyn*, 4,780,609 rubli. Za te pieniądze uczyniono zdatnymi do zasiewu 450,000 desiatyn. Ze pieniądze te nie poszły na marne, świadczą o tem poniższe dane. Przed rozpoczęciem robót gub. mińska posiadała 130,000 koni, a obecnie liczy ich 347,600. Ilość bydła rogatego zwiększyła się z 463,000 do 927,000 sztuk, czyli o 100%. W gub. wołyńskiej liczba koni z 225,000 zwiększyła się do 709,700, ilość bydła rogatego z 524,000 wzrosła do 878,700. Cyfry powyższe wskazują dostatecznie, jak dodatnio odbija się na gospodarstwie rolnem wszelka racjonalna reforma i jak nie należy zatrzymywać się przed nią bez względu na wysokość wkładu, który się sownie opłaca.

Wiedeń, 20 kwietnia. Wedle urzędowego sprawozdania stan zsiwień w Austrii w połowie bieżącego miesiąca tak się przedstawia: W skutek wielkich śnieży w marcu nastąpił znaczny zastój w rozwoju wszelkiej vegetacji; to także było powodem opóźnienia prac wiosennych w polu. Gwałtowne deszcze w pierwszych dniach kwietnia wyrządziły w wielu okolicach dotkliwie szkody. Zasiewy jesienne a przedewszystkiem żyto ucierpiały wiele w skutek zimna w marcu. Pszenica przetrzymała prawie wszędzie lepiej, niż żyto i w ogóle nie przedstawia się niezadowolniająco. Dotkliwie szkody wyrządziły myszy polne. Rzepak przedstawia się tylko częściowo pomyslnie i w ogóle nie przetrzymał dobrze. Roboty około zasiewów wiosennych opóźniły się z powodu niepogody, konieczna przetrzymała po większej części dobrze i rokuje przeważnie pomyslnie zbiory.

Budapeszt, 20 kwietnia. Sprawozdanie urzędowe przedstawia stan zasiewów po dzień 15 b. m. jako niekorzystny: Zimne i wilgotne powietrze stało się powodem wielorakich szkód i wielkiego zastój w pracach rolnych. Stan wcześniej zasianej pszenicy ozimej jest dość dobry i może się jeszcze polepszyć; później zasiana nie rokuje, aby mogła się należyte rozwinąć. Żyto silnie ucierpiało; późniejsza pomyslna pogoda mogłaby sprawdzić jeszcze ogólne polepszenie. Rzepak przetrzymał po większej części średnio dobrze.

Wiedeń, 20 kwietnia. Cukier (spokojnie) 27-60. Nafta galicyjska niezmienną. Spirytus 41-20 do 41-80. Tendencja: słaba.

Wiedeń, 20 kwietnia. Targ zbożowy. (*Kursa w koronach i po 50 klg.*) Pszenica na wiosnę 8-05 do 8-06, na maj-czerwiec 8-05 do 8-06, na jesień 8-16 do 8-18. Żyto na wiosnę 7-15 do 7-20, na maj-czerwiec 7-15 do 7-17, na jesień 7-27 do 7-28. Kukurudza na maj-czerwiec 5-74 do 5-75, na czerwiec-lipiec — do —, na lipiec-sierpień 5-86 do 5-87. Owies na wiosnę 5-45 do 5-48, na maj-czerwiec 5-43 do 5-45, na jesień 5-73 do 5-74. Rzepak na sierp.-wrześ. 13-10 do 13-20. Olej rzepakowy na kwiecień-maj 34-50 do 35-50, na wrzesień-grudzień — do —. Tendencja: spokojna. Pogoda: piękna.

Budapeszt, 20 kwietnia. Targ zbożowy. (*Kursa w koronach i po 50 klg.*) Pszenica na kwiecień 7-76 do 7-77, na maj 7-78 do 7-79, na październik 7-93 do 7-94. Żyto na kwiecień 6-85 do 6-90, na październik 6-91 do 6-92. Owies na kwiecień 5-05 do 5-06, na październik 5-40 do 5-41. Kukurudza na maj 5-45 do 5-46, na lipiec 5-58 do 5-59. Rzepak na sierpień 12-80 do 12-90. Oferty na pszenicę: mierne. Chęć kupna: ograniczona. Tendencja: spokojna. Pogoda: piękna.

Berlin, 20 kwietnia. Banknoty austriackie (podług obliczenia procentowego) 84-40, Spirytus 49-50.

Frankfurt, 20 kwietnia. Austriackie Kredyty 229-80, Koleje państwowe 136-80, Alpy —, Disconto 190-40, Laura —.

Paryż, 20 kwietnia. (Giełda wieczorna). Trzyprocentowa renta 101-15. Mąka 26-70.

Sprawozdanie targowe ogólnego Związku hodowców i handlarzy bydła we Lwowie, ul. Kopernika 1. 7.

Targ lwowski 18 kwietnia b. r.

Z powodu świąt i małej konsumpcji mięsa ceny niezmiennione.

Płacono za żywy towar od 56 do 62 koron za 100 klg. żywej wagi. Cena mięsa w rzeźni przednie 0-96 do 1-08 koron, tylne od 0-92 do 1-04 koron.

Targ praski 16 kwietnia. Ogólny spęd 849 sztuk wołów opasowych, między tymi — sztuk galicyjskich. Płacono za galicyjskie woły średnie od 62 do 64 koron, za krowy od — do — koron, za buhaje od — do — koron za 100 klg. żywej wagi. Targ zły.

Giełda towarowa. Cukier surowy loco Aussig 27-85 do 27-95, loco Olomunie 26-40 do 26-60, loco Berno-Wiedeń 26-40 do 26-60, za maj loco Aussig 27-95 do 28-05. Cukier w kostkach: *prima* 86-75 do 87-—, *secunda* 86-25 do 86-50. Spirytus kontyngentowany: loco Wiedeń 41-80 do 42-20. — Nafta kaukaska: *transito* Triest 14-50 do 15-—, galicyjska przezroczysta 40-50 do 41-50. Ceny w koronach.

Targ zbożowy.

Lwów, 20 kwietnia. Pszenica gotowa 14-80 do 15-20, pszenica na termin — do —, żyto gotowe 11-20 do 11-60, żyto na termin — do —, owies obrocny gotowy 10-40 do 11-—, owies na termin — do —, jęczmień pastewny 11-— do 13-—, jęczmień browarniczy — do —, groch do gotowania 13-— do 15-—, wyka 13-— do 15-—, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 10-25 do 11-50, hreczka 15-20 do 16-—, konieczyna czerwona galicyjska — do —, biała — do —, tymotka — do —, szwedzka — do —, kukurudza 12-— do 13-—, nowa — do —, chmiel stary — do —, nowy za — kilo — do —, rzepak 22-— do 22-60, groch pastewny 11-50 do 11-—.

Spirytus *paritas* Tarnopol gotowy 35-50 do 36-—, na termin 30-50 do 31-50, warant — do —.

OSTATNIA POCZTA

Najd. Arcyksiążę Otton, który przed kilku dniami skutkiem przeziębnienia musiał się położyć, ma się już lepiej i prawdopodobnie za parę dni będzie zdrow zupełnie.

P. Minister dr. Rezek powrócił już z Pragi do Wiednia. Przed odjazdem z Pragi, miał P. Minister konferencję z dr. Englem. Stanowczo jednak stwierdzają, że podróż ta P. Ministra nie miała celów politycznych; P. Minister chciał tylko odwiedzić rodzinę, która mieszka jeszcze w Pradze.

Główny organ centrum katolickiego w Niemczech *Kölnische Volks Ztg.* dowiaduje się, że kwestya powiększenia niemieckiej floty wojennej rozstrzygnięta będzie w parlamencie około połowy maja. Informacja ta jest prawdziwą niespodzianką a z niej wnioskuje dzienniki berlińskie, że pomiędzy rządem a partya centrum nastąpiło porozumienie i po za kulisami parlamentu zawarto jakiś kompromis. Jaki mianowicie, domyśleć się trudno, ale że zawarto to rzecz niewątpliwa.

Powszechnie sądzono, że kwestya floty wlegnie odroczeniu aż do jesieni, a nawet przypuszczano możliwość rozwiązania parlamentu; obecnie już te ewentualności ustają, a natomiast powstaje pytanie: za jaką cenę centrum gotowe jest popierać przedłożenie rządowe i w jaki sposób ułożono kwestyę pokrycia kosztów „wielkiej floty“.

Urządzenie donoszą z Petersburga, że rosyjski agent ministerstwa skarbu Kobeko wydelegowany na własne życzenie księcia Ferdynanda dla zbadania stanu finansów Bułgarii, ukończył już swoje czynności, przyczem nabral przekonania, że równowaga budżetu Bułgarii została zachwianą wskutek zbyt wielkich wydatków na armię. Zachodzi potrzeba zaciągnięcia pożyczki w wysokości 5 milionów rubli, przyczem dawne długi bułgarskie mają być skonwertowane.

W Paryżu, w kościele Notre Dame de Paris odbyło się we środę przedpołudniem nabożeństwo żałobne za duszę s. p. pułkownika Villebois-Mareuil, który padł w wojnie południowo-afrykańskiej. — Kościół ozdobiony był sztandarami o barwach narodowych. Obecni byli brat i córka Villebois-Mareuil'a. Prezydent Loubet przysłał swojego delegata. Rzeczypospolite południowo-afrykańskie reprezentowały urzędowe deputacje. Zgromadziło się nadto wielu generałów, admirałów, posłów i senatorów. Po nabożeństwie wznoszono na ulicy okrzyki na cześć armii.

Paryski *Figaro* ogłosił niedawno artykuł, w którym mówił o stosunku Włoch do trójprzymierza i do Francji i podniósł z naciskiem sympatyie obecnego ministra spraw zagranicznych we Włoszech, marg. Visconti-Venosta, dla idei związku państw łacińskich. Na to odpowiada obecnie *Popolo Romano*, że Visconti-Venosta który jest głównym twórcą handlowo-politycznego zbliżenia się Francji z Włochami, dowiódł już wielokrotnie pragnienia swego, ażeby Francję i Włochy widzieć przyjaźnie dla siebie usposobionymi. Zjad jednak do związku państw łacińskich jeszcze tak daleko, jak od słońca do księżyca. Prasa francuska uczyni lepiej i gdy będzie zajmowała się sprawami, mającymi większą doniosłość praktyczną.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 20 kwietnia. (Tel. pryw.) Na jubileusz Wszechnicy Jagiellońskiej zapowiada się tak liczny zjazd wybitnych osobistości i dygnitarzy, jakiego nie było w naszym kraju od czasu Wystawy w roku 1894. Program obchodu nie jest jeszcze stanowczo ułożony. Uroczystość zagrai przemową Rektor hr. Tarnowski, poczem, jak się spodziewają, przemówi P. Minister oświaty w języku łacińskim. Zjazd delegatów obcych Uniwersytetów będzie bardzo znaczny. Najpunktualniejszymi okazały się w nadesłaniu odpowiedzi na zaproszenie Wszechnicy Jagiellońskiej Uniwersytety amerykańskie, które natychmiast po otrzymaniu zaproszenia zwołały kolegia profesorów i niemal odwrotną pocztą odpisały. Delegatów mianowały już Uniwersytety w Oksfordzie, Cambridge i Dublinie; z amerykańskiego Uniwersytetu w Buffalo przybędzie profesor Fronczak. Uniwersytet w Baltimore wysłał dwóch delegatów. Z rosyjskich instytucyj naukowych zaproszono Akademię w Petersburgu, Uniwersytety w Kijowie, Moskiewie, Odessie i naturalnie w Warszawie.

W zjeździe weźmie także udział 90 letni staruszek p. Dawgird, uczeń byłego Uniwersytetu wileńskiego. Wszechnica Jagiellońska otrzyma piękne dary i tak od grona osób z Litwy nadejdzie szczeroloty łańcuch dla rektora. Z okazji jubileuszu rozdanych będzie 72 doktoratów honorowych. z tych 20 otrzymają niemiecy uczeni. Między innymi według pogłoszek mają otrzymać takie doktoraty gubernator Banku austro-węgierskiego Bilinski, P. Minister oświaty Hartel i były Minister skarbu Dunajewski. Mówią także, iż Henryk Siekiewicz otrzyma tytuł doktora filozofii *honoris causa*.

Kraków, 20 kwietnia. (Tel. pryw.) Autorem projektu opatrzonym godłem „Gwiazda“, wyróżnionego na konkursie dla przyzdobienia malowidłami kaplicy św. Zofii na Wawelu, jest artysta malarz W. Gramatyka.

Kraków, 20 kwietnia. (Tel. pryw.) Do tutejszej policji zgłosił się robotnik Jakób Ryszka, rodem z Holeczyna, który z partya 25 robotników udał się do Prus za zarobkiem. Opowiada on o złem obchodzeniu się i wyzyskiwaniu zarobników przez niemieckich pracodawców; on wraz ze swą partya niemal o żebranych chlebie powrócił do kraju.

Wiedeń, 20 kwietnia. Wiener Ztg. ogłasza: Najj. Pan sankeysonował uchwalone przez Sejm galicyjski projekty ustaw, mocą których dozwolono gminom miejskim w Krakowie i Lwowie pobierać opłaty od stawek przy grze w totalizatora.

Wiener Zeitung ogłasza ustawę w sprawie uwolnienia 30-milionowej pożyczki, jaką zaciąga gmina miastu Wiednia od stempli i bezpośrednich skarbowych należności, przyczem obligacje tej pożyczki mają mieć bezpieczeństwo pupilarne.

Wiedeń, 20 kwietnia. Dziś odbyło się walne zgromadzenie Towarzystwa kopalni węgla w Brüx. Uchwalono 16 zł. dywidendy za akcyę. Sprawozdanie rady zawiadowczej stwierdza, że z powodu strejku wydobyto o 1/4 część mniej węgla, niż zwykle.

Wiedeń, 20 kwietnia. Jak donosi *Wiener Abendpost* Ministerstwo kolei poleciło Namiestnictwu w Tryeście, aby projekt budowy linii kolejowej z Gorycy do Tryestu tworzący część nowego drugiego połączenia kolejowego Wiednia z Tryestem, jak najrychlej wykończono i przedsięwzięto komisijną rewizję trasy.

Wiedeń, 20 kwietnia. Na wczorajszym posiedzeniu sejmiku dolno-austriackiego poseł Noske i towarzysze zainterpelowali rząd czy zamierza wdać się w sprawę nielegalnego zaniechania rozpisania wyborów uzupełniających w pierwszym cieple wyborczym II. dzielnicy miasta Wiednia.

Wiedeń, 20 kwietnia. Z powodu usunięcia się nasypu kolejowego na linii kolei północnej Lultsch-Wischau komunikacja jest chwilowo przerwana. Podróźni muszą się przesiadać.

Wiedeń, 20 kwietnia. Neues Wiener Tagblatt dowiaduje się z Budapesztu, że na tegorocznej sesji delegacyjnej zostanie ostatecznie załatwioną kwestya ciepłej wierzery dla żołnierzy; dotychczasowa kwota 2 centów będzie podwyższoną na 3 centy od osoby.

Praga, 20 kwietnia. Z kilku miejscowości rewiru Brüx donoszą o usuwaniu się ziemi i grzniegdzie domy są zagrożone.

Praga, 20 kwietnia. Sejm obradował wczoraj w dalszym ciągu nad wnioskiem posła Kaftana w sprawie ukrajowienia kopalni węgla w Czechach. Poseł Baxa zrzucił na marszałka krajowego odpowiedzialność za to, że obrady sejmiku są zupełnie bezpłodne i wyraził przypuszczenie, że Marszałek czyni to w porozumieniu z Rządem centralnym. Mowa gwałtownie atakował t. zw. baronów węglowych i chwalił zachowanie się robotników podczas strejku. Po dłuższej rozprawie dalszy ciąg obrad odłożono do dzisiaj.

Berno (morawskie), 20 kwietnia. W sejmie przyszło wczoraj podczas dyskusji nad budżetem szkolnym do scen burzliwych, ponieważ referent dla sprawy utworzenia szkoły realnej z czeskim językiem wykładowym w Olomuńcu oświadczył, że oświście nie uznaje konieczności urządzenia takiej szkoły. Czesi wzburzeni spowodowali wnioskami obstrukcyjnymi czterokrotne imienne głosowanie.

Gravosa, 20 kwietnia. Przybył tu P. Minister kolei Wittek, celem oglądnięcia robot około budowy kolei.

Monachium, 20 kwietnia. Książę Ruprecht bawarski udaje się dzisiaj do Wiednia ażeby podziękować Najj. Panu za nadany mu order Złotego Runa w Wiedniu. Książę mieszkać będzie w Burgu.

Berlin, 20 kwietnia. Tutejsza reprezentacja miejska uchwaliła 94 głosami przeciw 20 wyznaczyć 50.000 marek na udekorowanie ulic Berlina w czasie wizyty Najj. Cesarza Franciszka Józefa.

Bruksela, 20 kwietnia. W izbie deputowanych wniósł członek postępowo-liberalnego stronnictwa Lorand interpelację z powodu, iż wedle doniesienia dzienników niektórzy obywatele belgijscy mają się dopuszczać w prowincyi Mongalia w państwie Kongo niesłychanych okrucieństw przeciw miejscowej ludności. Interpelant domaga się jak naj-energiczniejszej interwencji rządu. Minister spraw zagranicznych Favereau odpowiada: na tę interpelację oświadczył, że państwo Kongo jest dla Belgii obcem państwem w którego sprawy mieszczą się nie może. Belgia nie jest odpowiedzialna za to co się dzieje w państwie Kongo ma tylko prawo żądania wyjaśnień w kwestyach natury handlowej i finansowej. Minister wyraża w końcu nadzieję, że tego rodzaju okrucieństwa o jakich donosiły dzienniki już się więcej nie powtórzą i że sprawcy ich ulegną surowej karze.

Paryż, 20 kwietnia. Zmarł tutaj znakomity rzeźbiarz Falguière.

Altona, 20 kwietnia. Wczoraj o godz. 10 wieczerz przybył tu książę Walii, w powrocie do Londynu. Na dworcu powitał go ks. Henryk pruski oraz zupełnie niespodziewanie cesarz niemiecki. Gdy po cięgu wjeżdżał na stacyę, orkiestra kompanii honorowej grała narodowy hymn angielski. Następnie po bardzo serdecznym powitaniu odbył się na dworcu kolejowym obiad, w którym wzięli udział wszyscy wyżej wspomniani dostojnicy; poczem pożegnawszy się serdecznie z obecnymi ks. Walii odjechał, żegnany dźwiękami angielskiego hymnu. Cesarz Wilhelm powrócił do Berlina, a ks. Henryk do Kilonii.

Haga, 20 kwietnia. Królowa i królowa matka przyjmowały wczoraj na posłuchaniu nadzwyczajne poselstwo południowo-afrykańskich republik. Członkowie poselstwa są z przyjęcia bardzo zadowoleni.

Kopenhaga, 20 kwietnia. Książę Walii wczoraj przed południem wyjechał stąd przez Kolonię, Brukselę, Calais do Londynu, dokąd przybędzie dzisiaj wieczorem.

Lizbena, 20 kwietnia. Na posiedzeniu Izby deputowanych, republikanin Costa powtórnie poruszył sprawę zezwolenia Anglikom na przejście przez terytorium portugalskie Beira. Minister spraw zagranicznych powołał się na złożone przezeń już dawniej oświadczenie w tej kwestyi oraz powiedział, że wkrótce przedłoży wszystkie akta w tej sprawie Izbie.

Jokohama, 20 kwietnia. Według doniesień z Soeul pomiędzy posłem rosyjskim a rządem koreańskim ciągle jeszcze stosunki są naprężone z powodu tego, że Rosya domaga się odstąpienia jej pewnych obszarów w Mazampo. Rosya stawia podobno coraz większe żądania.

Anglia i Transwaal.

Londyn, 20 kwietnia. Biuro Reutersa donosi z Alekra (Wybrzeże Złote, kraj Arrentów) pod datą wczorajszą: Jak slycha gubernator Hodgson żąda wysłania, jak największej liczby wojsk twierdząc, że sytuacja jest bardzo poważną.

Londyn, 20 kwietnia. Do *Biura Reutersa* donoszą z Ladysmith: Wśród Boerów w Natalu panuje rozdzielenie. Ich komendy rozproszone po całym łańcuchu wzgórz pomiędzy rzeką Sunday i Undee oszańcowują się z pospiechem, albowiem otrzymały wiadomość o pochodzie wojsk angielskich. Główna kwatery Boerów znajduje się podobno w Platikulu a zgromadzonych tam ma być około 15.000 ludzi.

Londyn, 20 kwietnia. Biuro Reutersa donosi z King Williamstown pod datą wczorajszą: *Dziennik Mercury* twierdzi, że otrzymał z autentycznego źródła wiadomość, iż w Johannesburgu uczyniono wszelkie przygotowania, ażeby tamtejsze kopalnie wysadzić w powietrze. Pismo to sądzi, że rząd transwaalski zamierza tą zapowiedzią tylko przestraszyć Francję i Niemcy, ażeby mocarstwa te spowodować do akcji pośredniczącej na korzyść zagranicznych akcyonaryuszów.

Londyn, 20 kwietnia. Według telegramu *Daily Chronicle* z Bloemfontein 19 b. m., lord Roberts jest zupełnie przygotowanym do dalszego marszu.

Morning Post donosi z Kimberley 18 b. m. Generał Methuen wydał proklamacyę, w której zakazuje osobom cywilnym noszenia broni bez zezwolenia władz wojskowych. Termin w którym powstańcy złożą broń został ustanowiony na 6 maja.

Waszyngton, 20 kwietnia. Konsul amerykański w Pretoryi zawiadomił departament państwowy, że członkowie ambulansu z Chicago, przybywszy do Pretoryi, chwycili za broń i walczą w szeregach Boerów. Urzędnicy departamentu oświadczyają, że Stany Zjednoczone nie mogą temu przeszkodzić.

Nowy Jork, 20 kwietnia. *New York Herald* dowiaduje się z Waszyngtonu, iż

władze tamtejsze otrzymały informacyę, iż misya Boerów nie zdoła nakłonić żadnego z mocarstw do interwencji.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 20 kwietnia. 1900. Giełda poranna (*Vorbörse*). Godzina 10 minut 30. Marki 118.40, Renta majowa 99.05, Węgierska renta koronowa 93.65, Akcyę austriack. Zakładu kredytowego 230.50, Akcyę węg. Zakładu kredytowego 183.50, Akcyę Anglobanku 122.—, Akcyę Unionbanku 149.50, Akcyę Bankvereinu 132.—, Akcyę Länderbanku 114.25, Akcyę Kolei państwowych 134.50, Lombardy 24.70, Akcyę Kolei Elbenthal 123.—, Akcyę Fabryki broni —.—, Akcyę tytoniowe 157.50, Akcyę Alpiny 276.—, Akcyę Rima Muranyi 311.75, Akcyę Pragskiego Towarzystwa żel. —.—, Losy tureckie 119.50, Ruble 255.25, 4 prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 93.—, 4 prc. Listy zastawne Banku kraj. 94.50, 56 l. listy Tow. kredytowego ziemskiego 94.25.

Tendencya: silna.

Wiedeń, 20 kwietnia. 1900. Giełda południowa (*Mittagsbörse*). Godz. 12 min. 30. Marki 118.42, Renta majowa 99.05, Węgierska renta koronowa 93.65, Akcyę austr. Zakładu kredytowego 230.40, Akcyę węg. Zakładu kredytowego 183.25, Akcyę Anglobanku 122.—, Akcyę Unionbanku 149.50, Akcyę Bankvereinu 132.40, Akcyę Länderbanku 114.25, Akcyę Kolei państwowych 134.40, Lombardy 24.70, Akcyę kolei Elbenthal —.—, Akcyę Fabryki broni —.—, Akcyę tytoniowe 157.50, Akcyę Alpiny 276.—, Akcyę Rima Muranyi 311.50, Akcyę Pragskiego Towarzystwa żel. 596.—, Losy tureckie 311.50, Ruble 255.25, 20-Franki —.—, Tramway —.—.

Tendencya silna.

Wiedeń, 20 kwietnia. 1900. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut 30. Akcyę austriackiego Zakładu kredyt. 230.—, Akcyę węgierskiego Zakładu kredyt. 182.75, Akcyę Anglobanku 121.50, Akcyę Unionbanku 149.—, Akcyę Länderbanku 114.—, Akcyę Bankvereinu 131.50, Akcyę Bodencredit 255.25, Akcyę galicyjsk. Banku hipotecznego 171.—, Akcyę Kolei państwowych 133.90, Akcyę Kolei Południowej 24.60, Akcyę Tramway A) 131.25, Akcyę Tramway B) 126.25, Akcyę Kolei Elbenthal 122.75, Akcyę Kolei Północnej —.—, Akcyę Kolei Czerniowieckiej 136.50, Akcyę Alpiny 273.50, Akcyę Rima Muranyi 311.25, Akcyę Pragskiego Towarzystwa żel. 572.—, Akcyę Fabryki broni 181.—, Akcyę Tureckie tytoniowe 157.—, Obligacyę węgierskiej indemnizacyi 92.70, Renta majowa 99.20, Austriacka Renta koronowa 98.75, Węgierska Renta koron. 93.55, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 93.—, 4 prc. Listy Banku krajowego 94.50, 4 1/2 prc. l. Listy Banku krajowego 99.90, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 92.75, 4 1/2 prc. Listy Banku hipotecznego 93.50, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 109.—, 4 prc. Galic. Obligacyę propinacyjne 96.45, 4 prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 93.30, 4 prc. Pożyczka miasta Lwowa 91.50, Losy tureckie 119.25, Marki 118.37, Ruble 255.—.

Tendencya: Po silnym przebiegu zamknięcie słabsze, zwłaszcza w Montanach, skutkiem realizacji.

Berlin, 20 kwietnia. Giełda poranna. (*Vorbörse*). Akcyę kredytowe 229.25, Towarzystwo dyskontowe 190.25.

Tendencya silna.

Odpowiedzialny redaktor *Adama Kreczowski*.

Do dzisiejszego numeru dołącza się Przewodnik naukowy i literacki dla prenumeratorów cało- i półrocznych za miesiąc kwiecień.

(Prenumeratę miejscową przyjmuje Agencya dzienników Stanisława Sokółowskiego. Pasaż Hausmana l. 9. — prenumeratę zamiejscową upraszamy nadsyłać wprost do Administracyi *Gazety Lwowskiej*).

Licytacja

L. 24.221. (3284 2-3)

Obwieszczenie.

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowlane konserwacyjnych na gościach państwowych w Nowo sądeckim okręgu budowlanym w latach 1900, 1901 i 1902 odbędzie się dnia 2 maja 1900 w c. k. Starostwie w Nowym Sączu licytacja ofertowa.

Koszta fiskalne budowy wykonac się mających w roku 1900 wynoszą:

1) w sekcji drogowej	
Grybów	6071 k. 21 h.
2) w sekcji drogowej	
Nowy Sącz	2483 k. 53 h.
3) w sekcji drogowej	
Mszana dolna	10491 k. 50 h.
5) w sekcji drogowej	
Cięszkowie	3811 k. 81 h.
Razem	22358 k. 05 h.

Warunki przedsiębiorstwa jakoto: plany, kosztorysy, wykazy cen jednostkowych, oraz ogólne i szczegółowe warunki budowy przewidziane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w wyznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12-tej w południe wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie udzieli, a zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i we wadyum wynoszące 5% kwoty fiskalnej, z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych nie tylko cyframi ale i literami.

Oferent winien na blankiecie na właściwym miejscu podać sekcję drogową i ofiarowany opust czy nadwyżkę cen jednostkowych bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty wnoszone być mogą na każdą sekcję drogową osobno, jeżeli zaś oferta obejmowała kilka sekcji drogowych, wtedy podać w niej należy opust lub nadwyżkę cen fiskalnych dla każdej sekcji drogowej osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwzględnie według poszczególnych sekcji drogowych.

Oferty niesporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiegokolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisję przeprowadzającą licytację zwrócone, zaś po terminie licytacji nie będą oferty przyjmowane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 13 kwietnia 1900.

L. cz. E. 1439/98 (5) (3270 2-3)

Zobowiązana Chaja Teper w Worochebie.

Na żądanie Dr. Emila Sawickiego we Lwowie, odbędzie się dnia 30 kwietnia 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4. w Delatynie licytacja realności lwh. 1067 ks. gr. gminy Mikuliczyn objętej, Chaji Teper własnej.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 750 zł.

Najniższa cena wynosi 500 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które jako zgodne z przepisami ustawy się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Delatyn, dnia 24. grudnia 1899.

L. cz. E. 144/00 (5) (3153 2-3)

Dnia 11. maja 1900 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. 2 sądu tutejszego, licytacja a) realności lwh. 162 gm. Grochowe, ocenionej na 2970 kor., b) połowy realności lwh. 163 gm. Grochowe, ocenionej na 300 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad a) 1980 kor., ad b) 200 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne do-

kumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Mielec, dnia 5. kwietnia 1900.

L. cz. E. 397/93 (14) (3269 2-3)

Na żądanie Benjamina Safrina kupca, zastąpionego przez adwokata dr. Blaustein, odbędzie się dnia 30 kwietnia 1900 o godz. 4 po południu w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III licytacja 15/100 części realności objętej lwh. 611 ks. gr. Mikuliczyn, składającej się z pb. 611 i pgr. 5635/1 las, 5695/2 las, 5695/3 las, 5696 pastwisko, 5697 pastwisko, 5700 pastwisko, 5701 pastwisko, 5702/2 pastwisko, 5703 pastwisko, 5704 pastwisko, 5706 łąka, 5708 pastwisko, 5713 pastwisko, 5716 łąka, 5717/1 pastwisko, 5717/2 pastwisko, 5789/2 las, 5794 1 las, 5794/3 las, Dawida Lazara własnych wraz z przynależnościami składającymi się z szlaku i przestrzebnego lasu wysokopiennego.

Ta część nieruchomości wystawiona na licytację, jest oceniona na 3559 kor. 50 h., przynależności zaś na 1014 kor.

Najniższa cena wynosi 304 k., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne niniejszym zatwierdzone i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Delatyn, dnia 30. stycznia 1900.

L. cz. E. 876/99 (5) (3304)

W skutek uchwały z dnia 30. maja 1899 Cw. 612/98 (4) sprzedane będą dnia 2 maja 1900 o godzinie 10 przed południem w Barwinku na terenach naftowych należących do towarzystwa „Societe anonyme des petroles de Ropiacka Barwinek” w drodze publicznej licytacji: 1 kocioł parowy, 1 maszyna wiertnicza, 3 rur blaszanych (13 calowych), 13 rur żelaznych (8 calowych), 33 rur żelaznych (6 calowych), 1 rura żelazna (12 calowa), 94 rur żelaznych (4 calowych), 99 rur żelaznych (2 1/2 calowych), 149 rur żelaznych (1 calowych), 12 rur żelaznych (1 1/2 calowych), 11 rur żelaznych (5 calowych), 6 rur żelaznych (1/2 calowych), 55 sztang żelaznych, 1 gwintownica, 2 rury z osadą gwintową, 5 noży, 9 obciążników, 6 paczek różnego żelazniwa tj. śruby, klucze do przykręcania tychże itp., 4 kółka żelazne, 2 kółka duże, 1 łańcuch, 2 świdy, 1 młot, 2 kółka od lokomobili, kilkanaście sztuk części, składowych od maszyny, 121 rur żelaznych (3 calowych), 10 rur żelaznych (2 calowych).

Przedmioty te, można oglądać dnia 2. maja 1900 między godziną 8 a 10 przed południem w Barwinku na terenach naftowych do powyższego towarzystwa należących.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Dukla, dnia 11 kwietnia 1900.

L. cz. E. 2057/98 (16) (3164 1-3)

Na żądanie Józefa Joela 2-im. Philippa we Lwowie, i c. k. uprzyw. gal. akcyj. Banku hip. we Lwowie odbędzie się dnia 15. maja 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14. przymusowa licytacja realności wyk. hip. l. 79 ks. gr. gm. Siechów objętej, składającej się z par. bud. l. 112 i par. gr. 591 592/1 593/1 593/2 i 593/3 Emunela Rosenberga i

Samuela Schwiegera własnych, wraz z przynależnościami, składającymi się z domu mieszkalnego, wozowni, stajni, chlewu, domu dla robotników, wychodku koło domu, szkieletu starej altany, cegelni (pieca do wypalania cegieł) szopy nad piecem, szopy na 16 słupach z szop na 11 słupach, 1 poddasz o 38 słupach, 3 poddaszy o 38 słupach, 443 daszków z desek, studni, 400 mał drewnianych, 14. wózków i 7 garów.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 21591 kor. 84 hal.

Najniższa cena wynosi 10795 k. 92 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w kancelarii oddz. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. II., Oddział IV.

Lwów, dnia 16. marca 1900.

L. cz. E. 332/98 (12) (3197)

Na żądanie Stowarzyszenia zaliczkowego w Lubaczowie, zastąpionego przez adw. dr. Jakóba Salape w Lubaczowie odbędzie się dnia 16 maja 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8 licytacja realności lwh. 1072 i 1079 ks. gr. Oleszyce miasto wraz z przynależnościami, składającymi się z 3 stołów ceglarskich, 8 tacek, 11 form, 2 drabin, żłobu.

Nieruchomości wystawione na licytację, są ocenione na 185 zł. i 860 zł., przynależności zaś na 8 zł. 50 ct.

Najniższa cena wynosi 123 zł. 33 ct. i 579 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego, i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Lubaczów, dnia 30. marca 1900.

L. cz. E. 1552/98 (12), E. 1260/9 (2), E. 1220/99 (4), E. 1682/99 (2), E. 1930/99 (2), E. 2000/99 (2), E. 2154/99 (2), E. 2147/99 (2) E. 65/99 (7) (3199)

W sądzie tutejszym odbędzie się licytacja następujących nieruchomości:

1. realności lwh. 348 gminy Kamienna ocenionej na 155 zł. dnia 15 maja 1900 godzina 11 przed południem;

2. połowy realności lwh. 1394 gminy Pniów Józefa Lachety obecnie Jeanny Lachety ocenionej a) budynek 15 kor., b) grunta 1017 kr. dnia 25 maja 1900 godz. 11 przed południem;

3. realności a) lwh. 429 i b) lwh. 785 gm. Hwozd z przynależnościami ocenionej a) grunta 93 zł., b) budynki 1325 zł. grunta 3653 zł., przynależności 210 zł. dnia 8. czerwca 1900 godz. 10 przed południem;

4. a) połowy realności lwh. 138 b) 1/4 części realności lwh. 1215 gm. Nadwórna Salomona Langnera własnych, ocenionych a) budynki 525 zł. grunta 258 zł. b) grunta 18 zł. dnia 13 czerwca 1900 godz. 10 przed południem;

5. realności lwh. 233 gm. Przerosił ocenionej na 101 zł. budynki, 749 zł. grunta;

6. realności lwh. 748 gm. Nadwórna ocenionej na 930 zł. budynki 135 zł. grunta dnia 20 czerwca 1900 godz. 9 i 10 przed południem;

7. realności lwh. 825 gminy Paicerna, ocenionej na 45 zł. budynki, 212 zł. grunta;

8. realności lwh. 674 gminy Nadwórna ocenionej na 420 zł. budynki, 262 zł. grunta;

9. realności lwh. 211 gm. Fitków, ocenionej na 10 zł. chata, 143 zł. grunta, dnia 27 czerwca 1900 godz. 9, 10 i 11 przed południem w biurze Nr. II.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi: ad 1. 103 zł., ad 2. 688 k., ad 3. a) 62 zł. b) 3925 zł. ad 4. a) 391 zł. b) 12 zł., ad 5. 567 zł., ad 6. 532 zł., ad 7. 171 zł., ad 8 454 zł., ad 9. 102 zł.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Nadwórna, dnia 20. marca 1900.

L. cz. E. 59/98 (7) (3137 1-2)

Na żądanie kasy oszczędności miasta Sambora, zastąpionej przez adwokata dr. Budzynowskiego w Samborze, odbędzie się dnia 15 maja 1900 o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13. w Samborze licytacja w Suszycy rykowej położonych majątności tabularnych a to:

a) Kandlerówka I. w. h. 531 z inwentarzem żywym i martwym składającym się z 5 krów, 5 jałówek, 4 cieląt, 3 koni, 2 wozów, 2 pługów, 2 bron, 1 sieczkarni.

b) Kandlerówka II. w. h. 532 bez przynależności.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione a to majątność Kandlerówka I. z przya. na 6455 zł. 99 ct. a sama przynależność na 677 zł., zaś majątność Kandlerówka II bez przynależności na 4390 zł.

Najniższa cena wynosi dla Kandlerówki I. kwotę 4303 zł. 98 ct., a dla Kandlerówki II. kwotę 2926 zł. 66 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze senatu V.

Takie prawa w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Sambor, dnia 17. marca 1900.

L. cz. E. 84/00 (6) (3309 1-3)

Dnia 10. maja 1900 o godz. 10 rano odbędzie się w biurze Nr. 7. licytacja a) realności lwh. 239 gm. Myszkwice stanowiącej położony przy gościńcu dom mieszkalny wraz z podwórzem i ogródkiem i b) realności lwh. 463 tejsze gminy stanowiącej parcelę gr. lk 637/4.

Nieruchomość a) oceniono na 7668 k. 4 h., b) na 306 k. 40 h.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 5112 kor. 26 h., względnie 204 k. 26 h.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Mikulicze, 28 marca 1900.

L. cz. E. 1127/99 (6) (3249 3-3)
Dnia 4. maja 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie tutejszym, w sali rozpraw Nr. 1., będzie przeprowadzona licytacja realności objętej wyk. hip. l. 251 gminy Suszno, Dmytra Szebeca własnej.
Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1708 kor.
Najniższa cena wynosi 1138 kor. 64 h., poniżej której sprzedaż nie nastąpi.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 11.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Radziechów, dnia 23. stycznia 1900.

L. cz. E. 746/99 (13) (3252)
Na żądanie Dawida Glückmana odbędzie się dnia 16. maja 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5. licytacja realności lwh. 32 ks. gr. gminy kat. Ziempinów objętej, Katarzyny Knapowej własnej, wraz z przynależnościami, składającymi się z krowy, dwu cieląt, młynka do czyszczenia zboża, pługa, koleców, żarn.

Cenę wywołania nieruchomości tej wystawionej na licytację, stanowi wartość przy udzieleniu pożyczki przez galic. Zakład kredytowy ziemski w likwidacji we Lwowie, przyjęta w sumie 868 kor. przynależności zaś na 163 kor.

Najniższa cena wynosi 687 kor. 34 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Radomyśl, dnia 19. marca 1900.

Upadłości.

L. cz. S. 1/98 154 (3261 2-3)
Zawiadamia się wydział wierzycieli tudzież wierzycieli konkursowych, że zawiadomiona masy rozbirowej firmy M. W. Suslak & Kalman Nachfolger przedłożył projekt drugiej częściowej repartycji majątku rozporządzalnego, który u komisarza konkursowego przjrznany być może.

Zarządy wniesione być mogą w ciągu 14 dni, a do rozprawy nad możliwymi zarzutami wyznacza się audyencyę na dzień 27. kwietnia 1900 o 10 rano, na którą zawiadomę masy i wydział wierzycieli się wzywa.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 30. marca 1900.

Konkurs.

L. 45/00. (3241 2-2)
KONKURS.

W gminie izraelskiej w Oświęcimiu jest posada Rabina natychmiast do obsadzenia.

Reflektanci posiadający kwalifikacyę przepisana w ustawie z dnia 21. marca 1890 (Dz. u. p. nr. 57) zechcą odnośne oferty wraz z świadectwami lub odpisami tychże przesłać na ręce Przełożenia Zboru izraelskiego w Oświęcimiu najdalej aż do 25. kwietnia 1900 r.

Oświęcim, dnia 6. kwietnia 1900.
Przełożenie Zboru izraelskiego.
Jakób Haberfeld.

L. 1551. (31762 -3)
KONKURS.

Magistrat król. miasta Żółkwi rozpisuje niniejszem konkurs na posadę kasyera miejskiego z płacą roczną 2400 koron i prawem do emerytury.

Posada ta nadana zostanie na razie prowizorycznie, poczem po roku nie-nagannej służby nastąpić może stabilizacya.

Kompetenci o tę posadę winni w

myśl rozporządzenia Wydziału krajowego z dnia 29. maja 1891 l. 67 Dz. u. k. wykażać:

1. Złożenie egzaminu państwowego z rachunkowości.

2. Odbycie jednorocznej praktyki przy kasie jednego z Magistratów lub przy kasie rządowej lub Wydziału krajowego.

3. Pełnoletność i nieprzekroczony 40 rok życia.

4. Złożyć kaucyę w wysokości 2400 kor. w gotówce lub papierach wartościowych, pupilarne bezpieczeństwo mających.

Podania należy wnosić do Prezydium Magistratu w terminie do 15. maja 1900.

Żółkiew, dnia 12. kwietnia 1900.
Burmistrz: Dr. Maciulski.

Kuratele.

L. cz. P. 118/00 6 (3162 3-3)
Obwieszczenie.

Iwan Berczuk Iwanow z Chomiakówki marnotrawcą uznany, kuratorem Józef Stefa-niuk, gospodarz w Chomiakowiec.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Tyśmienica, 3. kwietnia 1900.

L. cz. P. 31/00 1 (3108 2-3)
Józef Zawalski z Trzcienica uznany marnotrawcą, Maciej Szecepaniec w Trzcieniu jego kuratorem ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Mościska, dnia 12. marca 1900.

L. cz. P. 276/99 5 (3248 2-3)
Hanuska Foremska z Nossowa umysłowo chorą uznana, kuratorem jej ustanowiony Fed Foremski Nossowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Podhajce, dnia 28. października 1899.

L. cz. L. 12/99 2 (3208 2-3)
Jan Kubin syn Bartłomieja z Białego Dunajca umysłowo niedołącznym uznany, kuratorem jego Jan Chudoba z Białego Dunajca.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Nowy Targ, dnia 30. września 1899.

L. cz. P. 21/00 7 (3203 2-3)
Rozalia Pietruniak ze Słabaszki uznana umysłowo chorą. Kuratorem jej ustanowiono Jana Szydłowskiego ze Słabaszki.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Sądowa Wisznia, dnia 30. marca 1900.

L. cz. P. 15/00 2 (3228 2-3)
Ołekska i Katarzyna Blyszczak z Dereżyc uznani umysłowo chorymi. Ich kuratorem Andrzej Blyszczak zamtąd.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Drohobycz, dnia 8. marca 1900.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III 4/00 2 (3317)
C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratora Państwa po myśli §. 493 p. k. orzekł, że zamieszczone w Nr. 8 czasopisma „Bocian“ z dnia 15 kwietnia 1900 artykuły pod tytuł m:

I. „Wojskowa persuna“ od „A dziwka“ do „w piwie“ str. 2 i 3 lam 2,
II. „Kronika święteczna“ od „W chwili kiedy“ do „jako pra-opera“ str. 2, lam 1, 2, 3,
III. „Zmiana adresu“ w całości str. 3, lam 1,
IV. „I tak bywa“ w całości str. 8, lam 2, zawierają znamiona występku z §. 516 u. k., że zakazuje się roszczenia tych artykułów.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy.
Kraków, dnia 17. kwietnia 1900.

L. cz. Pr. III 46 00 2 (3319)
C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratora Państwa po myśli §. 493 p. k. orzekł, że zamieszczone w Nr. 11 czasopisma „Naprzód“ z dnia 11 kwietnia 1900 artykuły pod tytuł m:

I. „Beznarodowcy“ str. 2, lam 3, 4, 5 w całości,
II. „Demonstracye we Lwowie“ str. 4 lam 2 w całości, zawierają znamiona występku z §§. 300, 302 i art. III u-tawy z dnia 17. grudnia 1862 Nr. 8 dz. p. p. z 1863, że zakazuje się roszczenia tych artykułów.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy.
Kraków, dnia 13. kwietnia 1900.

L. cz. Pr. III. 48/00 (2) (3318)
C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratora Państwa po myśli §. 493 p. k. orzekł, że zamieszczone w Nr. 12. czasopisma „Naprzód“ z dnia 12. kwietnia 1900 artykuł pod tytuł m: „List z Rosyi Petesburg 9 kwietnia 1900“ w ustępie od słów „Abstrahując“ do „nieuleczalną“ str. 2. lam. 3 i strona 3. lam. 1. zawiera znamiona występku z §§. 491 i 494 uk. i §. 24 ust. pras. że zakazuje się roszczenia tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy.
Kraków, dnia 13. kwietnia 1900.

L. cz. Pr. III. 47/00 2 (3320)
C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratora Państwa po myśli §. 493 p. k. orzekł, że zamieszczone w Nr. 10 czasopisma „Naprzód“ z 10. kwietnia 1900 artykuły pod tytuł m: „Wszystko w imię narodu“ i „Szlachetkie troski“ strona 1. lam 1 2 3. i strona 2. lam 1. w całości zawierają znamiona występku z §. 302 i art. III. ust. z dnia 17. grudnia 1862 L. 8 Dzpp. z r. 1863 że zakazuje się roszczenia tych artykułów.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy.
Kraków, dnia 13. kwietnia 1900.

L. cz. Pr. III. 50/00 (2) (3322)
C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczone w Nr. 2 i 3 czasopisma „Życie“ z dnia 31. marca 1900 ustępy artykułów pod tytuł m:

I. „Dla szczęścia“ str. 54 i 55 od „jakie to jasne“ do „sprawę poruszam“.
II. „Szarłatna zasłona“
a) od „sądzi pan może“ do „w stylu Cesarstwa“ str. 81, 82.
b) od „bo ostatecznie“ do „na dywanie“ str. 83.
c) od „uściski jej“ do „nie rozwarły“ str. 83 zawierają znamiona występku z §. 516 ust. kar., że zakazuje się roszczenia tych artykułów.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy.
Kraków, dnia 17. kwietnia 1900.

L. cz. Pr. III. 45/00 (2) (3321)
C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratora Państwa po myśli §. 493 p. k. orzekł, że zamieszczone w nr. 83 czasopisma „Głos Narodu“ z dnia 11. kwietnia 1900 artykuł pod tytuł m: „Kapelmistrze opozycyi galicyjskiej“ w ustępie od słów „Najfatalniej zaś oddziaływa“ do „i w Ministerstwie“ zawiera znamiona występku z §. 300 ust. kar., że zakazuje się roszczenia tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy.
Kraków, dnia 13. kwietnia 1900.

L. cz. Pr. III. 45/00 (2) (3321)
C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratora Państwa po myśli §. 493 p. k. orzekł, że zamieszczone w nr. 83 czasopisma „Głos Narodu“ z dnia 11. kwietnia 1900 artykuł pod tytuł m: „Kapelmistrze opozycyi galicyjskiej“ w ustępie od słów „Najfatalniej zaś oddziaływa“ do „i w Ministerstwie“ zawiera znamiona występku z §. 300 ust. kar., że zakazuje się roszczenia tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy.
Kraków, dnia 13. kwietnia 1900.

L. cz. Pr. III. 45/00 (2) (3321)
C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratora Państwa po myśli §. 493 p. k. orzekł, że zamieszczone w nr. 83 czasopisma „Głos Narodu“ z dnia 11. kwietnia 1900 artykuł pod tytuł m: „Kapelmistrze opozycyi galicyjskiej“ w ustępie od słów „Najfatalniej zaś oddziaływa“ do „i w Ministerstwie“ zawiera znamiona występku z §. 300 ust. kar., że zakazuje się roszczenia tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy.
Kraków, dnia 13. kwietnia 1900.

L. cz. Pr. III. 45/00 (2) (3321)
C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratora Państwa po myśli §. 493 p. k. orzekł, że zamieszczone w nr. 83 czasopisma „Głos Narodu“ z dnia 11. kwietnia 1900 artykuł pod tytuł m: „Kapelmistrze opozycyi galicyjskiej“ w ustępie od słów „Najfatalniej zaś oddziaływa“ do „i w Ministerstwie“ zawiera znamiona występku z §. 300 ust. kar., że zakazuje się roszczenia tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy.
Kraków, dnia 13. kwietnia 1900.

31. 81 (2997)
Das t. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 4. April 1900, Nr. 230, die Weiterverbreitung der Nummer 89 der Zeitschrift: „Radikali Listy“ vom 30. März 1900 wegen der Stellen von „Ve chvíli“ bis „uzas a odpor“ und von „Tak vypada“ bis „ceskych deti“ des Artifels: „Veći videnske: Z vidne 29. brezna“ nach §§ 63 und 302 St. G. verboten.

Das t. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 3. April 1900, Nr. 230, die Weiterverbreitung der Nummer 89 der Zeitschrift: „Radikali Listy“ vom 30. März 1900 wegen der Stellen von „Ve chvíli“ bis „uzas a odpor“ und von „Tak vypada“ bis „ceskych deti“ des Artifels: „Veći videnske: Z vidne 29. brezna“ nach §§ 63 und 302 St. G. verboten.

Das t. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 3. April 1900, Nr. 230, die Weiterverbreitung der Nummer 89 der Zeitschrift: „Radikali Listy“ vom 30. März 1900 wegen der Stellen von „Ve chvíli“ bis „uzas a odpor“ und von „Tak vypada“ bis „ceskych deti“ des Artifels: „Veći videnske: Z vidne 29. brezna“ nach §§ 63 und 302 St. G. verboten.

Das t. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 3. April 1900, Nr. 230, die Weiterverbreitung der Nummer 89 der Zeitschrift: „Radikali Listy“ vom 30. März 1900 wegen der Stellen von „Ve chvíli“ bis „uzas a odpor“ und von „Tak vypada“ bis „ceskych deti“ des Artifels: „Veći videnske: Z vidne 29. brezna“ nach §§ 63 und 302 St. G. verboten.

Das t. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 3. April 1900, Nr. 230, die Weiterverbreitung der Nummer 89 der Zeitschrift: „Radikali Listy“ vom 30. März 1900 wegen der Stellen von „Ve chvíli“ bis „uzas a odpor“ und von „Tak vypada“ bis „ceskych deti“ des Artifels: „Veći videnske: Z vidne 29. brezna“ nach §§ 63 und 302 St. G. verboten.

Das t. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 3. April 1900, Nr. 230, die Weiterverbreitung der Nummer 89 der Zeitschrift: „Radikali Listy“ vom 30. März 1900 wegen der Stellen von „Ve chvíli“ bis „uzas a odpor“ und von „Tak vypada“ bis „ceskych deti“ des Artifels: „Veći videnske: Z vidne 29. brezna“ nach §§ 63 und 302 St. G. verboten.

Das t. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 3. April 1900, Nr. 230, die Weiterverbreitung der Nummer 89 der Zeitschrift: „Radikali Listy“ vom 30. März 1900 wegen der Stellen von „Ve chvíli“ bis „uzas a odpor“ und von „Tak vypada“ bis „ceskych deti“ des Artifels: „Veći videnske: Z vidne 29. brezna“ nach §§ 63 und 302 St. G. verboten.

Das t. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 3. April 1900, Nr. 230, die Weiterverbreitung der Nummer 89 der Zeitschrift: „Radikali Listy“ vom 30. März 1900 wegen der Stellen von „Ve chvíli“ bis „uzas a odpor“ und von „Tak vypada“ bis „ceskych deti“ des Artifels: „Veći videnske: Z vidne 29. brezna“ nach §§ 63 und 302 St. G. verboten.

Das t. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 3. April 1900, Nr. 230, die Weiterverbreitung der Nummer 89 der Zeitschrift: „Radikali Listy“ vom 30. März 1900 wegen der Stellen von „Ve chvíli“ bis „uzas a odpor“ und von „Tak vypada“ bis „ceskych deti“ des Artifels: „Veći videnske: Z vidne 29. brezna“ nach §§ 63 und 302 St. G. verboten.

Das t. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 3. April 1900, Nr. 230, die Weiterverbreitung der Nummer 89 der Zeitschrift: „Radikali Listy“ vom 30. März 1900 wegen der Stellen von „Ve chvíli“ bis „uzas a odpor“ und von „Tak vypada“ bis „ceskych deti“ des Artifels: „Veći videnske: Z vidne 29. brezna“ nach §§ 63 und 302 St. G. verboten.

Das t. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 3. April 1900, Nr. 230, die Weiterverbreitung der Nummer 89 der Zeitschrift: „Radikali Listy“ vom 30. März 1900 wegen der Stellen von „Ve chvíli“ bis „uzas a odpor“ und von „Tak vypada“ bis „ceskych deti“ des Artifels: „Veći videnske: Z vidne 29. brezna“ nach §§ 63 und 302 St. G. verboten.

Das t. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 3. April 1900, Nr. 230, die Weiterverbreitung der Nummer 89 der Zeitschrift: „Radikali Listy“ vom 30. März 1900 wegen der Stellen von „Ve chvíli“ bis „uzas a odpor“ und von „Tak vypada“ bis „ceskych deti“ des Artifels: „Veći videnske: Z vidne 29. brezna“ nach §§ 63 und 302 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. I. 21/00 (5) (2917 3-3)
Przeciw Franciszkowi Dracowskiemu którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Sanoku, przez Pesslę Kanner zam. Eichenstein z Krosna pozew o uznanie pretensyi w kwocie 78 zł. 14 ct. mk. i pretensyi w kwocie 200 zł. w. a. za przedawnione i wykreślenie ich ze stanu biernego realności lwh. 242 ks. grunt. miasta Sanok zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 26 kwietnia 1900 godzinę 10 przed południem w sali rozpraw Nr. 21.

Celem strzeżenia praw Franciszka Dracowskiego, ustanawia się Pana Dr. Józefa Flakowicza adw. w Sanoku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Franciszka Dracowskiego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Sanok, dnia 28. marca 1900.

L. cz. A. 218/99 (3236 3-3)
C. k. Sąd powiatowy wzywa wszystkich tych którzy jako wierzyciele roszcza sobie prawa do spadku po Eugenii Baronównie Beust w Dzikowie 18 września 1899 zmarłej, aby dla wykazania i udowodnienia praw swych stawili się w sądzie tutejszym dnia 30. kwietnia 1900 o godzinie 9 rano lub do tego czasu podana swoją na pśmie pod rygorem prawa wniosli.

Tarnobrzeg, dnia 28. marca 1900.

L. cz. E. XVI. 815/98 (49, 50, 51, 52) (3119 2-3)
W sprawach licytacyjnych c. k. uprzyw. galic. Banku hipotecz. we Lwowie, przeciw Aronowi Gruderowi we Lwowie o 9 rat po 480 zł. czyli 960 kor. zpn. i innych zastanawia pozwoloną w myśl uchwały tut. Sądu z 27 kwietnia 1898 l. cz. E. XVI 815/98 (1), z 22 marca 1899 l. cz. E. XVI 1368/99 (1), z 23 listopada 1899 l. cz. E. XXI 516/99 (1), z 24 listopada 1899 l. cz. E. XXI 517/99 (1), z 15 lutego 1899 l. cz. E. XXI 736/99 (1), z 7 marca 1900 l. cz. E. XXI 537/00 (1), i z 8 marca 1900 l. cz. E. XXI 489/00 (1), egzekucyę przez licytację realności pod lkons. 1202 1/4 we Lwowie położonej wykazem hip. l. 1109 Dz. I. ks. gr. dla gm. miasta Lwowa objętej wskutek wniosków ze strony wierzycieli egzekucyę popierających t. j. c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie, Banku zaliczkowego we Lwowie, firmy J. A. Baczewski we Lwowie i Jetty Precep we Lwowie.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XXI.
Lwów, dnia 24. marca 1900.

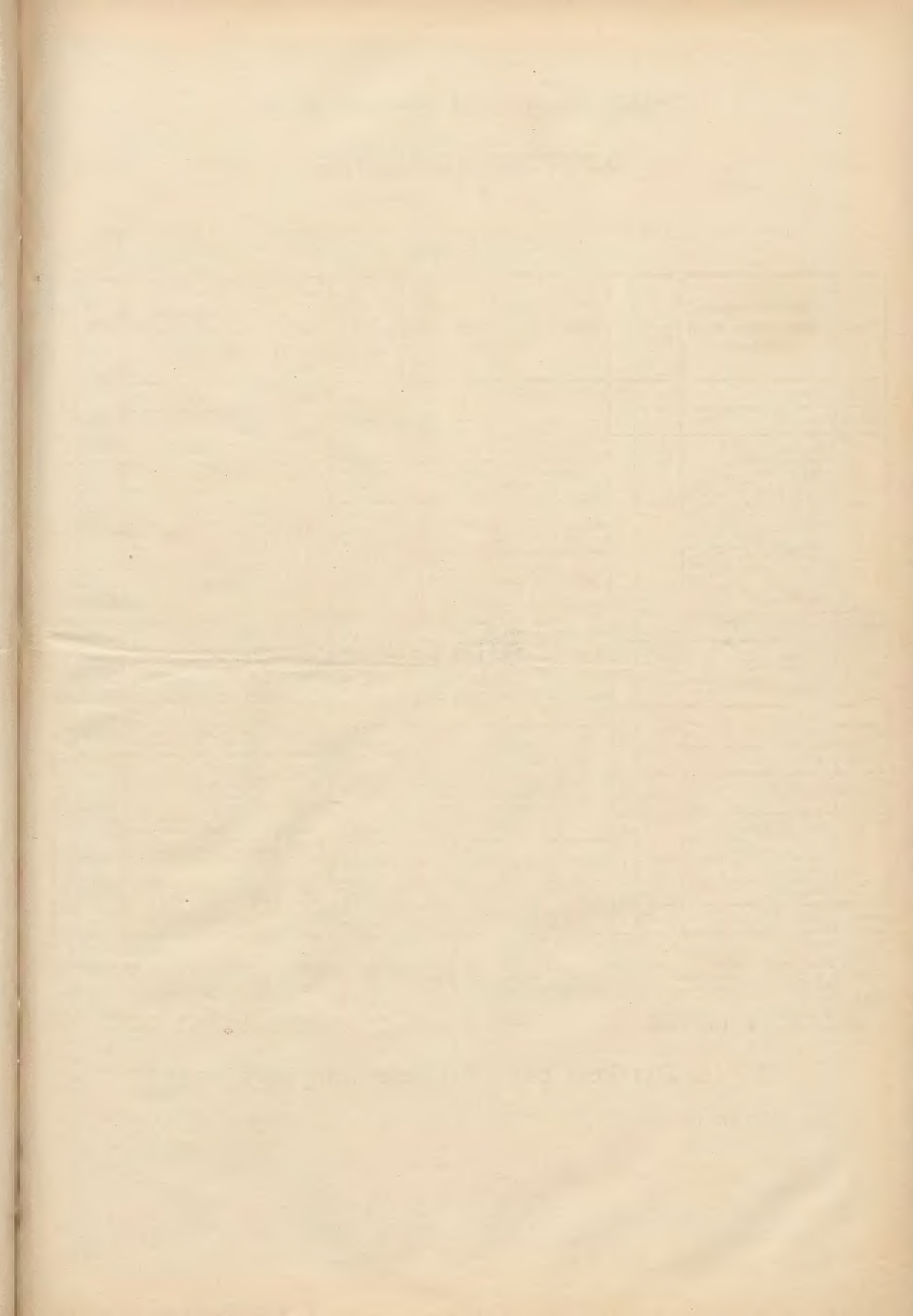
L. cz. C. XII. 287/00 (1) (3259 2-3)
Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Pejsachowi H. Südwarts wniosła firma Ozyasz Wixel i Syn w Lwowie przez adw. dr. Biberta Reisa we Lwowie, skargę o 378 kor. 78 h. zpn.

Rozprawa odbędzie się 2. maja 1900 o godz. 12 w sali III.
Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego adw. dr. Adolf Brendel we Lwowie, będzie go zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XII.
Lwów, dnia 15. marca 1900.

L. cz. E. 170/98 4 (2885 2-3)
W sprawie egzekucyjnej kasy pożyczkowej pow. Turezańskiego w Turca przeciw Mikołajowi i Semionowi Bryńko, synom Semiona w Przysłupiu o 100 zł., ustanawia się dla nieznanego z życia i miejsca pobytu Mikołaja Bryńka kuratora w osobie Semiona Bryńko w Przysłupiu, który go aż do zgłoszenia się w sądzie, ewentualnie wymienienia innego pełnomocnika na jego koszt i niebezpieczeństwo zastępywać będzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Turka, dnia 21. grudnia 1899.

OBWIESZCZENIE.

C. k. Dyrekcya gal. funduszu propinacyjnego rozpisuje równocześnie publiczną licytację na dzierżawę prawa propinacji w następujących miejscowościach:

Powiat	Miejscowość w której prawo propinacji ma być wydzierżawione	Cena wywołania czynszu dzierżawnego		Termin licytacji	Powiat	Miejscowość w której prawo propinacji ma być wydzierżawione	Cena wywołania czynszu dzierżawnego		Termin licytacji	Powiat	Miejscowość w której prawo propinacji ma być wydzierżawione	Cena wywołania czynszu dzierżawnego		Termin licytacji
		kor.	h.				kor.	h.				kor.	h.	
Biała	Brzezinka	4110	—	3. maja	Kraków	Bieńczyce Krzysztoforzyce	1420 340	—	3. maja	Rzeszów	Straszyno z przyl.	480	—	2. maja
Bóbrka	Czeremchów	240	—	3. maja	Lisko	Polańczyk Zubeńsko	120 300	—	2. maja	Sambar	Piniany z przyl. Torhanowice z przyl. Chlewiska z przyl. Mokrzany z przyl.	2400 3900 2200 1780	—	1. maja
B r z e s k o	Będziszyna z przyl.	1050	—	1. maja	Lwów	Kamienopol Leśniowice	600 900	—	3. maja	Skalał	Sadzawki Skalał z przyl.	220 22200	—	7. maja
	Biesiadki i Zerków	430	—		Mościska	Balice Nikłowice z przyl. Tuligłowy	1600 2400 660	—	7. maja	Sokal	Byszów Dłużniów Leszczków Myców Oserdów Winniki ad Dłużniów	800 250 500 610 600 80	—	3. maja
B r z e s k o	Czechów część gminna, Czechów Piaski, Piaski Drużków, Pia- ski Trąbki i Piaski Chabalina	3740	—	1. maja	Nad- wórna	Hołosków Mołodółów z przyl. Skopówka vel Sopówka	2200 4400 440	—	2. maja	Tarnopol	Borki wielkie Dyczków z przyl. Mszaniec	1700 2100 820	—	3. maja
	Faliszowice	32	—		Nowy- Sącz	Krynica-Kurhaus na czas sezonu kapielowego Lipie i Rąbkowa	1800 220	—	2. maja	Tłumacz	Babianka i Winograd Otyńia z przyl. Podpieczary	1800 19600 1200	—	4. maja
B r z e s k o	Melsztyn	180	—	1. maja	Podgórze	Lusina Ochodza	226 192	—	4. maja	Wa- dowice	Chrzęstowice i Kosowa Jaszczurowa z przyl.	240 6600	—	3. maja
	Zakliczyn, Kończyska, Susłowice, Słona, Bieśnik i Zdonia, We- sołów połowa Dr. Merczyń- skiego, Wesołów górny, Za- grody ad Faściszowa i Faści- szowa	8720	—		Podhajce	Michałówka	820	—	2. maja	Za- leszczyki	Beremiany Dźwiniacz Kasperowce (całe) Swierzkowce	2510 1300 1600 750	—	3. maja
B r z e s k o	Wola Stróżka	60	—	1. maja	Przemysłany	Błotnia z przyl. Niedzieliska Podhajczyki, Unterwalden Kozo- dowa, Szopki część Tehórzni- ckiej i Grobla z wyłączeniem części Szopki ad Łahodów następnie od 1. stycznia 1902 wraz z Dworzyskami Pohorylce całe	2000 300 600 940 900	—	4. maja	Zbaraż	Sieniachówka	130	—	2. maja
	Dąbrowa	Luszowice z przyl.	140		2. maja	Rawa	Mosty małe (miasteczko i wieś)	910	—	2. maja	Złoczów	Bogdanówka z przyl. Firlejówka z przyl. Sasów z przyl. Usznia	1500 3900 8800 1906	—
B r z e s k o	Gródek	Haliczanów Putiatyze Suchowola i Henrykówka Zuszyce	340 430 500 740	2. maja	Rohatyn	Dydiatyn Wiśniów z przyl. i Nowoszyn (pow. Żydaczów)	900 2660	—	7. maja	Ży- daczów	Cuculowce Czernica i Piaseczna Machliniec Pokrowce	600 2006 850 600	—	14. maja
	Jarosław	Kaszyce Piskorowice	160 1400	4. maja										
B r z e s k o	Jasło	Brzezowa	100	—										
	Jaworów	Chotyniec z przyl. i Kalników (pow. Mościska)	2670	2. maja										
B r z e s k o	Kałusz	Dobrowlany (bez propinacji pi- wnej), Nowica i Landestreu (bez propinacji piwnej) Kadobna (bez propinacji piwnej) Kopanka Mościska (bez propinacji piwnej) Tomaszowce	3250 450 1330 1114 2400	4. maja										
	Kamionka	Opłucko z Hutą szklaną	610	—										

Dzierżawa prawa propinacji w powyżej wyszczególnionych miejscowościach z wyjątkiem miejscowości: Lipie i Rąbkowa powiat Nowy Sącz i Mosty małe powiat Rawa, rozpoczyna się z dniem **1. stycznia 1901.**

W miejscowości Lipie i Rąbkowa powiat Nowy Sącz, rozpoczyna się dzierżawa z dniem **1. lipca 1900,** w miejscowości zaś Mosty

małe powiat Rawa, rozpoczyna się dzierżawa z dniem **16. czerwca 1900.**

Licytacje odbędą się na jednym terminie w odnośnych c. k. Starostwach, w dniach wyżej podanych.

W Starostwach tych można też przegladnąć bliższe warunki, pod którymi powyższe uprawnienia propinacyjne wydzierżawione będą.

Z c. k. Dyrekcji galic. funduszu propinacyjnego.

We Lwowie, dnia 18. kwietnia 1900.

L. 114.875,99 (1968) E D Y K T
co do tymczasowego podziału dorzecza Sanu z Wisłokiem na rewiry rybackie.

W myśl postanowień §. 2. i 3. rozporządzenia c. k. Namiestnika Galicyi z dnia 21. sierpnia 1890 (Dz. u. kr. Nr. 39) c. k. Namiestnictwo na podstawie opinii znawców wyznacza tymczasowo dla dorzecza Sanu z Wisłokiem razem z temi dawnymi łożyskami, które się łączą z wodami bieżącymi w sposób dla przepływu ryb przydatny, następujące rewiry rybackie:

Powiat Turka.

I. rewir ma obejmować rzekę San od źródła do granicy między gminami Dźwiniacz górny i Łokieć w obrębie gmin i obszarów dworskich: Sianki, Bieniowa, Bukowiec, Sokoliki, Tarnawa wyżna, Tarnawa niżna i Dźwiniacz, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu na tej przestrzeni.

II. rewir ma obejmować rzekę San od granicy między gminami Dźwiniacz górny i Łokieć do ujścia rzeki Riki w obrębie gmin i obszarów dworskich: Łokieć, Dydiowa, Stuposiany, Boberka i Żurawin (część) tudzież rzekę Rikę i inne dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu na tej przestrzeni.

Powiat Lisko.

III. rewir ma obejmować rzekę Wołosatę od źródła do ujścia Sanu ze wszystkimi dopływami w całym biegu w obrębie gmin i obszarów dworskich: Wołosate, Ustrzyki górne, Bereżki ad Stuposiany i Stuposiany.

IV. rewir ma obejmować rzekę San od ujścia rzeki Riki do miejsca, w którym granica między gminami Dwernik i Chmiel dotyka lewego brzegu rzeki w obrębie gmin i obszarów dworskich: Żurawin (część), Smolnik, Procisne, Dwernik i Chmiel (część) tudzież potok Dwernik i wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu w granicach rewiru.

V. rewir ma obejmować rzekę San od miejsca, w którym granica między gminami Dwernik i Chmiel dotyka lewego brzegu rzeki do granicy między gminami Krywe i Tworylne w obrębie gmin i obszarów dworskich: Chmiel (część), Ruskie, Zatwarnica, Sękawiec ad Zatwarnica, Hulskie i Krywe, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu na tej przestrzeni.

VI. rewir ma obejmować rzekę San od granicy między gminami Krywe i Tworylne do granicy między gminami Chrewt i Horodek w obrębie gmin i obszarów dworskich: Tworylne, Studenne, Rajskie i Chrewt, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu na tej przestrzeni.

VII. rewir ma obejmować rzekę Chrewtówkę ze zlewiskami potoków Czarny i Głuchy od źródła po ujście w obrębie gmin i obszarów dworskich: Skorodne, Rosochate, Polana czarna, Rosolin, Wydne i Chrewt.

VIII. rewir ma obejmować rzekę Wetlinkę od źródła do miejsca, gdzie granica między gminami Jaworzec i Tworylne dotyka prawego brzegu rzeki w obrębie gmin i obszarów dworskich: Smerek, Kalnica ze Strubiskami, Jaworzec, Łuki i część Zawoju, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Wetlinki na tej przestrzeni.

IX. rewir ma obejmować rzekę Solinkę od źródła do granicy między gminami Buk i Polanki w obrębie gmin i obszarów dworskich: Solinka, Żubracze, Liszina, Cisna, Dołżyca i Buk, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Solinki na tej przestrzeni.

X. rewir ma obejmować rzekę Solinkę od granicy między gminami Buk i Polanki do granicy między gminami Zawóz i Polańczyk w obrębie gmin i obszarów dworskich: Polanki, Terka, Bukowiec, Wołkowyja i Zawóz, tudzież ujście rzeki Wetliny od miejsca, w którym granica między gminami Jaworzec i Tworylne dotyka prawego brzegu rzeki w obrębie gmin i obszarów dworskich: Zawój, Tworylne i Polanki wreszcie wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Solinki w granicach rewiru.

XI. rewir ma obejmować rzekę San od granicy między gminami Chrewt i Horodek do miejsca, w którym droga z Soliny do Zabrodzia przecina San w obrębie gmin i obszarów dworskich: Horodek, Sokoła, Telesniaca sanna, Solina i część Zabrodzia, tudzież ujście rzeki Solinki w górę do granicy między gminami Zawóz i Polańczyk w obrębie gmin i obszarów dworskich: Polańczyk i Solina, wreszcie wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu na tej przestrzeni.

XII. rewir ma obejmować rzekę San od miejsca, w którym droga z Soliny do Zabrodzia przecina San do miejsca, w którym granica między gminami Zwierzyn i Serednia wieś dotyka prawego brzegu rzeki

w obrębie gmin i obszarów dworskich: Zabrodzie (część), Bóbrka, Myczkowce i Zwierzyn, tudzież zlewisko rzeki Olszanicy w obrębie gmin i obszarów dworskich: Ustyjanowa, Stefkowa, Olszanica i Uherce z jej wszystkimi dopływami, wreszcie wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu w granicach rewiru.

XIII. rewir ma obejmować rzekę Hoczewkę od źródła do granicy między gminami Nowosiółki i Haczew w obrębie gmin i obszarów dworskich: Jablonki, Kołonica, Lubna, Bystre, Baligród, Mehawa, Żeznica wyżna, Zahoczewie i Nowosiółki, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Hoczewki na tej przestrzeni.

XIV. rewir ma obejmować rzekę San od miejsca, w którym granica między gminami Zwierzyn i Serednia wieś dotyka prawego brzegu rzeki do mostu na Sanie w Lisku w obrębie gmin i obszarów dworskich: Zwierzyn (część), Serednia wieś, Bachława, Hoczew, Lisko (część) i Łączki ad Weremien, Weremien i Huzele (część), tudzież ujście rzeki Hoczewki w obrębie gminy Hoczew, wreszcie wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu na tej przestrzeni.

XV. rewir ma obejmować rzekę San od mostu na Sanie w Lisku do granicy powiatu Sanockiego w obrębie gmin i obszarów dworskich: Huzele (część), Lisko (część), Posada Liska, Wola postołowa, Postołów, Łukawica i Monesterzec, tudzież wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu na tej przestrzeni.

XVI. rewir ma obejmować rzekę Oslawę od źródła do granicy powiatu Sanockiego t. j. do granicy między gminami Smolnik i Duszatyn w obrębie gmin i obszarów dworskich: Balnica, Szezebanówka, Maniów, Wola michowa i Smolnik, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Oslawy na tej przestrzeni.

Powiat Sanok.

XVII. rewir ma obejmować rzekę Oslawę od granicy powiatu Liskiego t. j. od granicy między gminami Smolnik i Duszatyn do ujścia potoku Rzepedź na granicy między gminami Rzepedź i Szezawne w obrębie gmin i obszarów dworskich: Duszatyn, Prełuki, Turzańsk, Rzepedź i Szezawne (część), tudzież dopływ Oslawy od źródła po ujście w obrębie gmin i obszarów dworskich: Oslawica, Radoszyce, Komańcza, Jawornik i Rzepedź, wreszcie wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Oslawy i Usławicy w granicach rewiru.

XVIII. rewir ma obejmować rzekę Oslawę od ujścia potoku Rzepedź na granicy gmin Rzepedź i Szezawne do granicy gmin Morochów i Poraż t. j. do granicy między powiatami Sanok i Lisko w obrębie gmin i obszarów dworskich: Szezawne, Kulaszne, Wysochany, Mokre i Morochów, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Oslawy w granicach rewiru.

Powiat Lisko.

XIX. rewir ma obejmować rzekę Oslawę od granicy gmin Morochów i Poraż do miejsca, w którym Oslawa wychodzi z powiatu Liskiego t. j. do granicy gmin Tarnawa dolna i Wielopole w obrębie gmin i obszarów dworskich: Poraż, Czaszyn i Tarnawa dolna, tudzież potok Tarnawę od źródła do ujścia w obrębie gmin i obszarów dworskich: Sukowate, Kalnica, Serednie wielkie, Łukowa, Olehowa, Tarnawa górna i dolna, wreszcie wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Oslawy i Tarnawy w granicach rewiru.

Powiat Sanok.

XX. rewir ma obejmować rzekę San od granicy między powiatami Lisko i Sanok do granicy między gminami Sanok i Trepce w obrębie gmin i obszarów dworskich: Zastaw, Załuż, Bykowce, Dolina, Olechowce, Posada olehowska i Sanok, tudzież ujście rzeki Oslawy w górę do granicy między gminami Tarnawa i Wielopole w obrębie gmin i obszarów dworskich: Wielopole, Zagórz, Zastaw i Dolina, wreszcie wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu i Oslawy.

XXI. rewir ma obejmować rzekę Sanoczek od źródła do granicy między gminami Zabłotec i Trebeza w obrębie gmin i obszarów dworskich: Tokarnia, Wola piotrowa, Bukowsko, Jaworowa wola, Wolica, Zboiska, Pobiedno, Prusiek, Markowce, Sanoczek, Pisarowce, Dąbrówka ruska i Zabłotec, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Sanoczka na tej przestrzeni.

XXII. rewir ma obejmować potok Tyrawski od źródła do ujścia do Sanu w obrębie gmin i obszarów dworskich: Paszowa, Zawadka, Stankowa, Rakowa, Kuźmina, Rozpucie, Tyrawa wołoska, Holuzków, Siemuszowa i Tyrawa solna, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do potoku Tyrawskiego na tej przestrzeni.

XXIII. rewir ma obejmować rzekę San od granicy między gminami Sanok i Trepeza do granicy między gminami Mrzygłód i Hłómca w obrębie gmin i obszarów dworskich: Trepeza, Międzybrodzie, Liszna, Dębna, Tyrawa solna i Mrzygłód, tudzież ujście rzeki Sanoczka w górę do granicy gmin Trepeza

i Zabłotec w obrębie gminy Trepeza, wreszcie wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu i Sanoczka w granicach rewiru.

Powiat Sanok. Powiat Brzozów.

XXIV. rewir ma obejmować rzekę San od granicy między gminami Mrzygłód i Hłómca do granicy gmin Jabłonica ruska, i Wołodz w obrębie gmin i obszarów dworskich: Hłómca, Siemowica, Dobra szlachecka, Dobra rustykalna, Łodzina, Witryłów, Ułęcz, Hroszówka, Temesów, Krzemienna, Jabłonica ruska i Niewistka (część), tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu na tej przestrzeni.

Powiat Brzozów.

XXV. rewir ma obejmować rzekę San od granicy między gminami Jabłonica ruska i Wołodz do granicy między gminami Bartkówka i Dynów w obrębie gmin i obszarów dworskich: Wołodz z Wolą wołodzką, Niewistka (część), Gdyczyna, Ware, Siedliska, Nozdrze, Dąbrówka starzeńska, Korolówka ad Nozdrze i Bartkówka (część), tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu na tej przestrzeni.

Powiat Przemysł. Powiat Brzozów.

XXVI. rewir ma obejmować rzekę San od granicy między gminami Bartkówka i Dynów do granicy między gminami Półchowa i Ruska wieś w obrębie gmin i obszarów dworskich: Dynów, Bartkówka (część), Bachórz, Pawłokowy, Chodorówka, Bachorzec, Sielnica, Słonne i Półchowa, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu na tej przestrzeni.

Powiat Dobromil.

XXVII. rewir ma obejmować rzekę Stupnicę od źródła do granicy między gminami Brzuska i Bachów, w obrębie gmin i obszarów dworskich: Leszczawa górna, Leszczawa dolna, Leszczawka, Brzezawa, Lipa, Malawa, Bircza stara, Bircza miasteczko, Nowa wieś, Sufczyzna, Jasienica sufczyńska i Brzuska, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Stupnicy w granicach rewiru.

Powiat Przemysł.

XXVIII. rewir ma obejmować rzekę San od granicy między gminami Półchowa i Ruska wieś do ujścia rzeki Stupnicy w obrębie gmin i obszarów dworskich: Ruska wieś, Dubiecko, Nienadowa, Iskań i Bachów (część), tudzież ujście rzeki Stupnicy w obrębie gminy i obszaru dworskiego Bachów, wreszcie wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu i Stupnicy w granicach rewiru.

XXIX. rewir ma obejmować rzekę San od ujścia rzeki Stupnicy wyłącznie do granicy między gminami Chołowiec i Mielnów w obrębie gmin i obszarów dworskich: Bachów, Babice, Ruszelezyce, Krywca, Chyrzyna, Kupna, Rzepol i Chołowiec, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu na tej przestrzeni.

XXX. rewir ma obejmować rzekę San od granicy między gminami Chołowiec i Mielnów, do miejsca, w którym granica gmin Wapowce i Łętowia dotyka lewego brzegu w obrębie gmin i obszarów dworskich: Mielnów, Krasice, Sliwnica z Naburczanami, Krasieczyn, Korytniki, Tarnawce (część) i Wapowce, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu na tej przestrzeni.

XXXI. rewir ma obejmować rzekę San od miejsca, w którym granica między gminami Wapowce i Łętowia dotyka lewego brzegu rzeki do granicy między gminami Wileza i Przekopana w obrębie gmin i obszarów dworskich: Łętowia, Tarnawce (część), Kuńkowce, Ostrów, Pralkowce, Przemysł miasto, Buszkowice (część) i Wileza, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu na tej przestrzeni.

Powiat Dobromil.

XXXII. rewir ma obejmować rzekę Wiar od źródła do granicy między gminami Trójca i Posada rybotycka w obrębie gmin i obszarów dworskich: Jureczkowa, Wojtkówka, Wojtkowa, Grąsłowa, Łonna, Krajna i Trójca, tudzież potok Jamnikę i wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Wiaru w granicach rewiru.

XXXIII. rewir ma obejmować rzekę Wiar od granicy między gminami Trójca i Posada rybotycka do granicy między gminami Falkenberg i Sierakośce w obrębie gmin i obszarów dworskich: Posada rybotycka, Robotyce, Makowa kolonia, Makowa rustykalna, Hwniki, Nowosiółki dydyńskie, Hujsko i Falkenberg, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Wiaru w granicach rewiru.

Powiat Dobromil. Powiat Przemysł.

XXXIV. rewir ma obejmować rzekę Wiar od granicy między gminami Falkenberg i Sierakośce do granicy między gminami Rozubowice i Łuczyce w obrębie gmin i obszarów dworskich: Sierakośce, Truszowice, Podmojskie, Nizankowice, Paćkowiec, Zabłotec, Wielunice, Drozdowice, Cyków, Stanisławczyk i Rozubowice, tudzież ujście rzeki Wyrwy w górę od granicy między gminami Boniowice i Grodzisko w obrębie gmin i obszarów dworskich: Grodzisko, Nowe Miasto, Komarowice, Przedzielica, Bybło, Borszezo-

wice i Paćkowiec, wreszcie wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpadające do Wiaru w granicach rewiru z wyjątkiem potoku Buchty.

Powiat Przemysł. Powiat Mościska.

XXXV. rewir ma obejmować potok Buchtę od źródła do ujścia do Wiaru w obrębie gmin i obszarów dworskich: Bolanowice, Złotkowice, Horysławice, Hussaków, Chraplice, Popowice i Cyków, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Buchty w granicach rewiru z wyłączeniem sztucznych zbiorników (stawów) leżących na przebiegu Buchty i dopływów.

Powiat Przemysł.

XXXVI. rewir ma obejmować rzekę San od granicy między gminami Wileza i Przekopana do granicy między gminami Hurko i Medyka w obrębie gmin i obszarów dworskich: Buszkowice (część), Buszkowiczki, Przekopana, Hureczko, Bolestraszycze (część) i Hurko, tudzież ujście rzeki Wiar w górę do granicy między gminami Rozubowice i Łuczyce w obrębie gmin i obszarów dworskich: Łuczyce, Nehrybka, Sielec, Krówniki, Przemysł i Przekopana, wreszcie wszystkie odlewiska i dopływy w całym biegu wpadające do Sanu w granicach rewiru.

XXXVII. rewir ma obejmować rzekę San od granicy między gminami Hurko i Medyka do granicy między gminami Waława i Dusowce w obrębie gmin i obszarów dworskich: Bolestraszycze (część), Medyka, Torki, Wyszatyce i Waława, tudzież wszystkie odlewiska i dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu na tej przestrzeni.

Powiat Przemysł. Powiat Jarosław.

XXXVIII. rewir ma obejmować rzekę San od granicy między gminami Waława i Dusowce do granicy między gminami Skołoszów i Radymno w obrębie gmin i obszarów dworskich: Dusowce, Stubienko, Barycz, Skład solny, Sośnica, Grabowice, Michałówka, Święte i Skołoszów, tudzież przepok rzeki Wiszni w obrębie gminy Michałówka, wreszcie wszystkie odlewiska i dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu w granicach rewiru.

Powiat Mościska. Powiat Rudki.

XXXIX. rewir ma obejmować rzekę Wiszenkę-Wisznę od źródła do ujścia potoku Struha w Sądowej Wiszni w obrębie gmin i obszarów dworskich: Mokrzany, Kościelniki, Kujmowice, Rozdziałowice, Szeptyce, Michałowice, Wisłowiec, Rudki, Bielikowa, Wisznia, Woszezańce, Dubanowice, Jatwigi, Milezyce, Hołodówka, Nikłowice, Kulmatyce, Zarzecze, Dmytrowice i Sądowa Wisznia, tudzież wszystkie dopływy, w całym biegu, wpadające do Wiszni w granicach rewiru z wyjątkiem zlewiska potoku Struha i z wyłączeniem sztucznych zbiorników (stawów) leżących na przebiegu Wiszni i jej dopływów.

Powiat Mościska. Powiat Gródek.

XL. rewir ma obejmować rzekę Wisznę od ujścia potoku Struha (wyłącznie) do granicy między gminami Sądowa Wisznia i Tuligłowy w obrębie gmin i obszarów dworskich: Zagrody i Sądowa Wisznia, tudzież całe zlewisko potoku Struha, t. j. potoki Struha, Gliniec, Orysko, Rakowa-Zamłynki i inne od źródła po ujście w obrębie gmin i obszarów dworskich: Tuczapę Zbadyń, Laszki, Czarnokonec, Nowosiółki, Ozomla, Bortiatyn, Sądowa Wisznia, Rodatyce, Wołczuchy, Doliniany, Hodowisznia, Putiatyce, Dobrzany, Milatyn, Bar, Dolhomociska i Księży most.

Powiat Mościska.

XLI. rewir ma obejmować potok Sieczną od źródła do ujścia do Wiszni w obrębie gmin i obszarów dworskich: Krukienice, Pniak, Buchowice, Pakość, Kryswowice, Strzelczyca, Rządowice, Zakościele, Mościska, Rudniki i Hodynje, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Siecznej na tej przestrzeni z wyłączeniem sztucznych zbiorników (stawów), leżących na ich przebiegu.

XLII. rewir ma obejmować rzekę Wisznę od granicy między gminami Sądowa Wisznia i Tuligłowy do granicy między gminami Czerniawa i Małnów w obrębie gmin i obszarów dworskich: Tuligłowy, Stomianka, Twierdza, Laszki gościńcowe, Podgac, Rudniki, Hodynje i Czerniawa, tudzież wszystkie dopływy w całym biegu, wpadające do Wiszni na tej przestrzeni z wyjątkiem potoku Sieczna.

Powiat Przemysł. Powiat Mościska.

XLIII. rewir ma obejmować rzekę Wisznę od granicy między gminami Czerniawa i Małnów do granicy między gminami Łyż i Wysocko z kanałem Bucowskim i dopływem Stubienko w obrębie gmin i obszarów dworskich: Małnów, Starzawa, Kalników, Poździcze, Nakło, Stubienko, Stubiako, Skład solny, Nienowice, Michałówka, Dunikowice wielkie i Łazy, tudzież wszystkie inne dopływy i odnogi, wpadające do Wiszni w granicach rewiru, wreszcie ujście ramienia rzeki Szkoło w obrębie gminy i obszaru dworskiego Łazy.

Powiat Jarosław.

XLIV. rewir ma obejmować rzekę San od granicy między gminami Skołoszów i Ra-

dymno do granicy między gminami Tuczem-
py i Munina w obrębie gmin i obszarów
dworskich: Radymno, Wysocko, Ostrów,
Wietlin i Tuczempy, tudzież ujście (stare ko-
ryto) rzeczki Wiszni w obrębie gminy i ob-
szaru dworskiego Wysocko, zlewisko rzeczki
Rady i Rokietnicy ze wszystkimi dopływami
od źródła do ujścia, wreszcie wszystkie inne
dopływy i odlewiska, wpadające do Sanu w
granicach rewiru.

Powiat Jarosław. Powiat Jarosław.

XLV. rewir ma obejmować rzeczkę Szko-
do wypływu ze stawu w Krakowcu do
granicy między gminami Laszki i Łazy w
obróbie gmin i obszarów dworskich: Era-
kowiec, Ruda kochańska, Krykowie, Budzyn,
Kobylnica wołoska, Mielniki, Młyn, Cha-
łupki chotyńskie, Zaleska Wola i Laszki,
tudzież wszystkie odnogi, odlewiska i dopły-
wy w całym biegu, wpadające do Szkoła w
granicach rewiru.

Powiat Jarosław.

XLVI. rewir ma obejmować rzeczkę San
od granicy między gminami Tuczempy i Mu-
nina do granicy między gminami Szówsko i
Wiązownica w obrębie gmin i obszarów
dworskich: Munina, Sobiecin, Jarosław i
Szówsko, tudzież ujście rzeczki Szkoła w gó-
rze do granicy między gminami Łazy i Lasz-
ki w obrębie gmin i obszarów dworskich:
Sobiecin, Sucharów, Wietlin, Wysocko i Ła-
zy, wreszcie potok Olchowice i inne dopły-
wy i odlewiska w całym biegu, wpadające
do Sanu w granicach rewiru.

Powiat Jarosław. Powiat Cieszanów.

XLVII. rewir ma obejmować rzeczkę
Lubaczówkę od granicy między gminami
Ihnały i Nowa grobla do miejsca, w którym
granica między gminami Radawa i Czerwo-
na wola dotyka prawego brzegu rzeki w
obróbie gmin i obszarów dworskich: Ihnały,
Onyski ad Stare Siolo, Polanka ad Zapalów,
Zapalów, Wulka zapalowska, Surmaczówka,
Cetula, Ihnasze i Radawa (część), tudzież
wszystkie dopływy w całym biegu, wpa-
dające do Lubaczówki w granicach rewiru.

Powiat Jarosław.

XLVIII. rewir ma obejmować rzeczkę
San od granicy między gminami Szówsko i
Wiązownica do miejsca, w którym granica
między gminami Manasterz i Leżachów do-
tyka prawego brzegu rzeki w obrębie gmin
i obszarów dworskich: Wiązownica, Łazy i
Stawki ad Jarosław, Nielepkowice, Manasterz
i Leżachów (część), tudzież dolny bieg rzec-
ki Lubaczówki w górę do miejsca, w którym
granica między gminami Radawa i Czerwona
wola dotyka prawego brzegu rzeczki w obrę-
bie gmin i obszarów dworskich: Radawa
(część), Czerwona wola i Manasterz, wreszcie
wszystkie inne dopływy w całym biegu i od-
lewiska, wpadające do Sanu w granicach
rewiru.

Powiat Jarosław. Powiat Łańcut.

XLIX. rewir ma obejmować rzeczkę San
od miejsca, w którym granica między gmi-
nami Manasterz i Leżachów dotyka prawego
brzegu rzeki do ujścia potoku Lubenia w ob-
róbie gmin i obszarów dworskich: Leżachów
(część), Górzycze, Ubieszyn, Sieniawa, Głogo-
wice (część) i Piskorowice (część), tudzież
zlewisko potoku Lubenia od źródła do ujścia,
wreszcie wszystkie inne dopływy w całym
biegu i odlewiska, wpadające do Sanu w
granicach rewiru.

Powiat Sanok

L. rewir ma obejmować rzeczkę Wisłok
od źródła do ujścia potoku Tarnawka w gmi-
nie Tarnawka włącznie z tym potokiem w
obróbie gmin i obszarów dworskich: Wisłok
wielki, Moszczanice, Darów, Surowica, Polany
surowiczne, Wernejówka, Zawoje, Puławy
(część), Wisłoczek i Tarnawka, tudzież wszyst-
kie dopływy w całym biegu, wpadające do
Wisłoka na tej przestrzeni.

LI. rewir ma obejmować rzeczkę Wisłok
od ujścia potoku Tarnawka włącznie do gra-
nicy między gminami Besko i Bzianka w ob-
róbie gmin i obszarów dworskich: Puławy
(część), Rudawka rymanowska, Odrzechowa,
Głębokie, Sieniawa i Becko, tudzież wszystkie
dopływy w całym biegu, wpadające do Wi-
słoka na tej przestrzeni.

LII. rewir ma obejmować rzeczkę Piel-
nicę od źródła do granicy między gminami
Posada jaćmierska i Wzdów w obrębie gmin
i obszarów dworskich: Sękowa wola, Nowo-
taniec, Nadolany, Pielnia, Nowosielec-Gnie-
wosz, Długie, Zarszyn, Besko i Posada jać-
mierska, tudzież wszystkie dopływy w całym
biegu wpadające do Pielnicy na tej przestrzeni.

Powiat Sanok. Powiat Brzozów.

LIII. rewir ma obejmować rzeczkę Wisłok
od granicy między gminami Besko i Bzianka,
do granicy między gminami Budzisz ad Ja-
błonica polska i Iskrzynia w obrębie gmin
i obszarów dworskich: Bzianka, Wzdów, Ja-
sionów, Trześniów, Haczów i Budzisz ad Ja-
błonica polska, tudzież ujście rzeczki Pielnicy
w górę do granicy między gminami Posada
jaćmierska i Wzdów w obrębie gmin i obsza-
rów dworskich: Wzdów i Jasionów, tud-
zież wszystkie inne dopływy w całym
biegu, wpadające do Wisłoka i Pielnicy w
granicach rewiru.

Powiat Sanok. Powiat Brzozów.

LIV. rewir ma obejmować rzeczkę Ta-

bor-Morawa od źródła do granicy między
gminami Haczów i Iskrzynia w obrębie gmin
i obszarów dworskich: Deszno, Posada górna,
Rymanów, Posada dolna, Ładzin, Wróblak
szlachecki, Wróblak królewski i Haczów, tu-
dzież wszystkie dopływy w całym biegu,
wpadające do rzeki Tabor-Morawa na tej
przeźrzeni.

Powiat Krosno.

LV. rewir ma obejmować rzeczkę Wisłok
od granicy między gminami Budzisz ad Ja-
błonica polska i Iskrzynia do granicy między
gminami Odrzykoń i Bratkówka w obrębie
gmin i obszarów dworskich: Iskrzynia, Kro-
ścieńko wyższe, Krościeńko niższe, Krosno, Bia-
łobrzegi, Torosówka i Odrzykoń, tudzież ujście
rzeczki Tabor-Morawa w obrębie gminy i ob-
szaru dworskiego Iskrzynia, wreszcie zlewisko
potoku Lubatówka i wszystkie inne dopływy
w całym biegu, wpadające do Wisłoka w gra-
nicach rewiru.

Powiat Krosno. Powiat Strzyżów.

LVI. rewir ma obejmować rzeczkę Wisłok
od granicy między gminami Odrzykoń i Brat-
kówka do miejsca, w którym granica między
gminami Kobyłe i Jazowa dotyka prawego
brzegu rzeki w obrębie gmin i obszarów dwor-
skich: Bratkówka, Ustroń, Wojkówka, Ła-
czki, Wojaszówka, Przybówka, Łęki, Widacz,
Twierdza, Fryszak, Cieszyna (część) i Kobyłe,
tudzież wszystkie dopływy w całym biegu,
wpadające do Wisłoka na tej przestrzeni.

Powiat Strzyżów.

LVII. rewir ma obejmować rzeczkę Wisłok
od miejsca, w którym granica między gminami
Kobyłe i Jazowa dotyka prawego brzegu rzeki
do ujścia rzeczki Stobnicy-Brzozówki włącznie
w obrębie gmin i obszarów dworskich: Cie-
szyna (część), Jazowa, Wiśniowa, Kozłówek,
Kalembina, Markuszowa, Tułkowiec, Dobrze-
chów, Wysoka, Gbiska i Strzyżów (część),
tudzież wszystkie dopływy w całym biegu,
wpadające do Wisłoka w granicach rewiru
z wyjątkiem rzeczki Brzozówki.

Powiat Brzozów.

LVIII. rewir ma obejmować rzeczkę Sto-
bnicę od źródła do granicy między gminami
Jasienica i Domaradz w obrębie gmin i ob-
szarów dworskich: Lalin, Grabownica starzeń-
ska, Humniska, Brzozów, Stara-Wieś, Blizne
i Jasienica, tudzież wszystkie dopływy w całym
biegu, wpadające do Stobnicy w granicach
rewiru.

Powiat Brzozów. Powiat Strzyżów.

LIX. rewir ma obejmować rzeczkę Sto-
bnicę-Brzozówkę od granicy między gminami
Jasienica i Domaradz do ujścia do Wisłoka
(włącznie) w obrębie gmin i obszarów dwor-
skich: Golecowa, Domaradz, Luteza, Zyznów
i Godowa, tudzież wszystkie dopływy w całym
biegu, wpadające do Stobnicy-Brzozówki w gra-
nicach rewiru.

LX. rewir ma obejmować rzeczkę Wisłok
od ujścia rzeczki Stobnicy-Brzozówki (włą-
cznie) do granicy między gminami Czudec
i Babica w obrębie gmin i obszarów dwor-
skich: Strzyżów (część), Godowa, Żarnowa,
Zaborów, Nowa-wieś i Czudec, tudzież wszyst-
kie dopływy w całym biegu, wpadające do
Wisłoka na tej przestrzeni.

Powiat Rzeszów.

LXI. rewir ma obejmować rzeczkę Wisłok
od granicy między gminami Czudec i Babica
do granicy między gminami Budziwój i D'a-
binianka w obrębie gmin i obszarów dwor-
skich: Babica, Wyżne, Zarzecze, Lubania, Sie-
dliska, Lutorysz, Bóguchwała, Zwięzycza (część)
i Budziwój, tudzież wszystkie dopływy w ca-
łym biegu, wpadające do Wisłoka na tej prze-
strzeni.

LXII. rewir ma obejmować rzeczkę Ry-
jak-Struga od źródła do miejsca, gdzie granica
między gminami Tyczyn i Biała dotyka pra-
wego brzegu rzeki w obrębie gmin i ob-
szarów dworskich: Kąkolówka, Lecka, Białka,
Dzurówka ad Błażowa, Błażowa, Borek nowy,
Borek stary, Chmielnik, Kielnarowa i Tyczyn
(część), tudzież wszystkie dopływy w całym
biegu, wpadające do Ryjaka-Strugi w grani-
cach rewiru.

LXIII. rewir ma obejmować rzeczkę Wi-
słok od granicy między gminami Budziwój
i Drabinianka do granicy między gminami
Spiny ad Trzebownisko i Nowa-Wieś w obrębie
gmin i obszarów dworskich: Zwięzycza (część),
Drabinianka, Rudki ad Staroniwa, Rzeszów,
Pobitno, Staromieście, Trzebownisko i Nowa-
Wieś (część), tudzież ujście rzeczki Struga
w górę do miejsca, gdzie granica między gmi-
nami Tyczyn i Biała dotyka prawego brzegu
rzeczki w obrębie gmin i obszarów dworskich:
Tyczyn (część), Biała i Drabinianka, wreszcie
wszystkie inne dopływy w całym biegu, wpa-
dające do Wisłoka i Strugi na tej przestrzeni.

Powiat Rzeszów. Powiat Łańcut.

LXIV. rewir ma obejmować rzeczkę Wi-
słok od granicy między gminami Spiny ad
Trzebownisko i Nowa-Wieś do miejsca, w któ-
rąm górna granica między gminami Czarna
i Wola bliższa przecina po raz pierwszy rzec-
kę, w obrębie gmin i obszarów dworskich: Nowa-
Wieś (część), Terliczka, Jasionka, Łukawiec,
Wulka pod lasem, Pogwizdów, Medynia Łań-
cucka i Czarna wieś, tudzież ujście Wisłok
w obrębie gmin i obszarów dworskich: Sta-
romieście, Załęże, Trzebownisko, Krasne, Łąka,
Palikówka, Strażów, Krzemienica i Czarne,

wreszcie wszystkie inne odlewiska i dopływy
w całym biegu, wpadające do Wisłoka w gra-
nicach rewiru.

Powiat Łańcut.

LXV. rewir ma obejmować rzeczkę Wisłok
od miejsca, w którym górna granica między
gminami Czarna i Wola bliższa przecina po
raz pierwszy rzeczkę do ujścia potoku „Żołyń-
ski“ włącznie w obrębie gmin i obszarów
dworskich: Wola bliższa, Czarna (część), Da-
brówki, Wola dalsza, Smolarzyny i Białobrzegi
(część), tudzież odlewisko Stary Wisłok w ob-
róbie gmin i obszarów dworskich: Wola
bliższa, Łańcut, Podzwierzyniec i Wola dalsza,
wreszcie wszystkie inne odlewiska i dopływy
wpadające do Wisłoka w granicach rewiru.

LXVI. rewir ma obejmować rzeczkę Wi-
słok od ujścia potoku „Żołyński“ włącznie do
miejsca, w którym granica między gminami
Budy Łańcuckie i Gniewczyzna Łańcucka doty-
ka po raz ostatni lewego brzegu rzeki w obrębie
gmin i obszarów dworskich: Białobrzegi (część),
Korniaktów, Budy Łańcuckie, Świetoniowa i
Gniewczyzna Łańcucka (część), tudzież ujście
potoku „Żołyński“ w obrębie gminy Biało-
brzegi, wreszcie wszystkie odlewiska i dopływy
w całym biegu, wpadające do Wisłoka w gra-
nicach rewiru.

LXVII. rewir ma obejmować rzeczkę Wi-
słok od miejsca, w którym dolna granica między
gminami Budy Łańcuckie i Gniewczyzna Łań-
cucka dotyka po raz ostatni lewego brzegu
rzeki do granicy między gminami Trynca i
Dębno w obrębie gmin i obszarów dworskich:
Gniewczyzna Łańcucka, Gniewczyzna tryniecka,
Chodaczów, Wólka małkowa i Trynca, tudzież
ujście rzeki Mleczy w górę do mostu kole-
jowego w Gorliczynie w obrębie gmin i ob-
szarów dworskich: Gniewczyzna Łańcucka i Gor-
liczyna, wreszcie wszystkie odlewiska i dopły-
wy w całym biegu, wpadające do Wisłoka
na tej przestrzeni.

LXVIII. rewir ma obejmować rzeczkę San
od ujścia potoku Lubenia (włącznie) do gra-
nicy między gminami Tarnawiec (Dornbach)
i Kuryłówka w obrębie gmin i obszarów dwor-
skich: Piskorowice (część), Głogowice, Dem-
bno, Rzechów, Tarnawiec i Wierzawice, tu-
dzież ujście rzeki Wisłoka w górę do granicy
między gminami Trynca i Dębno w obrębie
gmin i obszarów dworskich: Dębno i Głogo-
wice, wreszcie wszystkie odlewiska i dopływy
w całym biegu, wpadające do Sanu w grani-
cach rewiru.

Powiat Łańcut.

LXIX. rewir ma obejmować rzeczkę San
od granicy między gminami Tarnawiec (Dorn-
bach) i Kuryłówka do granicy państwa w ob-
róbie gmin i obszarów dworskich: Leżajsk,
Siedliska, Tarnawiec i Staromieście (część),
tudzież Złotą rzeczkę (Ożański potok), o ile ta-
kowa płynie w granicach kraju, t. j. w obrębie
gmin i obszarów dworskich: Brzycka wola,
Dąbrowica wielka i mała, Ożanna wielka i mała
Tarnawiec (Dornbach) i Kuryłówka, wreszcie
wszystkie inne dopływy i odlewiska w całym
biegu, wpadające do Sanu w granicach rewiru.

LXX. rewir ma obejmować lewą połowę
prądu rzeki San od granicy państwa do gra-
nicy między gminami Sarżyna i Tarnogóra
w obrębie gmin i obszarów dworskich (część)
i Sarżyna, tudzież ujście rzeczki Trzebaśni
w górę do ujścia potoku Łowiska w obrębie
gmin i obszarów dworskich: Wola zarczycka,
Hucisko, Judaszówka ad Jelna, Ruda i Sarżyna,
wreszcie wszystkie inne dopływy i odlewiska
w całym biegu, wpadające z lewej strony do
Sanu w granicach rewiru.

Powiat Nisko.

LXXI. rewir ma obejmować lewą połowę
prądu rzeki San od granicy między gminami
Sarżyna i Tarnogóra do miejsca, w którym
granica państwa przechodzi na prawy brzeg
rzeki, dalej zaś rzeczkę San w całej szerokości
do granicy między gminami Bieliny i Bie-
liniec w obrębie gmin i obszarów dworskich:
Tarnogóra, Hopki, Rudnik (część) i Bieliny,
tudzież ujście potoku Głęboka rzeka w obrębie
gminy Rudnik, wreszcie wszystkie inne do-
pływy i odlewiska w całym biegu, wpadające
do Sanu w granicach rewiru.

LXXII. rewir ma obejmować rzeczkę San
od granicy między gminami Bieliny i Bielinieć
do ujścia rzeki Tanwi w obrębie gmin i ob-
szarów dworskich: Rudnik (część), Bielinieć,
Ulanów i Przędziel (część), tudzież ujście rzeki
Tanwi w górę do granicy państwa w obrębie
gmin i obszarów dworskich: Dąbrowica, Ku-
rzyna wielka i mała, Dąbrówka, Wulka tane-
wska i Ulanów, wreszcie wszystkie inne do-
pływy i odlewiska w całym biegu, wpadające
do Sanu w granicach rewiru.

LXXIII. rewir ma obejmować rzeczkę San
od ujścia rzeki Tanwi włącznie do granicy
między gminami Nisko i Pysznica w obrębie
gmin i obszarów dworskich: Przędziel (część),
Wulka tanewska, Zarzecze, Nowa wieś, Ra-
elawice, Kłyżów i Nisko, tudzież ujście potoku
Strożanka w obrębie gminy i obszaru dwor-
skiego Przędziel, wreszcie wszystkie inne do-
pływy i odlewiska w całym biegu, wpadające
do Sanu w granicach rewiru.

Powiat Tarnobrzeg. Powiat Nisko.

LXXIV. rewir ma obejmować rzeczkę San
od granicy między gminami Nisko i Pysznica
do granicy między gminami Brandwica i Rze-
czyca długa w obrębie gmin i obszarów dwor-

skich: Pysznica, Pławo, Rozwałów, Charze-
wice i Brandwica, tudzież wszystkie odlewiska
i dopływy w całym biegu, wpadające do Sanu
w granicach rewiru z wyjątkiem rzeczki Bu-
kowy.

Powiat Tarnobrzeg.

LXXV. rewir ma obejmować rzeczkę
Bukowę od granicy państwa do ujścia głów-
nego ramienia do Sanu pod Karnatami w ob-
róbie gmin i obszarów dworskich: Jastko-
wice z Rudą jastkowską i Brandwica, tudzież
dopływ Gutówkę od ujścia ze stawu w przy-
siółku Studzieniec ad Pysznica do ujścia w
obróbie przysiółków: Studzieniec ad Pysznica
i Kuziory ad Jastkowice.

LXXVI. rewir ma obejmować rzeczkę San
od granicy między gminami Brandwica i Rze-
czyca długa do miejsca, w którym granica
między gminami Majdan Zbydniowski i Zabno
dotyka lewego brzegu rzeki w obrębie gmin
i obszarów dworskich: Pilchów, Rzezyca długa,
Rzezyca okrągła, Dąbrowa rzezycka z kępą,
Wulka turebska, Wola rzezycka, Zabno (część)
i Majdan zbydniowski, tudzież wszystkie do-
pływy i odlewiska, wpadające do Sanu w gra-
nicach rewiru z wyjątkiem rzeczki Bukowy.

LXXVII. rewir ma obejmować rzeczkę San
od miejsca, w którym granica między gmi-
nami Majdan zbydniowski i Zabno dotyka le-
wego brzegu rzeki do granicy między gminami
Pniów i Skowierzyn w obrębie gmin i obsza-
rów dworskich: Zabno (część), Radomyśl i
Skowierzyn, tudzież wszystkie dopływy i od-
lewiska w całym biegu, wpadające do Sanu
w granicach rewiru.

Zarazem wzywa się wszystkich, którzy
domagają się uznania pewnego rewiru za re-
wir własny bez żadnej zmiany, lub z dopu-
szczalną pod względem gospodarczym zmianą
tymczasowo projektowanego rozgraniczenia,
aby z żądaniem swoim pod rygorem utraty
prawa żądania, wystąpił w terminie 60-dnio-
wym poczynającym się dnia 20. kwietnia 1900
a kończącym się dnia 19. czerwca 1900 w po-
litycznej władzy powiatowej, w której okręgu
rewir się znajduje, a to albo pisemnie, albo
ustnie do protokołu.

Jeżeli rewir taki rozciąga się po za gra-
nicę jednego powiatu, to ma być żądanie co
do całego rewiru wniesione do jednej z odno-
śnych władz powiatowych, która zawiadomi
resztę o wniesieniu żądania.

Przy wniesieniu żądania o uznanie re-
wiru za rewir własny mają być tak woda,
w której rewir się znajduje, jakoteż rewir sam,
zgodnie z podaniami edyktu dokładnie ozna-
czone, przyczem zarazem wymienić należy
granice odnośnej przestrzeni wodnej i te da-
wne żyzyska, odnogi i sztuczne przekopy, na
które rewir własny ma się rozciągać.

W każdym razie należy podać powody
tego żądania, a w razie żądania zmiany granic
rewiru, dołączyć szkic z podaniem skali, we-
dług której został sporządzony a na którym
roszeżony rewir i żądane zmiany mają być
uwidocznione.

Wymieniając przestrzeń wodną, należy
podać również przeciętną jej szerokość, a ewen-
tualnie także ważniejsze właściwości wody, o
którą chodzi, o ile te właściwości mogą wpły-
wać na przyszłe gospodarstwo rybne.

Jeżeli żądanie o uznanie rewiru za rewir
własny postawione zostało przez jedną osobę,
lub przez kilka osób wspólnie, winno być wy-
łączone, względnie niepodzielne posiadanie prawa
rybołówstwa w odpowiedni sposób udowo-
dnione.

Jeżeli żądanie o uznanie rewiru za rewir
własny wniesione zostało przez osobę, która
rości sobie prawo rybołówstwa na mocy §§. 4
i 5 ustawy o rybołówstwie z 31. października
1887 (Dz. u. kr. Nr. 37 r. 1890), to osoba
ta winna udowodnić w sposób odpowiedni, że
także przed wejściem w życie ustawy o ry-
bołówstwie, wolno było wykonywać rybołówstwo
dzikie.

Na wypadek jeżeli kraj rości sobie prawo
rybołówstwa na mocy §. 5 alin. 3 ustawy o
rybołówstwie, ma być przedłożone oświadczenie
gminy albo właściciela obszaru dworskiego,
że nie przyjmuje prawa rybołówstwa.

Zwraca się wreszcie uwagę na to, że
według § 4 ustawy o rybołówstwie, dzikie
rybołówstwo jest uchylone i że tym, którzy
aż do ogłoszenia ustawy o rybołówstwie wy-
konywali zawodowo połów ryb na wodach
dotychczas dzikim rybołówstwem podlegają-
cych, dozwolone jest dalsze wykonywanie po-
łowu ryb tylko jeszcze do ukończenia czyn-
ności tworzenia rewirów.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 17. lutego 1900.

L. cz. Prez. 5200 13 N./00 (3257 2—3)

O b w i e s z c z e n i e.

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie
podaje do powszechnej wiadomości, że pan
Dymitr Sielecki reskryptem e. k. Ministerstwa
sprawiedliwości z dnia 30 listopada 1899 l.
26.079 notaryuszem w Lutowiskach zamia-
nowany, złożywszy dnia 31 marca 1900 przy-
sięgę służbową, urządowanie swe rozpocząć
może.

Lwów, dnia 3. kwietnia 1900.

L. cz. C. II. 47/00 1 (3311 1-2)
Przeciw Władysławowi Chruscielowi z Trześnia którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Tarnobrzegu przez Zygmunta i Józefa Chruscielów pozew o zniesienie współwłasności lwh. 48 gm. Tześń.

Na podstawie pozwu wyznacza się do rozpraw termin na dzień 30. kwietnia 1900 o 9 rano.

Celem strzeżenia praw Władysława Chrusciela ustanawia się pana dr. Reichmana adw. w Tarnobrzegu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie go w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy.
Tarnobrzeg, dnia 4. kwietnia 1900.

L. Prez. 1080 18/00 1 (3299)
O g ł o s z e n i e.

Prezydent c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianował na drugą zwyższą, z dniem 1. czerwca 1900 rozpocząć się mającą kadencję sądu przysięgłych przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie przewodniczącym Trybunału sądu przysięgłych radcę Dworu i prezydenta sądu obwodowego Stanisława Dulińskiego, zaś zastępcami przewodniczącego Wiceprezydenta dr. Władysława Zaklikę i radców sądu krajowego: Stanisława Dembowskiego, Sylwestra Richtera i Michała Golałę.

Tarnów, dnia 18. kwietnia 1900.

L. cz. Prez. 5560 (3314 1-3)

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że Pan Michał Daniłowicz reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 4. stycznia 1900 l. 27.156/99 notaryuszem w Birczy zamianowany, złożonywzyszy dnia 10. kwietnia 1900 przysięgę służbową, urządowanie swe rozpocząć może.

Lwów, dnia 13. kwietnia 1900.

L. cz. C. III. 106/00 (1) (3302)

Przeciw Salomonowi Margulies, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Brodach przez Aschera Marguliesia pozew o 880 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 18. maja 1900 godz. 9 rano w oddziale III.

Celem strzeżenia praw Salomona Marguliesia ustanawia się pana dr. Dolżyckiego adw. w Brodach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Brody, dnia 13. kwietnia 1900.

L. cz. Cw. II. 827/00 (2) (2908)

Przeciw Salomonowi Korngoldowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu krajowego jako handlowego w Krakowie przez Stowarzyszenie pożyczkowe i oszczędności „Wzajemna Pomoc“ w Podgórzu pozew o zapłacenie sumy wekslowej 1160 kor. z pn.

Na podstawie pozwu tego wydano nakaz zapłaty sumy wekslowej wyż rzecznej.

Celem strzeżenia prawa niewiadomego z miejsca pobytu Salomona Korngolda ustanawia się p. adw. dr. Izydora Deichesa w Krakowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Salomona Korngolda w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział II.
Kraków, dnia 3. kwietnia 1900.

L. cz. C. II. 46/00 1 (3265)

Przeciw Piotrowi Pasławskiemu z Bukowca, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Baligródzie przez Jana Chwapiła i Marię Chwapił pozew o oddanie w posiadanie parceli gr. lk. 678/1 w Bukowcu położonej.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 1. maja 1900 o godzinie 10 rano.

Celem strzeżenia praw Piotra Pasławskiego, ustanawia się p. Hrycia Papińczaka w Bukowcu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Piotra Pasławskiego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Baligród, dnia 22. marca 1900.

L. cz. C. II. 50/00 1 (3266)

Przeciw Parasce i Michałowi Szalak z Solinki, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Baligródzie przez Wasyla Macynskiego z Solinki pozew o 220 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na 1. maja 1900 o godzinie 11 rano.

Celem strzeżenia praw Paraski i Michała Szalaków, ustanawia się p. Semka Sywanycz w Solince kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Paraskę i Michała Szalaków w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Baligród, dnia 24. marca 1900.

L. cz. hip. 1639/99—1765/99 (2852)

Dla Sprince ze Sperberów Silberstein, Gittli Haberborn zam. Sperber, Josla Haberborn i Gittli vel Geni Haberborn zam. Arnold w sprawie hipotecznej realności wyk. hip. l. 269 ks. gr. gminy Żółkiew I. część objętej: a) o intabulację prawa własności połowy 4/5 z 1/4 to jest 4/40 części na rzecz Leiby Bindla i b) o intabulację na rzecz Awigdera i Estery mał. Landau Berla i Scheindli mał. König po 1/8 części i Józefa Luzera dw. im. Landau 1/4 części razem 68 czyli 34 części tejże realności dotąd Salamona i Fri-

mety Haberbornów w 82/128 częściach własnych mają być doręczone uchwały z dnia 5 września 1899 l. hip. 1689 i z dnia 7 października 1899 l. hip. 1765 które na intabulację powyższych praw dozwolono.

Ponieważ Sprince ze Sperberów Silberstein i Gittli Haberborn zam. Sperber zmarły a Josel Haberborn i Gittli vel Genia Haberborn zam. Arnold z miejsca pobytu nie są znani, ustanawia się w celu strzeżenia praw nieobjętej masy spadkowej po dwojgu pierwszych zmarłych, tudzież niewiadomych z miejsca pobytu dwojga ostatnich, kuratora w osobie Markusa Bindla szynkarza z Żółkwi.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobjętej masy spadkowej po dwojgu pierwszych w rzeczonych sprawach, dopóki pertraktacya spadkowa po tychże przeprowadzona nie zostanie i niewiadomych z miejsca pobytu dwojga ostatnich, na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sami w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Żółkiew, dnia 3. stycznia 1900.

L. cz. E. 1208/99 (2) (2731)

Nieobecnemu Samuelowi Handlerowi, przedtem w Nieszkowicach wielkich ma być doręczoną uchwała tutejszego sąd. z 29 grudnia 1899 L. cz. E. 1208/99 którą dozwolono na rzecz Abrahama Federgrüna w Zawadzie dla jego pretensyi w kwocie 800 k. zpn. egzekucyi zapomocą przymusowego ustanowienia

prawa zastawu przez zainstabulowanie prawa zastawu na karcie C. 1/4 części realności lwh. 32 gminy kat. Nieszkowice wielkie, Samuela Handlera własnej.

Ustanowiony dla strzeżenia praw Samuela Handlera kuratorem Beinisch Hofstätter w Wisniezu, będzie go zastępować, dopóki się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Wisniez, dnia 19. lutego 1900.

L. cz. 1530/99 hip. (2841)

P. Piotrowi Tubkowi przedtem przebywającemu w Szalowy, ma być doręczoną uchwała z dnia 8 grudnia 1899 l. cz. 1530/99 hip. którą dozwolono wpisu prenotacyi na karcie B. realności lwh. 104 gm. Szalowa prawa własności.

Ponieważ niewiadomo gdzie p. Piotr Tubek przebywa ustanawia się dlań w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie Pana adw. Dr. Radomyskiego.

Tenże kurator zastępywać będzie pana Piotra Tubka w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Gorlice, dnia 8. grudnia 1899.

Doniesienia prywatne.

K. k. Staatsbahn-Direction in Stanislau.

ad Zl. 22.104/4.

Verkauf von Altmaterialien.

Die gefertigte k. k. Staatsbahn-Direction beabsichtigt nachstehend angeführte, im Material Magazine in Stanislau lagernde Altmaterialien im Wege einer öffentlichen Offert-Concurrenz zu verkaufen, und zwar:

Post.Nr.	Nähere Beschreibung der zum Verkaufe bestimmten Materialien	Menge in Kilogr.
1	Altes Plattenblech auch Kesselbleche über 4 mm. Stärke	10.000
2	Alter Eisendraht	300
3	Altes Gusseisen unverbrannt in kleinen Stücken	15.000
4	Altes Gusseisen unverbrannt in grossen Stücken (Herzstücke und Raderpresse)	10.000
5	Stählerner Herzstück	340
6	Pausheisen unverbrannt	20.000
7	Zerreisen	5.000
8	Alte Stahlradeisen mit Nuth	11.000
9	„ ohne	4.500
10	Alte Radsterne mit gusseiserner Stabe	4.500
11	Gusseiserne Bohrspanne	350
12	Schmiedeiserner u. Stahldrabtspanne (im Freien lagert)	20.000
13	Alter Blattfederstahl	500
14	Galvanisches Kupfer von Telegraf-Batterien	10
15	Kupferspanne	606
16	Messingspanne verunreinigte	350
17	Metallspanne von Rothguss	1.600
18	Altes Zinkblech auch Zinkblechabfälle	200
19	Handwaaren-Abfälle	196
20	Kautschukwaaren-Abfälle ohne Einlage	519
21	Schafwollwaaren-Abfälle	231
22	Makulaturpapier	3.000
23	Ölfässer kleine bis 2 Hectoliter mit einem Boden	116 St.
24	Gewöhnliche Packfässer	30 „
25	Theerfässer	37 „

Die diesbezüglichen auf den hiezu aufgelegten Formular-n verfassten und gestempelten Offerte sind gesiegelt und mit der Aufschrift „Offert auf Verkauf von Altmaterialien“, bis zum 30. April 1900, 12 Uhr Mittags bei der gefertigten k. k. Staatsbahn-Direction einzureichen.

Um 11 Uhr Vormittags erfolgt am nächsten Tage die commissionelle Eröffnung der Offerte, wobei die Herren Offerenten zugegen sein können.

Gleichzeitig mit dem Offerte, jedoch „separat“ ist ein Vadium in der Höhe von 10% der ganzen Kaufsumme bei der hierortigen k. k. Staatsbahn-Directions-Cassa, und zwar: bis 400 Kronen nur im Baaren, über 400 Kronen auch in Wertheffekten, letztere 10% unter dem Tagescourse berechnet zu erlegen.

Die Offerte können auf ganze zum Verkauf bestimmte Mengen oder nur auf Theilquantitäten derselben lauten und sind die Preise in Kronen Währung loco Material-Magazin Stanislau zu erstellen.

Es ist Sache der Herren Offerenten die zum Verkaufe bestimmten Altmaterialien zu besichtigen, indem etwaige wegen Qualität der erstandenen Materialien vorgebrachten Reclamationen nicht berücksichtigt werden.

Die bezüglichen Offertformularen sowie Verkaufsbedingungen sind bei der gefertigten k. k. Staatsbahn-Direction erhältlich.

Offerte, welche auf dem vorgeschriebenen Formulare nicht verfasst werden, oder den obangeführten Bestimmungen nicht entsprechen, bleiben unberücksichtigt.

Die k. k. Staatsbahn-Direction behält sich das Recht vor, die eingelaufenen Offerte rücksichtlich der ganzen offerirten Menge oder nur auf Theilquantitäten zu berücksichtigen oder auch ganz abzulehnen.

Die k. k. Staatsbahn-Direction Stanislau.

C. k. Dyrekeya kolei państwowej w Stanislawowie.

(3313)

Sprzedaż starych materyalów.

Podpisana c. k. Dyrekeya kolei państwowej zamierza w drodze publicznej rozprawy ofertowej sprzedać niżej wymienione, w magazynie materyalowym w Stanislawowie znajdujące się przedmioty, a mianowicie:

Nr.	Bliższe oznaczenie materyalów przeznaczonych na sprzedaż	Ilość w kilogr.
1	Stara żelazna blacha nad 4 mm. gruba, także blacha kotłowa	10.000
2	Stary drut żelazny	300
3	Stare niespalone żelazo lane w mniejszych kawałkach	15.000
4	Stare niespalone żelazo lane w większych kawałkach (3 krzywizny: prasa hydrauliczna)	10.000
5	Stalowa krzyżownica	340
6	Stare niespalone żelazo kute	20.000
7	Drobne żelaziwo	5.000
8	Stare stalowe obręcze z kół z rowkami	11.000
9	„ „ „ bez rowków	4.500
10	Stare gwiazdy z kół z lanymi piastami	4.500
11	Wióra z żelaza lanego	350
12	„ kutego, względnie ze stali (na wolnem powietrzu)	20.000
13	Stara stal sprężynowa płaska	500
14	Miedz galwaniczna z baterji telegraficznych	100
15	Wióra z miedzi	350
16	„ z mosiądzu zanieczyszczone	350
17	„ z brązu	1.600
18	Stara blacha cynkowa i odpadki z blachy cynkowej	200
19	Odpadki z konopi	196
20	Odpadki z kauczuku bez wkładek	519
21	Odpadki z wełny	231
22	Skartowy papier	3.000
23	Beczki z oliwy małe do 2 hektolitrow z jednym dnem	116 szt.
24	Beczki zwykłe do pakowania	30 „
25	„ z mazi	37 „

Oferty wystawione na przeznaczonych do tego formularzach, opieczowane i zaopatrzone napisem „Oferta na zakupno starych materyalów“, należy wnieść do c. k. Dyrekeji kolei państwowej w Stanislawowie najpóźniej do 12 godziny w południe dnia 30. kwietnia 1900.

Każdy arkusz oferty zaopatrzyć należy znaczkami stemplowym na 1 koronę.

Ofertowemu przysługuje prawo być obecnym przy komisijnem otwarciu ofert, które nastąpi dnia 1. maja b. r. o godzinie 11 przed południem.

Równocześnie z wniesieniem oferty, jednakże oddzielnie, należy wnieść w kasie podpisanej c. k. Dyrekeji wadium w wysokości 10% sumy na zakupno przeznaczonych, a to poniżej 400 koron tylko w gotówce, ponad 400 koron także w papierach wartościowych, które przyjęte będą w wartości o 10% niżej kursu dziennego. Oferty opiewać mają na całą ilość sprzedac się mającego materyalu lub też na pojedyncze części; ceny podać należy w walucie koronowej loco magazynu materyalowy w Stanislawowie.

Formularze na oferty, jakoteż wykazów warunków dotyczących niniejszej sprzedaży, dostarczy na żądanie podpisana c. k. Dyrekeya kolei państwowej.

Ofertowcy powinni we własnym interesie obejrzeć przeznaczonych do sprzedaży materyali, gdyż reklamacje wniesione co do jakości zakupionego materyalu nie będą uwzględnione.

Oferty, które na przepisany formularzu nie będą sporządzone, lub też powyżej wymienionym postanowieniem nie będą odpowiadały, nie zostaną uwzględnione.

C. k. Dyrekeya kolei państwowej zastrzega sobie prawo przyjęcia oferty bądź to na całą ilość ofiarowanego materyalu, bądź tylko na część jego.

Również zastrzega sobie c. k. Dyrekeya kolei państwowej prawo zupełnego nie uwzględnienia oferty.

C. k. Dyrekeya kolei państwowej w Stanislawowie.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 1 1/2 centa, tłustym petitem 2 centy.

Sąd w Zborowie przyjmie zaraz rutynowanego z szybkim piśmem dyktarystę. Wynagrodzenie 160 halerzy dziennie.

Rutynowany koncyjent notaryalny z długoletnią wszechstronną praktyką, poszukuje posady. Adres: H. M. poste restante Rzeszów.

Osoba inteligentna, wolna, poszukuje miejsca zarządu u starszego wdowca. Adres „Nieznajoma“ poste restante Przemysł.

Dyktaryusz sądowy

egzaminowany, obznajomiony także dokładnie z manipulacją urzędu podatk. i notaryalną, posiadający bardzo chlubne świadectwa, władający polskim, ruskim i niemieckim językiem, poszukuje posady od 1 maja. Zgłoszenia pod lit. W. E. R. poste rest. Czerniowce. (Bukowina).

WINO 1892 WŁASNEGO CHOWU

dostarcza od 56 litrów wvyyz, białe litr po 24 cent., czerwone po 26 cent. Próbkę z tego 2 litry opłat. za wysłaniem 96 cent. **Benedykt Hertl**, właściciel dóbr, zamek **Golitsch przy Gonobitz**, Styry.

Maszyny do szycia poprawnej Singera z pierwszorzędnych fabryk, najdokładniej uregulowane. Nożne od 27 do 65 zł. Ręczne od 25 do 48 zł. Gotówka 10 pre. taniej. Nauki szycia udziela bezpłatnie. Warsztat mechaniczny. Naprawa maszyn jak najstaranniejsza po cenach umiarkowanych. u **S. Wagnera**, ul. Wałowa 31 (róg Podwala).

Pomimo, że wełna i rozbar podrożyły o 30 pre., sprzedaje **koldry i materace**, jak długo zapas starczy, do dawnych niskich cenach. Skład i pracownia koldr i materaców **JOZEF SCHUSTERA**, Lwów, ul. Kopernika 1. 5. Cenniki gratis.

Adolf Silberstein

optyk i mechanik,

we Lwowie,
ul. Karola Ludwika
1. 9 i róg Sykstuskiej
Główny skład dla Galicyi z pierwszorzędnych fabryk, przyrządów optycznych, mechanicznych, fizycznych, matematycznych.

Urządzenie dzwonków elektrycznych i telefonów w miejscu i na prowincyi.

Wszelkie naprawy mechaniczne i optyczne uskutecznią się w najkrótszym czasie i po najumiarkowańszych cenach.

poleca

przeprowadzenia w wozach patentowanych koleją i w miejscu ręcznie za staranną, szybką i rzetelną usługę.

Bezpłatnie

4 tomy powieści: Klemensa Junoszy „WNUCZEK“, A. Miecznika „OWANES OHANA“, K. Laskowskiego „ZUŻYTY“, St. Ariela „ULUDY“ co kwartał tom otrzymają jako

PREMIUM
prenumeratczy galicyjscy

„TYGODNIKA MÓD I POWIEŚCI“
pismo ilustrowane dla kobiet.

Wychodzi co tydzień i zawiera prócz powieści oryginalnych i przekładów, różnych artykułów literackich, przepisów kucharskich i gospodarstwa domowego, najświeższe obszernie korespondencye z Paryża, Londynu, Włosech etc. o modach oraz

osobny bogato ilustrowany dział poświęcony wyłącznie modom (do 2000 ilustracji mód) kroje (12 wielkich arkuszy rocznie) tablice haftów i robót kobiecych etc.

Cena prenumeraty we Lwowie kwartalnie 1 zł. 80 ct. — na prowincyę 2 zł. 20 ct. — Rocznie 7 zł. 20 ct. — z przesyłką rocznie 8 zł. 80 ct.

Prenumeratę przyjmują Główna Ekspedycya Tygodnika mód i powieści

Lwów, Pasaż Hausmana 1. 9

oraz wszystkie księgarnie i kantory pism.

Na żądanie numeru okazowe. Prospekta gratis i franco.

Walne Zgromadzenie

Ogólnego Związku hodowców i handlarzy bydła we Lwowie, odbędzie się dnia 1 maja 1900 (wtorek) w lokalu własnym przy ul. Kopernika nr. 7, II. piętro o godz. 4 po południu.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1899 i wniosek komisji rewizyjnej na udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z rachunków i czynności.

2. Wybór komisji rewizyjnej.

3. Wnioski Dyrekcyi.

4. Wnioski członków i interpelacye.

Wstęp na Zgromadzenie mają wyłącznie członkowie Ogólnego Związku za okazaniem książeczki udziałowej.

Rada nadzorcza:

Prezes:

Mieczysław hr. Dunin Borkowski.

Członek Rady nadzorczej:

Mikołaj Krzysztofowicz.

KANTOR WYMIANY

Lwowskiej Filii Banku Galicyjskiego dla Handlu i Przemysłu

ulica Jagiellońska 1. 3. I. piętro

(dawny lokal Banku kredytowego)

Z drukarni Wł. Łosińskiego ul. Czarnieckiego 1. 12, dom Schellenbargowej, Telefon nr. 257.

Sezon wiosenny i letni 1900.**Prawdziwe berneńskie materace**

1 odcinek długości metrów 3-10 na kompletne ubranie męskie (surdut, spodnie i kamizelka) kosztuje tylko

zł. 2 75, 3-70, 4-80 z dobrej	} prawdziwej wełny oweczej.
zł. 6— i 6 90 z lepszej	
zł. 7 75 z bardzo dobrej	
zł. 8 65 ze znakomitej	

zł. 10 z najlepszej

1 odcinek na ezarne ubranie salonowe zł. 10—, jakoteż materace na zarzutki, lodony dla turystów, najlepsze kamgarny i t. d. — rozsyła po cenach fabrycznych znany z uczciwości skład fabryczny sukna

Siegel-Imhof w Bernie.

Próbki bezpłatnie i opłacone. Dostarcza się wiernie według próbek pod gwarancją. Korzyści osób prywatnych, sprowadzających materace wprost z powyższej firmy, z miejsca fabrycznego są ogromne.

Handel kawy i herbaty chińsko-rosyjskiej EDMUNDA RIEDLA
we Lwowie, plac Maryacki 10

poleca 540

Herbatę

zbioru majowego

1/2 kilo Congo	zł. 1.60
„ Souehong czarna	2.—
„ zbiór majowy	3.—
„ Kayow czarna	4.—
„ Melange de Lond.	4.—
„ Wysiewki herbaciane	1.30
„ Wysiewki herbaciane naj- lepsze	1.60

Opakowania nie liczy się. Zamówienia

poleca najlepsze gatunki

KAWY

o smaku czystym i aromatycznym, który rozsyła franko opłacone do każdej stacyi

poztowej, 4 1/4 kilogr. w woreczku:

Portorico	zł. 9.—	kl. — 90
Cuba grubo ziarnista	9 50	— 96
Ceylon zielona	10.—	1.—
„ przednia	10.40	1.04
„ gruboziarnista	10.75	1.08
„ perłowa	10.75	10 8
Mocca arabska arom	10.75	10 8
Jawa złota	10.75	10 8

z prowincyi wysyła się odwrotną pocztą.

OGŁOSZENIE.

Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Błażowej, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną podwójną odpowiedzialnością, zaprasza niniejszem swych P. T. członków na

Zwyczajne walne Zgromadzenie

które się odbędzie dnia 7 maja 1900 o godzinie 4 po południu w lokalu Towarzystwa.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i zamknięcia rachunków za r. 1899.
2. Udzielenie Dyrekcyi absolutoryum.
3. Rozdział czystego zysku.
4. Wnioski członków.

Błażowa, dnia 17 kwietnia 1900.

M. Neiss, sekretarz.

Wolf Tussmann, prezes.

W roku 1900

każdy Prenumerator

TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO

otrzyma bez żadnej dopłaty

12 tomów dzieł SIENKIEWICZA

(jeden tom co miesiąc)

Dzieła Sienkiewicza wychodzą w nowym wydaniu, wyłącznie dla prenumeratorów „Tygodnika Ilustrowanego“ i obejmują wszystkie powieści, nowele listy z podróży, jednym słowem cały dorobek literacki tego znakomitego pisarza. Każdy tom tej biblioteki Sienkiewicza zawiera co najmniej 10 arkuszy druku pięknego, wyraźnego na bardzo dobrym papierze. — Nadto w Tygodniku ciąg dalszy wielkiej powieści historycznej

Sienkiewicza „KRZYŻACY“.

Dalej powieści i nowele na rok 1900:

B. Prusa, E. Orzeszkowej, A. Krachowickiego, A. Gruszeckiego, W. Reymonta, Jordana.

Szkice i studia historyczne: A. Rembowskięgo, M. Dubieckiego, A. Kraushara.

W dziale artystycznym: rocznie przeszło 1200 ilustracji; znacznie powiększona ilość reprodukcji kolorowanych, wśród których damy 12 obrazów kolorowych Br. Gembarzewskiego p. t. „Rok żołnierza“. W dodatku powieściowym, powieści głośnych piśm z zagranicznych.

Prenumeratę ze Lwowa i całej Galicyi z Bukowiną przyjmują:

Główna Ekspedycya „Tygodnika Ilustrowanego“ Lwów Pasaż Hausmana 9 oraz wszystkie Księgarnie i Kantory pism.

Warunki prenumeraty „Tygodnika Ilustrowanego“ razem z dodatkiem powieściowym w arkuszach i 12 tomami dzieł Henryka Sienkiewicza.

we Lwowie:

Kwartalne	zł. 3.60
Półroczne	zł. 7.20
Rocznie	zł. 14.40

w Galicyi i Bukowinie wraz z przesyłką pocztową

Kwartalne	zł. 3.75
Półroczne	zł. 7.50
Rocznie	zł. 15.—

Pragnący otrzymać dzieła Sienkiewicza w bardzo pięknej oprawie (z portretem Sienkiewicza na okładce) dopłacają za tom tylko 20 ct., t. j. kwartalnie za 3 tomy 60 ct., półrocznie za 6 tomów 1 zł. 20 ct., rocznie za 12 tomów 2 zł. 40 ct., którą to należność prosimy nadsyłać wraz z prenumeratą. — Pierwszych 12 tomów Sienkiewicza z roku ubiegłego mogą nabywać nowi prenumeratowicze za opłatą zł. 6 50, w oprawie złr. 8 90 za 12 tomów. Oszczędne okładki do oprawiania półrocznych kompletów „Tygodnika“ złr. 1 90; z przesyłką zł. 2 10.

Nowi prenumeratowicze otrzymać mogą początek powieści Sienkiewicza „KRZYŻACY“ do Nowego Roku 1900 za dopłatą 1 zł. 50 ct.

Numerka okazowe i prospekta wysyła gratis: Główna Ekspedycya „Tygodnika“ we Lwowie, Pasaż Hausmana 1. 9.

zawiadania P. T. Publiczność, że kupuje i sprzedaje wszelkie papiery wartościowe i waluty zagraniczne po możliwie najskrupulatniejszych kursach, uskutecznia pod takim samym warunkami wszelkie zlecenia giełdowe zarówno na giełdzie wiedeńskiej jak i na giełdach zagranicznych, wydaje na wszystkie znaczniejsze miejscowości świata i zagraniczne miejsca kąpielowe bezpośrednie przekazy i listy kredytowe, wreszcie wypłaca wszelkie kupony możliwie bez potrącenia jakiegokolwiek prowizji inkasowej.

Godziny urzędowe od 9 do 12 1/2 — i od 3 do 4 1/2.

(Zarządca Wł. J. Weber).

Papier fabryki papieru J. Fiałkowskich.